

João Mendes da Costa

280

Universidade de Coimbra
Faculdade de Letras

1317086289

OLIVERIVS VALERIVS MAXIMVS THEOPHILVS

VALERII Maximi priscorum exemplorū libri nouem: diligenti castigatione
 emendati: aptissimisq; figuris exculti: cū laudatis Oliuerii ac Theophili
 cōmentariis; Hermolai Barbari: Georgii Merulae: Mar. Antonii Sa-
 bellici: Iani Parrhasii: Raphaelis Rhegii: multorūq; præterea
 nouis obseruationibus: Indiceq; mirifico per ordinē lit-
 terarū: ad inueniendas historias nuper excogitato:
 Alteroq; in usum grāmaticorū ad uoca-
 bula rerumq; cognitionem.

Cum Gratia et Privilegio.

= N° 8.401 =

CF
 2/10/10
 Sale 31
 Est. 12
 Tale 22
 N° 2

OLIVERIVS VALERIVS MAXIMVS THEOPHILVS

VALERII MAXIMI PRINCIPUM EXEMPLORVM LIBRI NOVENVS. HIC LIBRVS
CONTINET PRINCIPALIA FIGURAS EXCELLENTISSIMAS OLIVERIVS
COMITATVS HANNOVERENSIS GEORGII SEPTIMI REGIS
PALLIUM SANCTI PATRICII APOSTOLICI REGNI BRITANNIAE
NOVIS OBSERVATIONIBUS INDICIS PER ORDINEM
LETTERARVM HANNOVERENSIS LIBRARIJ EXCOGNITVS
ALICVS IN VLTIMO GERMANICORVM NOTA
PALLIUM SANCTI PATRICII

Am. G. 1717. 1718. 1719.

Alerium Maximum publice priuatumq; domi prælegit hoc anno Ianus. ex eo q̄
 tetra rerum uerborumq; portenta collatis exemplaribus:ingeniūq; sollertia sustu-
 lerit:q̄ uaria passim loca cimmeriis (ut aiūt) obducta tenebris:utriusq; linguæ ex-
 cussis auctoribus illustrarit:ipse testis es optimus. qui tanto litterarum desiderio
 flagras ut nullo nō die pendeas ab eius ore. Libuit hæc efflagitata toties impresso-
 ribus edenda tradere in comunem studiosæ iuuentutis utilitatem:tibiq; nuncupare quem Ia-
 nus ex omnibus suis auditoribus plurimi (nec iniuria) facit. optatq; & augurat (ut ab eo sapius
 accepi) quandoq; euasurum ad summum uirtutis & honorum fastigium:fretus indole quæ in
 te cælestis elucet:clarissimo maiorum tuorum digna splendore:& Augustino patre qui iuris hu-
 mani diuiniq; consultissimus:inter regios Senatores eminentissimum locum tenet: auctoritate
 gratiaq; nemini secundus. quas ei non ambitus & prensatio: sed integritas & æqui tenax obser-
 uantia cōciliat:ingenuarumq; artium non in se modo studium: sed in aliis etiam patrocinium.
 Quis enim uel eloquentia: uel iuris interpretatione: uel philosophia: uel aliqua eruditionis
 opinione censetur: quem non amplectatur & enixissime foueat: Inde cōsecutus est: ut eum ue-
 nerentur & obseruent inferiores: æquales colant: principes ornent. An mentiri me sinent: potē-
 tissimus gallorum Rex: Insubriumq; Dux Ludouicus: a quo sponte lectus in sanctissimum se-
 narum: Iuliusq; secundus Ponti. Maxi. cui ita carus est: ut illi in tanta rerum mole dignitas &
 amplitudo tua curæ sit. Extant eius ad te diplomata: cum summa uoluntatis in te declaratione.
 Non te fugit (ut uideo) quantum oneris diuino suo iudicio tibi iniunxerit. Ideoq; diu noctuq;
 das operam: ne quid ex optimis disciplinis: in quibus ab ineunte ætate uersatus pater excellit:
 in te desideretur. Equidem maxime uellem: eam mihi facultatem dari: quæ posset hanc inex-
 plebilem tuam discendi sitim propriis lucubrationibus & si non extinguere saltem sedare. Sed
 quoniam nondum per ætatem licet: habebis interea Parrhasii tui non minus accurate emen-
 data: q̄ luculenter exposita quædam Valerii loca. quæ tuo nomine publicauimus. Additis in
 Corollarium: si qua cæteri quoq; nostri temporis grammatici professores eius generis emise-
 runt. q̄ suis quæq; nominibus & auctoritati reddidimus. ne quenq; sua laude fraudemus: idēq;
 nobis eueniat: quod nuper impressori cuidam Minutiano qui quom bonam partem Liuiana-
 rum castigationum quas triennio iam Parrhasius (ut scis) ex bello Macedonico frequenti pro-
 mulgauit auditorio: pro suis edidisset: non minorem Cachinum in se excitauit: quā uel Aesopi
 uel Horatii cornicula furtiuis nudata coloribus. Hæc nostra quamq; non dubito studiosis om-
 nibus grata fore: tamen ut secus accidat: operæ precium me tulisse existimabo: si tu fraterq; tuus
 hilaris & ameni puer ingenii Nicolaus: quibus labor hic noster desudat æqui boniq; consuletis.
 Id si feceritis (ut spero) forsan ad maiora mihi adiicietis aculeos: Vale.

Etis litteris tuis doctissime Oliuero mecum coepi animo uoluptate Comici nostri sententiam: bone deus homo homini quid praestat, Cuius ingenii mei uires ipse metiri diligentissime coepissem: iure mihi atque merito de fortuna conqueri uisum est: quando multos annos ipse omni studio non sine magna lucubratione & labore assiduo litterarum ocio medicauerim: & illud mihi praesingulari ingenio tuo: & incredibili doctrina fateri liceat: me nihil scire, Quod & si mihi graue est atque molestum: non cado tamen animis: lectitans in Valerium Maximum Comentariorum illa tua quod litterarum bene olentibus floribus aetate iam ingrauescente ipse non exornari queam, quando quidem & Cato ille Censorius senior iam effectus litteras graecas discere non erubuerit, In ipsis namque Commentariis a maioribus nostris praclarissime gesta: tam graecis quam latinis cum quadam dicendi elegantia & uenustate ita aperte atque dilucide complexus es: ut pro adipiscendis litteris: pro instituendis moribus: pro uita bene agenda unicum & rectum uestigium inde facile sibi excipere quisque possit, Quamobrem omnes si te optimis institutis tuis: si ingenio: si doctrina atque uirtute alterum Omnibonum doctorem tuum praedicant & admirantur, non eos quidem fallit opinio: quando his temporibus nihil dignius: nihil ue conducibilius studiosissimis litterarum afferre potuisses, nam quae uel longius uel ob nimiam breuitatem obscurius alii conscripserunt: tua haec profecto egregia enarratio clarius in pauca accuratissime redigit: & unico sermo argumento singula mirifice complectitur, neque quod ad ueritatem historiae atque cognitionem attinet: praetermisisti quicquam: praetulisti sane uim quandam hominis naturae ad se uirtutibus omnibus ornandum: ut quem tecum in omni litterarum genere conferre possim habeam neminem, Quid enim praeclearius aut maximarum rerum: aut uirtutis: aut sapientiae actum: quod a te uiro doctissimo discussum non sit & illustratum: quantumque in ipsis splendor sit uirtutis atque gloriae: quantumque admirabilis fructus rerum omnium ostenditur legentibus accurate: neque de moribus solum & uita hominum: quod quidem eximium est, Sed de uirtutum natura & rebus humano sensui poene occultis cum omni differendi ratione & dignitate monumenta in ipsis tradita cognoscuntur, & ad felicitatem comparandam: & ad beatitudinem consequendam nihil magis accidere potuit: haec tua profecto inter alia quae legerim omnia facundia quadam & dignitate praecipua longe eminent & excellunt: quae si quis praecclare simul & recte domique & foris tam in rebus secundis quam aduersis sibi ipsi consulere cupiat assidua lectione pertractet, Arbitreturque in primis diuinum hoc opus scribi non ad fidem historiae faciendam solum: sed ad contemplandam effigiem omnis uirtutis & humanarum diuinarumque rerum exemplum stabile atque firmum: quam gratum igitur & iocundum id muneris litteratissimis omnibus futurum sit: uel ex hoc maxime cognosci potest: quod te oratum uoluerint totiens: ut haec aeditio a te fieret ad bene beateque uiuendum mortalibus aliquid deesse uideretur, Quapropter mi Oliuero doctissime: hic tuus labor: haec tua industria haud minus profecto: sed plus multo quam eorum qui ante nos fuerunt uiri peritissimi ciuitatem nostram Vicentinam extulit & decorauit: tametsi nihil fuit aut ad humanum usum: aut ad diuinum cultum: aut ad immortalem gloriam obtinendam: quod Vicentini nostri uiri clarissimi non discussissent: non illustrauerint, Fuit enim (si recte memini) Rhemnius ille Palemon Vicentinus: qui artis grammaticae miro quodammodo & artificio praecipua quaedam memoratu digna tradidit, Quibus nec Diomedes eruditus: nec Priscianus illustrius tradere potuerunt, Fuit Antonius Iulius qui eximio quodam ordine & arte praecipua in quaedam Ciceronis orationes elegantissime scripsit: fuit & Gaietanus Thienaeus: qui cum omni academia & dialectica atque philosophia mirum in modum potuit decertare: fuit Ioannes Portus utriusque iuris in Patauino Gymnasio clarissimus interpres, Omittam Matheum bistarium eloquentissimum oratorem, Guilhelmu[m] paiellum in persuadendo alterum Ciceronem: Missumque faciam Omnibonum in dicendo & graece atque latine singularem & admirabilem uirum: Franciscum Malchiaeuum iurisconsultum, Qui rebus publicis atque priuatis ingenio suo ac legibus mirifice consulebat: & oppressis solus defensor sine spe ulla praemii opem ferebat: quod & ipse apud me totiens in agendis causis expertus in libello meo de uirtutis amplectenda hominem patrem patriae iure atque merito appellauit, fuit Alexander neuius iuris pontifici unicum decus, fuit Leonar. nogarolus summus Theologus uenerandus pater ille, Qui illustrandae ueritatis causa: sanctorum patrum scriptis & rationibus quamplurimis benedictae uirginis conceptionem adeo illustrauit: ut in posterum ab aliquo impugnatum iri uideam minime: nisi ab imperito & male sano: ob quam rem celeberrimum: ut ita dixerim officium ab eo confectum: & a Sixto pontifice maximo perlectum: fuit summopere approbatum: fuerunt & alii nostrae urbis magno & excellenti ingenio atque doctrina uiri: quos quidem ne diuagetur oratio silentio praetermittam, Si de te tantum mi Oliuero dixerim quod de uiro probissimo dici potest: qui non minus eruditione quam facultate ingenii pollens tantum hac nostra aetate caeteris praestas: ut te non inferiori decore atque gloria insignitum ueluti firmissimum omnium uirtutum fundamentum ratione & ui quadam naturae omnes te inquam obseruent & quasi uenerentur: quod autem altera aeditio minus erudita: uel potius arida: & inculta ab impressoribus nuper facta Omniboni titulo ascribatur: non est cur quisquam admiretur: cum & deteriora agere non pudeat Auri sacra fame: ut ille ait: temerarios impressores: & doles ita factum: parce quae so huic dolori: quando, quidem Omnibonus suo opte ingenio: singulari eloquentia: & admirabili doctrina sese tueatur atque defendat: non latent (mihi crede) litteratissimos omnes in omni dicendi genere orationes graecae atque latine huiusmodi praeclearissimi uiri: & illud in primis in Ciceronem de oratore scriptum im-

Rhem
nius
Palae
mon

mortali laude dignum: & qua ingenii magnitudine: qua uero orationis: qua elegantia & maiestate fuerit elucubratum: fugit profecto neminem. Ex quo illius nomen in omni ætate celebrabitur perpetuum & immortale: & in mortali gloria extolletur: hæc est uera hominum laus: hæc illustres uiros in cælum tollit: hæc breuitatem uitæ nominis immortalitate compensat. Quod autem enarrationes tuas tuo Bruto episcopo Catharensi dicere censueris: ago tibi gratias & habeo: & tanti muneris non immemor: spero me tibi quandoque relaturum. Opus quidem mihi peculiare est & gratum & periocundum: suauissimumque erit atque dulcissimum ocium mihi. Stude igitur mihi Oliueri & enitere: si me diligis: si me gratum existimas: ut diligentissime atque rectissime imprimantur: ne impressorum incuria & imperitia: quod frequentius fieri solet: uerborum stilum atque orationis seriem: nec non & dignitatem operis peruertant atque contaminent. De brutorum uero familia: quæ ut ais totum est celebrata per orbem: & antiqua originis uetustate referta: quo ingenio: qua prudentia: qua animi fortitudine romanum imperium libertate donauerit: pace conseruauerit: latini codices satis admonent: atque explicant. De ipsa namque nihil in medium afferam quando qui genus suum iactat: ut inquit tragicus ille: alienum laudet. Tu ipse præterea Venetæ ciuitati multum tribuis: facis tu ut soles ac debes urbem de omni genere uirtutis benemeritam sumis efferre laudibus: qua sane ob singulares uirtutes & res omnes sapientissime a se gestas opibus auctoritate gloria atque dignitate idies magis illustratur & fulget: omittam admirabilem & pene incredibilem urbis situm: ædificiorumque alta atque præstantissima ornamenta. Quales enim uiros semper habuerit hæc ciuitas: qua iusticia: qua fide: qua constantia: quo consilio: qua sapientia perornati extiterint: institutis suis atque moribus: legibus: decretis atque imperio facile dignosci potest: quæ unquam respu. (pace dixerim aliarum) præstantius atque sapientius gubernata extitit: nec non pacis solum: sed etiam belli opportunis artibus: nec maritimis tantum: sed etiam terrestribus mirum in modum ualeat: quos sumptus: quos labores: quæ rerum discrimina pro religione seruanda: pro fide augenda subierit hæc sanctissima ciuitas: nullus est qui non satis superque intelligat. Omnia iam meo iudicio christianæ fidei subiecta ab immanissimis barbaris: a seuiissimis turcis christianæ fidei hostibus capta spoliata direpta & exhausta foret: nisi Venetorum constantia & animi magnitudo defendisset & conseruasset: quæ res maximæ admirationi ut esse debet ita profecto est quæ totam Italiam & christianos omnes consilio suo facultate & opibus foueat: iuuat: & tueat: atque conferuet hoc sane ut dixerim non fecit patriæ amor: quæ in ea natus & educatus fuerim: sed res ipsa pro uarietate tuenda me impulit & inflammauit: tametsi quæ gesta fuerunt a Venetis maiora sunt & clariora quam ut mea dictione egere uideantur sed mittam hæc: & id exequar quod officium suadet obsecrans omnes: qui litterarum studio delectantur: qui disciplinis qui uirtutibus & uitæ bene institutæ fauent hoc opus sanctissimum amplectantur: huic omni studio incumbant. Hoc legant & perlegant sæpius: & in gymnasio suo atque bibliotheca siue quocumque se contulerint de manibus nunquam ponant: ut cum præstantissimis ingeniiis atque uiris illustribus se adæquauerint: gloriorentur quandoque immortalitate nominis sui. Tu igitur mi Oliueri da operam & incube ut id operis quamprimum imprimatur: ut admirandæ doctrinæ tuæ atque uirtutis testimonium omnes ualeant perhibere. Tu uale & me ut soles ama clarissimum sydus Vicentini agri: Vicentiæ. XI. Kalendas Ianuarii.

Vene-
torum
laus

AD Reuerendissimum in Christo patrem & dominum dominum Petrum de Brutis benignitate Diuina Episcopum Catharensis Oliuerius Arzignanensis.

Vanquam mihi negatum erat ocium Reuerendissime Pater: ut inter graues & continentes erudientia iuuentutis aliarumque rerum multarum occupationes: nihil a me promi: nihil edi posse uideretur: quod elaboratum ingenio: lucubratum industria in litterario senatu digne recitari probarique posset: negare tamen ipse non potui: nec fas esse duxi Iacobo Leoniceno clarissimi uiri Omniboni filio: & mihi spiritali quadam necessitudine coniuncto præsertim a me iusta petenti & præclara cupienti: ut Valerii Maximi monumenta: quæ uolumine breui comprehensa multis interdum obscuriora uideri solent: quacumque possem oratione explicare: in mediumque proferrem ad humanitatis & disciplinæ propagationem ad communem studiosorum hominum utilitatem. Cui quidem hoc a me sæpius afflagitanti multum ac diu reluctatum fuisse non negauerim quoniam suscipere tanti auctoris interpretationem quæ non modo facultate consequi: sed etiam cogitatione complecti difficile foret: quippe ubi omnia ferme omnium rerum exempla: ex multis & pene innumerabilibus tam graecorum quam latinorum uoluminibus essent non minus diligenter inquirenda: quam fideliter referenda: non meum esse censebam: quam uererer reprehensionem docturum hominum atque prudentum: sed eorum quæ maiori ocio: acriori ingenio: exquisitori doctrina: præstantiori facundia de se talia profiteri & consequi possunt. Sed cum huiusmodi rei nuper facta esset ab impræssoribus æditio quædam temeraria satis ut arbitror: & ea falso quidem Omniboni oratoris eximii titulo abumbrata: ut eius auctoritate uenalius fieret ac præciosior: id mihi necesse quodammodo duxi: quod Iacobum Leonicenum magnopere uelle intelligerem: nec aliter boni uiri gratique discipuli officium tueri posse uidebam nisi præceptorem optimum de me: de patria: de litteris: de lingua nostra: de romana dignitate optime meritum quibus possem studio: & industria uindicarem: & a turpissima qua uidebam iniustus nota terissem: nam cum boni si quid in nobis est id totum ab uberrimo tanti præceptoris fonte manarit: hæc quoque commentaria nostra siquid ualent ad eum referant necesse est. Et cum eo malignitatis & impudentiæ quorundam impressorum accesserit auaritia: ut dum suæ utilitati consulant: alienæ dignitati insidiari non dubitent quippe qui pallacini cuiusdam imperiti hominis nugæ a doctissimo uiro Calphurnio non solum damnatas: sed

ita reiectas: cum eius limatissimæ correctioni traderent ut diceret se malle noua componere q̄ iam mēdosa corri- gere has inq̄ nugas tāto uiro ascribere ausi fuerūt. Satius esse duxi periclitari qd̄ possent exiguæ ingenii mei uires quā rei magnitudine deterritum ab officio omnino desistere. Nā si minus quantum uelis afferas: boni: at quantum possis attulisse laude nō careat: neq̄. n. ubi sunt sua præmia debent studia nostra languescere: qd̄ non eo perueniamus quo uolūtas ferat: sed multo magis intēti ut officiosi hoīes aliquo potius numero uideamur fuisse q̄ nullo. Itaq̄ feci eoq̄ propensius: quo rem istam non solum honestam & utilem: sed prope necessariam esse iudicarem: ne præclara adolescentum ingenia obscuris aliorum ambagibus: uel ut uerius dicam: deliramentis in maximos deducerentur errores: turpissimamq̄ rerum ignorantiam: falsas & fictas historias lectitando. Quantū uero uti- litatis afferat Valeriana diligentia sui studiosis: uel ex eo cognosci potest: q̄ nullum ferme hominū genus inue- niri possit: cui non aliqua ex parte consuluisse uideatur: cum ille per omnia ferme omnium scriptorū monumen- ta: tanq̄ per redolentia prata discurrens: multiplici flore uestita: pulcherrimarum rerum ueluti florū speciosissi- mam sibi coronam confecerit: dignissima quæq̄ legendo: nam uirtutis & uicii nullum genus reliquit intactū: unde habeant homines: & imitari quod cupiant & fugere quod oporteat: hoc enī opere suo: ut præceptoris mei uerbis utar: complexus est diuinarum humanarumq̄ rerum præcipua quæq̄ ut ab egregiis illa quidem uiris edita deligi potuere. Hinc scilicet habetur quo iure homines egregiam laudem: qua ue iniuria dedecus omne incurrerint. Habent sacris religionibus dedicati quo pietatis honore colent fasq̄ bonumq̄: q̄ deinde turpitudi- nis nota metuant scelusq̄ nefasq̄. Habent rerum publicarum reges & principes: quibus eas institutis maiorum meliores efficere possint: quibus & artibus seditiones in populum serere perniciosi homines consueuerint: ut ea- rum artium turpitudinem abominentur. Habent adolescentes: quæ nam egregiæ indolis præclara facinora imi- tentur: quæ rursus indignitatis & ignauitæ conuicia declinent. Hinc fortitudinis & patientiæ fructus uberior: Hinc constantiæ gloria maior exoritur. Hinc rebus omnibus modum imponere discimus: ut amicitias geren- dis ac inimicitias: ne aut in his remissiores: aut illis uehementiores q̄ oporteat simus: hinc abstinere a flagitiis: con- tinere libidines: tolerare pauperiem: turpia uereri: pietatem colere: seueritatem obseruare docemur. Hinc nobis conjugalis amor carior efficitur: amicitia iocundior liberalitas clarior: humanitas præstantior: clementia nobi- lior: huius præceptis instruuntur: qui gratitudinis laudem sibi comparare student: qui obnixius ingratitude nomen effugere contendunt. Huius peritiā maiorem in modum iusticia colitur: fides obseruatur: pudicitia reti- netur. Huius admonitione maxime iuuantur: qui sapientius consulere. Astutius prouidere: industriosius agere uoluerunt. Hinc quoq̄ ociosa senectus inuenire potest quo se studio oblectet atq̄ negotio: hinc luxuries atq̄ li- bido q̄ detestabiles sint facile percipitur. Hic crudelitas: ira: Odium: Auaritia: Superbia: Impotentia: Perfidia: quæ contrariæ sint naturæ hominum planius ostenditur. Postremo quoniam Valerianæ diligentia non possumus omnia narrata percurrere: ex his satis constare arbitror q̄ perutilis sit liber iste: ubi uirtutū omnis generis ima- gines collocatæ sint: illæ quidem multo expræssiores & imitari potius quā intueri iocundæ: quas non ære aut marmore phidas: aut Apelles siue Lysippus: sed tantum libris suis scriptor diligentissimus reliquerit incorru- ptis litterarum monumentis perpetuo duraturas: quas impudentissima quadam temeritate nescio quis attin- gere ausus dum spectandas hominibus illustriores se reddere posse putat: maxime deformes & obscurissimas reddidit: quare nos multorum & clarissimorum hominum: tam græcorum q̄ latinorum hortatu compulsi: & eorum ope atq̄ opera adiuti. Illas in suum pristinum decorem reuocare ac restituere quæ curauimus: & foeli- citer satis nos assecutos esse speramus. Hoc igitur opus nostrum qualecūq̄ est tuæ reuerendissimæ dominatio- ni dedicatum ad te mittimus: ut illud dum licet per occupationes totum percurras: & si tanta dedicatione tibi dignum uidebitur tuo nomini iubeas inscribi: ut tua auctoritate munitum audatius prodeat in publicum: nā iudicio tuo comprobatum satis scio malignitatis aculeos non ualde posse exhorescere. Quis enim nisi male sa- nus iudicium improbaret æquissimi uiri doctrina & litteris excellentis: ingenio & sapientia præditi: iusticia & integritate referti: fide & innocentia probati: religione & sanctimonia pleni: qui probitatis defensor: malignita- tis oppugnator: perpetuam sibi pro nobis contra improbos propugnationem suscipere consueuerit. Non com- modum uidetur esse reuerendissime pater: imperorata iam præfatione nostra tuas uelle laudes recensere: quæ quidem eiusmodi sunt: ut una quæq̄ suum tempus suum locum suam orationem desideret. Nam brutorum familiam toto orbe celebratam & tanta originis uetustate refertam: ut prima Romanæ libertatis parens: eius- demq̄ seuerissima custos fuisse dicatur: si nunc in medium afferre: & explicare uoluerō tantæ primordia do- mus per tot ducta uiros antiqua ab origine gentis: si præterea tuam inclytam patriam urbem Venetam: in qua natus: in qua educatus: in qua ad honores & dignitates prouectus es: quæ omnium iudicio atq̄ consensu meri- to dicitur Maris Regina: orbis consilium: regum: principum: & omnium gentium profugium: libertatis patro- na: iusticiæ parens: religionis mater: fidei columē. Italiæ splendor: in qua omnis illa spartanorum atheniensū & Romanorum sepulta potentia & gloria reuiuiscit. Si deniq̄ tuas eximias uirtutes: quibus merito uideris cū omnibus & eorum qui maximi habentur: & sapientia animi: & innocentia uitæ: & magnitudine consilii: & li- beralitate naturæ: & excellentia doctrinæ: & scientia rerum: & religionis obseruantia: & fidei constantia: & om- ni deniq̄ laudis genere posse conferri: si hæc inquam omnia commemorare uoluerō: non erit mihi oratio clau- denda: sed historia magis inchoanda. Itaq̄ omittam atque in aliud tempus differam: & si nostrum multarum uigiliarum munus tibi gratum fuisse cognouero. Primum illud: ut nomini tuo imprimatur operam dabo. Alia deinde parabo dominationi tuæ destinanda. Nam quicquid litteris: quicquid studio: quicquid industria:

quicquid ingenio consequi poterō id totum ad arbitrium tuum referam. Quos autem in hoc opere sum au-
ctores imitatus: quosque dictorum meorum testes adduco: Historicos: Poetas: Oratores: Grammaticos: at-
que Philosophos: Græcos: Latinos: & Hebreos, Numero supra centum & uiginti, Omnes hic breuiter colle-
cti oculis tuis subiiciuntur.

Plinius de histo. natura
Plinius de uiris illustribus
Titus Liuius Patauinus
Marcus Cato
Aulus Gellius
Lucius Florus
Salustius Crispus
Valerius Antias
Iustinus
Solinus
Frontinus
Vegetius
Iulius Celsus
Iulius Cæsar
Suetonius
Cornelius Balbus
Cornelius Nepos
Fabius
Selius
Gellius
Sabinus Masurius
Seruius Sulpitius
Lactantius Firmianus
Pomponius Mella
Fauorinus
Aemilius Probus
Quintus Curtius
Asinius Pollio
Orosius

Iosephus
Diomedes
Macrobius
Clodius Licinius
Eusebius
Fauonius
Cassiodorus Siculo
Diodorus Siculo
Helius Spartianus
Strabo
Dionysius Alicarnaseus
Plutarchus
Tuditanus
Eutropius
Thucydides
Herodotus
Philistius
Ptolemæus
Quadrigarius
Hermippus
Diocles
Plinius Orator
Marcus Cicero
Quintilianus
Demosthenes
Demetrius
Theopompus
Theodectes
Naucrates

Isocrates
Virgilius
Oratius
Iuuenalis
Persius
Lucretius
Lucius Crassus Orator
Ouidius Poeta
Lucanus
Terentius
Seneca
Statius
Propertius
Ennius
Martialis
Petrarcha
Archilochus
Theocritus
Homerus
Symonides
Plautus
Hesiodus
Pacuius
Syllius
Aristoxenus
Seruius Honoratus
Priscianus
Asconius Pedianus
Varro de lingua Latina

Nonius Marcellus
Festus Pompeius
Laurentius Valla
Ioannes Tortellius
Leonardus Aretinus
Beatus Thomas
Beatus Augustinus
Beatus Hieronymus
Aristoteles
Plato
Archimenes
Syropus
Chrysippus
Solon unus e Septem
Heraclides
Antisthenes
Diogenes
Aristippus
Pythacus unus e Septem
Aristophanes
Eschines
Theophrastus
Calisthenes
Cares
Apuleus
Dicaearchus
Apollodorus
Thrasylus
Socrates

COMPENDIOSA VITA VALERII MAXIMI.

Valerius Maximus ciuis Romanus Patricio genere natus omnem puericiam & ma-
gnam adolescentiæ partem litteris percipiendis & honestis artibus dedit: inde sum-
pta uirili toga se contulit ad rei militaris disciplinam: ubi aliquãdiu stipendia fecisse
& in Asiam cum sexto Pompeio nauigasse dicitur: unde reuersus cum uideret se patriæ suæ tã
benedicendo q̃ benefaciendo posse prodesse: a quo incepto studio militiæ gloria detinuerat:
eodem regressus statuit urbis Romæ exterarumq; gentium facta simul ac dicta memoratu di-
gna: ut ipse fatetur: litterarum monumentis commendare: quod sceleriter & gloriose consecu-
tus est. Floruit autem Tiberii Cæsaribus temporibus & sub eius imperio hanc scripsit historiam:
cuius etiam numen inuocat. Imperatores enim Romani cum uirtute sua iuste sancteq; gessis-
sent imperium diuino celebrabantur honore & in deorum numerum transferebantur: unde
etiam diuos Imperatores appellamus. genus uero suum paternum a gente Valeria: Maternum
a Fabia duxisse fertur: unde Valerius Maximus ex utraq; familia ei nomen est: de cuius morte
certi nihil potest afferri.

ELENCHVS LIBRORVM VALERII MAXIMI,

Primi Libri,			De mutatione morę & fortunę cap. ix. car. c. xxxviii.	
De seruata religione	cap. i.	car. i.	De sublimitate a statu humili	cap. x. car. c. xxxiiii.
De neglecta religione	cap. ii.	car. vi.	De uarietate casuum	cap. xi. car. c. xxxv.
De omnibus	cap. iii.	car. ix.	Septimi Libri,	
De prodigijs	cap. iiii.	car. xi.	De foelicitate	cap. i.
De somnijs	cap. v.	car. xv.	De sapienter dictis aut factis	cap. ii.
De miraculis	cap. vi.	car. xix.	Vafre dicta aut facta	cap. iii.
Secundi Libri,			Strategemate	cap. iiii.
De institutis antiquis	cap. i.	car. xxvi.	De repulsis	cap. v.
De disciplina militari	cap. ii.	car. xxxix.	De necessitate	cap. vi.
De iure triumphandi	cap. iii.	car. xliii.	De testamētis q̄ rescissa sunt	cap. vii.
De censoria nota	cap. iiii.	car. xlv.	De testamētis q̄ rata māserūt	cap. viii.
De maiestate	cap. v.	car. xlvii.	Qui aduersus opiniones homi- num hæredes habuerunt	cap. viii.
Tertii Libri,			Octauo Libri,	
De indole	cap. i.	car. xlviii.	Infames rei quibus de causis aut damnati aut absoluti sunt	cap. i.
De fortitudine	cap. ii.	car. i.	De priuatis iudicijs	cap. ii.
De patientia	cap. iii.	car. lviii.	Quæ mulieres pro se aut pro alijs causas egerunt	cap. iii.
De his qui infimo loco nati clari euaferunt	cap. iiii.	car. lx.	De quæstionibus	cap. iiii.
De his q̄ a parentibus claris dege- nerauerunt	cap. v.	car. lxxii.	De testibus	cap. v.
De his qui cultu corporis sibi nimium indulserunt	cap. vi.	car. lxxiii.	Qui quæ in alijs uindicarunt ipsi commiserunt	cap. v. i.
De fiducia sui	cap. vii.	car. lxxiii.	De studio & industria	cap. vii.
De constantia	cap. viii.	car. lxxv.	De ocio	cap. viii.
Quarti Libri,			Quanta uis eloquentia est	cap. viii.
De moderatione animi	cap. i.	car. lxxi.	Quantum momentū sit in pronuncia- tione & apto motu corporis	cap. x.
De his q̄ ex inimicis iūcti sūt amici	cap. ii.	car. lxxvii.	Quā magni effectus artiū sint	cap. xi.
De abstinentia & continentia	cap. iii.	car. lxxix.	Quæ nulla arte effici possunt	cap. xii.
De paupertate	cap. iiii.	car. lxxxiii.	Suæ quęq̄ artis & auctore & disputato- rem optimum esse	cap. xiii.
De uerecundia	cap. v.	car. lxxxvi.	De senectute	cap. xiiii.
De amore coniugali	cap. vi.	car. lxxxvii.	De cupiditate glorię	cap. xv.
De amicitia	cap. vii.	car. lxxxix.	Quæ cuiq̄ magnifica contige- runt	cap. xvi.
De liberalitate	cap. viii.	car. lxxxix.	Noni Libri,	
Quinti Libri,			De luxuria	cap. i.
De humanitate	cap. i.	car. lxxxix.	De crudelitate	cap. ii.
De gratitudine	cap. ii.	car. lxxxix.	De ira & odio	cap. iii.
De ingratitude	cap. iii.	car. c. ii.	De auaritia	cap. iiii.
De pietate erga parentes	cap. iiii.	car. c. vii.	De superbia & impotentia	cap. v.
De pietate erga fratres	cap. v.	car. c. x.	De perfidia	cap. vi.
De pietate erga patriam	cap. vi.	car. c. xi.	De ui & seditione	cap. vii.
De parentum amore & in dul- gentia in liberos	cap. vii.	car. c. xiiii.	De temeritate	cap. viii.
De parentum seueritate aduer- sus liberos	cap. viii.	car. c. xv.	Quantum ualeat error	cap. iiii.
De parentum moderatione aduersus suspectos liberos	cap. iiii.	car. c. xvi.	De ultione	cap. x.
De parentibus qui obitum filio- rum forti aio tulerunt	cap. x.	car. c. xvi.	Dicta improba aut facta scele- rata	cap. xi.
Sexti Libri,			De morte non uulgari	cap. xii.
De pudicitia	cap. i.	car. c. xvii.	De cupiditate uitę	cap. xiii.
Quæ libere dicta aut facta sūt.	cap. ii.	car. c. xx.	Quā exq̄sita custodia usi sunt q̄bus suspe- cti domestici fuerunt	cap. xiiii.
De seueritate	cap. iii.	car. c. xxiii.	De similitudine formę	cap. xv.
De grauitate dictis aut factis	cap. iiii.	car. c. xxvi.	De his q̄ infimo loco nati mēdacio se clarissimis famijs inserere conati sunt	cap. xvi.
De iusticia	cap. v.	car. c. xxvii.	FINIS,	
De fide publica	cap. vi.	car. c. xxx.		
De fide uxorū erga uiros	cap. vii.	car. c. xxxi.		
De fide seruorū erga dominos	cap. viii.	car. c. xxxii.		

R B I S Romæ exterarumq; gentium facta simul ac dicta memoratu digna: q̄ apud alios latius OLIV
diffusa sunt. In ac p̄fatiōe: Valerius seruat qd̄ p̄priū ē exordii: ut attentionē capet & docilitatē: VERI⁹
Proponit enim qbus de rebus dicturus sit: & se rem utilem scripturę polliceat: idq; q̄ breuissime
facturę. Beniuolentiā quoq; cōparat a persona sui: cū officiū suū sine arrogantiā laudet: extenuat
quoq; meritū suū cū dicat se nō tantū īgenio & industria ualere: ut oīa cōplecti possit: neq; cōfi
dat: ea etiā de qbus tractaturus sit: se uel ornatius: uel copiosius q̄ ceteros esse scripturę. In reliq̄

VALERII Maximi Factorę ac dictorum memo-
rabiliū. Liber ad Tiberium Cæsarem. Prologus.

R B I S R O M A E exterarūq; gentium facta simul ad di-
cta memoratu digna: quæ apud alios lati⁹ diffusa sūt:
q̄ ut breuiter cognosci pos-
sint ab illustribus electa au-
ctoribus deligere constitui:
Vt documēta sumere uolē-
tibus lōge īquisiōis labor
absit. Nec mihi cūcta com-

plectendi cupido incessit. Quis. n. omnis aui gesta
modico uoluminum numero compræhenderit? Aut
quis cōpos mentis domesticæ peregrinæq; historiae
seriem fœlici superiori stilo cōditam: uel attentiore cu-
ra: uel præstantiori facundia traditurū se sperauerit?
Te igitur huic cœpto: penes quem hoīum deorumq;

Aut q̄s cōpos mētis: bene dixit nisi stult⁹ fuerit: nā q̄ supra uires aliqd̄ audeat: hic p̄pe īsanā accessisse uī. Vnde
flacc⁹. Sumite materiā uestris q̄ scribitis æquā Virib⁹: & uersate diu qd̄ ferī recuset: Quid ualeāt humeri: Quis
ergo ingt nisi male sanus audeat ceteros scriptores eloquētia & īdustria supare? Serie: Ordine: a serendo: hoc
est ordinādo dictā. Fœlici: fœcūdo & copioso. Supiori: maiori & elegātiori. Cōditā: cōpositā. Quis speraue-
rit: q̄si dicat nemo. Te igitur: quē. Iā adulari īcipit: sic & Vir. Tuq; adeo quē mox q̄ sint hitura deoz. Cōcilia in
certū ē: & cætera. Nec miq; est q̄ tā plane adules: nō. n. mos ē scriptoribus īuocare. Hoc autē loco īuocat īperato-
rē q̄si deū: qd̄ sine adulatione facere nō pōt: q̄ mos nō sit. Liuius. Cū bōis potius ominibus: uotiq; ac p̄catiōibus
deoz dearūq; si ut poetis nobis quoq; mos eēt: libētius īcipemus: ut orsis tāti operis successus p̄speros darent;

uero parte: nihil aliud agit: nisi ut plane adu-
letur Tiberio: nam inuocat eius numē: quod
propriū est poetarum: idq; sine adulationis
suspitione fieri non potest. Urbis Romæ:
eo ordine historiā exequitur: quo nunc p̄po-
nit: nā ubi primo domestica ponit exēpla: de-
inde externa subiūgit. Exterarūq; gētium:
Quia oīa ferme oīum regē exempla ex multis
& pene īnumerabilibus: tā græcoz: q̄ latino-
rū uoluminibus ī unū cōgesta proposuit. Ex-
teraz dī & Externaz: nā & exter iuenit. Sta-
tius exter honos dixit. Vir. li. iiii. Et nos fas ex-
tera q̄rere regna: at li. vi. Externiq; itez thala-
mi. Hesternus uero aspiratū cū ī aliud est: Nā
ab heri deducit. Facta simul ac dicta: ut q̄sq;
recte fecerit aut dixerit oculis nr̄is subiiciat.

Quæ apud alios: utilitatē ostēdit operis sui:
dicit. n. apud alios eiusmōi plixē tractata esse:
& ob eā rem nō facile cōpræhēdi posse. La-
tius diffusa sūt: lati⁹ disp̄sa sūt: ut nō breuiter
cognosci possint. Breuiter: Bene hic breui-
ter: q̄a apud alios lati⁹ siqd̄ ita p̄cipi oportet:
quæ admodū apud eos: scripta iueniunt. Illu-
strib⁹ auctoribus: Ab auctoritate ē cōparat fi-
dē: scriptis suis. Documēta: hic nitit̄ beniuo-

los reddere auditores: q̄ p̄fiteat se illis minue-
re laborē. Documēta: exēpla & monumēta
uirtutis uel uicii: uirtutis ad suadēdū: uicii ad
deterrēdū: ut alterz imitemur: alterum fugia-
mus. Labor absit: Nā aliogn necesse foret ut
apud multos eiusmōi exēpla iuenirēt: qd̄ sine
maxio laborē cōfici nō posset. Nec mihi cun-
cta cōple. q̄a nō satis est ad beniuolentiā cōtra-
hendā officiū suū laudare: nisi id quoq; exte-
nuaueris: ideo hoc facit: & attētionē parat: cū
breuiter id se facturę polliceat. Nā cū dicit se
nolle cūcta cōplecti: significat se historiā bre-
uiori libro uelle compræhēdere. Quis. no. is
æui: Nō. n. ingt ego mihi uiribusq; meis ita cō-
fido: ut audeā oīa polliceri īmo uero de mul-
tis pauca p̄scribā: neq; n. ita īgenio meo fretus
sum: ut ornati⁹ q̄ ceteri scriptores scribere au-
deā. Voluminū numero: utpote nouē libris:
hoc iter uolumē & librū īterest: q̄ uolumē si-
gnificat p̄tes operis: nō aut̄ totū librū: liber ue-
ro & p̄ toto codice & p̄ uolumē accipit: idq;
Pli. oratoris testimōio cōprobat: q̄ dixit libri
tres: in sex uolumīa p̄p̄ amplitudinem diuisi.

Docu-
mētū

Liber
Volu-
men
Hora
Flac.

Series
Virgi.

LIBER PRIMVS

Iuuenalis Cōsensus hoīum: Quia dii & hoīes ita cōsenserūt: ut totius orbis terrarū marisque iperū obtineres. Certissima saluāga salus priāe ī te uno posita ē: nā īperatores p adulationē parētes priāe dicebāt: qd Cicerōi nō p adulationē datū fuit post extictā nefariā Catilinā cōiurationē ī cōsulatu suo. Iuuenalis, Roma patrē patriāe cicerōnē liberā dixit. Virtutes: fouent: & uicia uīdicāt. Id fortasse dicit qd facere deberet ut uirtutes foueret: & uicia uīdicaret. cū indicimus hoīem aliqd magnū facere: si facit: cōfirmamus: si nō facit: hortamur ut faciat. Fouent: Sustētant. Nā si prisci oratores: ostēdit se rectius iuocasse cæsaris numē q̄ cæterorū deorū: quos ab oratorib⁹ & poetis iuocari cōsuetū ē: dicit. n. si antiq oratores & poetæ ab aliquo numē īcepe: hi a Ioue: illi ab alio numē: ego quo minor sū cæteris hoc iusti ad te cōfugio: quē uidem⁹ diuīos honores meruisse: q̄ at prisci oratores iuocauerūt numīa anteq oratiōes īcoharēt: ostēdit Vir. i. xi. æn. Præfat⁹ diuos solio rex īsit ab alto. Nā & Ser. ī enaratiōe huius carmīs sic inq̄t. More antiquo: nā maiores nullā orōnē nisi iuocatis numinib⁹ īcohabāt: sicut sunt oēs orōnes Catōis & gracchi: nā generale caput ī oīb⁹ legim⁹. Vnde Cicerō: p irrisionē ait. Si qd ex uetere aliq̄ orōne Iouē ego optimū maximū: &c. Ab Ioue. o. m. Cice. ī orōne cōtra clodiū. Quo circa te capitolie quē pp beneficia populus Rōanus optimū pp uī maximū appellauit. Itē li. i. de finibus bonorū & malorū. Cū dicitur Iouē optimū maximū eūdemq̄ salutarē: hospitalē: statore: itelligi uolumus salutē oīum in sua eē tutela. Numē: quia ita īcipe solebāt oratores antiq. Orsi. hexordia sup̄sc̄. Numē: ut ab apollie: a libero: a cere. Vnde Vir. Vos o clarissima mūdi. Lumīa labētē cælo q̄ ducitis ānū: Liber & alma ceres. Cætera. d. cæteri inq̄t dii tātū opniōe colligūt. itātūmō hoīes opināt cæteros eē deos: q̄ eos nūq̄ uiderūt. Cæsares: at uidēt: ergo cæterorū deorū qdē fides ē: sed īcerta: Cæsares at p̄sēs & certa: q̄ dii cæsares oculis īpis cōspiciūt: ergo qdō de cæsaribus fides ē certior atq̄ p̄sētior q̄ de cæteris diis tāto iustius ego tuū numē iuocauī: q̄ cæterorū deorū ab oratorib⁹ & poetis iuocāt. P̄no Auitoq̄ syderi. Plin. li. i. natu. histo. dicit: nō multo post obitū. C. Cæsaris ī ludis: quos faciebat augustus ueneri genitrici: appuisse sydus crinitū p. vii. dies ī regiōe cœli sub septētriōibus: qd̄ oriebat̄ circa undecimā horā diei: Eo signo significari uulgus credidit cæsaris aiām īter deorū īmortaliū numīa receptā. Et hoc testat̄ īpe: Plin. ex uerbis augusti: qdē īteriori gaudio sibi illud natū seleḡ ī eo nasci īterp̄tatus ē: hoc inq̄t salutare terris fuit. Vnde Vir. Ecce dionei p̄cessit cæsaris astrū. In cuius tamē carmīs expositiōe. Seruius nō ueneri gēitrici: sed Patri Cæsari funebres tūc celebrasse ludos augustū dicit. Bene ergo dixit p̄no auitoq̄ syderi. P̄no: Octauiani. Auito: Iulii cæsaris. Cærimōiis nostris: Quia maxīa læticia celebrant̄ sacra patris & aui: quorū diuinitate auctæ sunt cærimōiæ nræ. Reliquos. n. d. ac. Nec immerito quidem factum est: ut uirtute Iulii cæsaris romanī dicerentur deorū auctores. Accepimus. s. ab aliis gentibus. Dedimus. s. a nobis. Et quoniam initium: Quandoquidem huc animus intendit: ut principium nostrum sumatur a religione: ab ea dicere incipiemus.

Virgilius Cōsensus maris: ac terræ regimē esse uoluit: certissima salus patriæ cæsar iudico: cuius cælesti puidētia uirtutes (de q̄bus dicturus sum) benignissime fouent: Vicia seuerissime uindicanē. Nā si prisci oratores a Ioue optimo maxio bene orsi sunt. Si excellētissimi uates a numine aliquo principia traxerunt: mea paruitas eo iustius ad fauorē tuū decurrerit quo cætera diuinitas opiniōe colligitur: tua præsenti fide: paterno auitoq̄ syderi par uidetur: quorū eximio fulgore multū cærimoniis nrīs iclytæ claritatis accessit. Reliquos enī deos accepimus: cæsares dedimus. Et quoniā initiū a cultu deorū petere ī aiō ē: de cōditiōe eius summatī disserā.

Cicerō De cultu deorum. Cap. I. Aiores stas: solēnesq̄ cærimōnias pōtificū scīa bene gerēdarū rerū auctoritate: augurū obseruatiōe apollinis p̄dicatiōe:

Virgilius Aiores stas: Aggrediē nūc qd̄ pollicitus est: ut exēpla p̄ponat memoratu digna: & primo qdē de religione: q̄bus facile p̄cipi pōt eā p̄ cæteris curæ fuisse maioribus: ut nihil ne minimū qdē p̄termittēt qd̄ ad religionē p̄tinere uideret. Primo igit̄ dicit de īstitutis maiorū: q̄ ad religionē spectabāt: quā illi oīb⁹ ī rebus diligētissime seruabāt. Est at̄ religio: uirtus q̄ sup̄iori cuidā naturæ. ī deo cultū cærimōniāq̄ affert: dicta a relegēdo teste Cice. li. de natura deorū: q̄ sup̄stitiosos a religiosīs ita distiguit: q̄ totos inq̄t dies p̄cabant̄ & īmolabāt: ut sui sibi liberi sup̄stitites essent: sup̄stitiosi sunt appellati: qd̄ nomen primo latius patuit. Qui autem oīa q̄ ad cultum deorū p̄tinerēt: diligenter retractarent: & tanq̄ relegerēt: dicti sūt religiosi ex relegēdo. Maiores: Antiq̄ & ueteres: illi quorū mores fuere meliores: nā ipsi deorū cultū p̄ cæteris rebus procurarūt: maiores & minores: quotiēs de priscis & posteris dicimus numero tantū plurali declinat̄. Stas cærimōnias: statae cærimōniæ: ut uult Festus Pōpeius: dicebant̄ sacrificia q̄ certis q̄busdā diebus & statutis celebrabātur. Vnde Cato. Sacra stata & solēnia sancta deseruisti: alii stas p̄ statutas dicūt: qd̄ etiam Iouis statoris sacra. Sed festi melior est snīa & expositio. Solēnes: anniuersaria sacrificia q̄ singulis q̄busq̄ annis fiebāt: nā solēnis a solo & anno cōponit̄. Cærimōnias: cærimōniæ apud latinos generaliter dicunt̄ oēs ritus sacrificiorū a cerete oppido: ut ipse paulopost dicturus est: uel a caritate ut aliis placet. Pōtificū scīa: iure canonico: ut nos nūc dicimus siue pōtificio: nā pontifices docebāt q̄bus tēplis: q̄bus diis: quo tēpore: quo ritu: q̄busq̄ ī hostiis sacrificia fieri deberēt. Gerēdarū rez: Quia sacrificia q̄ p̄ rebus gerēdis suscepissent: earū rez auctoritate cōfirmata: solēnia habebāt nisi īperator rē cū hoste cōmissurus tauq̄ marti īmolasset: & postea uictoriam cōsecutus eēt id sacrificiū ex re bene gesta cōprobatū solēne habebāt: nā ex eo qd̄ rē bene gessissent itelligebāt ea sacrificia diis accepta fuisse: & ita cōfirmata auctoritate solēnia haberi incipiebāt. Augurū obseruatiōe: ut q̄ captis auspiciis augures diis gra-

Plini Cæsares: at uidēt: ergo cæterorū deorū qdē fides ē: sed īcerta: Cæsares at p̄sēs & certa: q̄ dii cæsares oculis īpis cōspiciūt: ergo qdō de cæsaribus fides ē certior atq̄ p̄sētior q̄ de cæteris diis tāto iustius ego tuū numē iuocauī: q̄ cæterorū deorū ab oratorib⁹ & poetis iuocāt. P̄no Auitoq̄ syderi. Plin. li. i. natu. histo. dicit: nō multo post obitū. C. Cæsaris ī ludis: quos faciebat augustus ueneri genitrici: appuisse sydus crinitū p. vii. dies ī regiōe cœli sub septētriōibus: qd̄ oriebat̄ circa undecimā horā diei: Eo signo significari uulgus credidit cæsaris aiām īter deorū īmortaliū numīa receptā. Et hoc testat̄ īpe: Plin. ex uerbis augusti: qdē īteriori gaudio sibi illud natū seleḡ ī eo nasci īterp̄tatus ē: hoc inq̄t salutare terris fuit. Vnde Vir. Ecce dionei p̄cessit cæsaris astrū. In cuius tamē carmīs expositiōe. Seruius nō ueneri gēitrici: sed Patri Cæsari funebres tūc celebrasse ludos augustū dicit. Bene ergo dixit p̄no auitoq̄ syderi. P̄no: Octauiani. Auito: Iulii cæsaris. Cærimōiis nostris: Quia maxīa læticia celebrant̄ sacra patris & aui: quorū diuinitate auctæ sunt cærimōiæ nræ. Reliquos. n. d. ac. Nec immerito quidem factum est: ut uirtute Iulii cæsaris romanī dicerentur deorū auctores. Accepimus. s. ab aliis gentibus. Dedimus. s. a nobis. Et quoniam initium: Quandoquidem huc animus intendit: ut principium nostrum sumatur a religione: ab ea dicere incipiemus.

OLI Aiores stas: Aggrediē nūc qd̄ pollicitus est: ut exēpla p̄ponat memoratu digna: & primo qdē de religione: q̄bus facile p̄cipi pōt eā p̄ cæteris curæ fuisse maioribus: ut nihil ne minimū qdē p̄termittēt qd̄ ad religionē p̄tinere uideret. Primo igit̄ dicit de īstitutis maiorū: q̄ ad religionē spectabāt: quā illi oīb⁹ ī rebus diligētissime seruabāt. Est at̄ religio: uirtus q̄ sup̄iori cuidā naturæ. ī deo cultū cærimōniāq̄ affert: dicta a relegēdo teste Cice. li. de natura deorū: q̄ sup̄stitiosos a religiosīs ita distiguit: q̄ totos inq̄t dies p̄cabant̄ & īmolabāt: ut sui sibi liberi sup̄stitites essent: sup̄stitiosi sunt appellati: qd̄ nomen primo latius patuit. Qui autem oīa q̄ ad cultum deorū p̄tinerēt: diligenter retractarent: & tanq̄ relegerēt: dicti sūt religiosi ex relegēdo. Maiores: Antiq̄ & ueteres: illi quorū mores fuere meliores: nā ipsi deorū cultū p̄ cæteris rebus procurarūt: maiores & minores: quotiēs de priscis & posteris dicimus numero tantū plurali declinat̄. Stas cærimōnias: statae cærimōniæ: ut uult Festus Pōpeius: dicebant̄ sacrificia q̄ certis q̄busdā diebus & statutis celebrabātur. Vnde Cato. Sacra stata & solēnia sancta deseruisti: alii stas p̄ statutas dicūt: qd̄ etiam Iouis statoris sacra. Sed festi melior est snīa & expositio. Solēnes: anniuersaria sacrificia q̄ singulis q̄busq̄ annis fiebāt: nā solēnis a solo & anno cōponit̄. Cærimōnias: cærimōniæ apud latinos generaliter dicunt̄ oēs ritus sacrificiorū a cerete oppido: ut ipse paulopost dicturus est: uel a caritate ut aliis placet. Pōtificū scīa: iure canonico: ut nos nūc dicimus siue pōtificio: nā pontifices docebāt q̄bus tēplis: q̄bus diis: quo tēpore: quo ritu: q̄busq̄ ī hostiis sacrificia fieri deberēt. Gerēdarū rez: Quia sacrificia q̄ p̄ rebus gerēdis suscepissent: earū rez auctoritate cōfirmata: solēnia habebāt nisi īperator rē cū hoste cōmissurus tauq̄ marti īmolasset: & postea uictoriam cōsecutus eēt id sacrificiū ex re bene gesta cōprobatū solēne habebāt: nā ex eo qd̄ rē bene gessissent itelligebāt ea sacrificia diis accepta fuisse: & ita cōfirmata auctoritate solēnia haberi incipiebāt. Augurū obseruatiōe: ut q̄ captis auspiciis augures diis gra-

Pom. Cato Aiores stas: Aggrediē nūc qd̄ pollicitus est: ut exēpla p̄ponat memoratu digna: & primo qdē de religione: q̄bus facile p̄cipi pōt eā p̄ cæteris curæ fuisse maioribus: ut nihil ne minimū qdē p̄termittēt qd̄ ad religionē p̄tinere uideret. Primo igit̄ dicit de īstitutis maiorū: q̄ ad religionē spectabāt: quā illi oīb⁹ ī rebus diligētissime seruabāt. Est at̄ religio: uirtus q̄ sup̄iori cuidā naturæ. ī deo cultū cærimōniāq̄ affert: dicta a relegēdo teste Cice. li. de natura deorū: q̄ sup̄stitiosos a religiosīs ita distiguit: q̄ totos inq̄t dies p̄cabant̄ & īmolabāt: ut sui sibi liberi sup̄stitites essent: sup̄stitiosi sunt appellati: qd̄ nomen primo latius patuit. Qui autem oīa q̄ ad cultum deorū p̄tinerēt: diligenter retractarent: & tanq̄ relegerēt: dicti sūt religiosi ex relegēdo. Maiores: Antiq̄ & ueteres: illi quorū mores fuere meliores: nā ipsi deorū cultū p̄ cæteris rebus procurarūt: maiores & minores: quotiēs de priscis & posteris dicimus numero tantū plurali declinat̄. Stas cærimōnias: statae cærimōniæ: ut uult Festus Pōpeius: dicebant̄ sacrificia q̄ certis q̄busdā diebus & statutis celebrabātur. Vnde Cato. Sacra stata & solēnia sancta deseruisti: alii stas p̄ statutas dicūt: qd̄ etiam Iouis statoris sacra. Sed festi melior est snīa & expositio. Solēnes: anniuersaria sacrificia q̄ singulis q̄busq̄ annis fiebāt: nā solēnis a solo & anno cōponit̄. Cærimōnias: cærimōniæ apud latinos generaliter dicunt̄ oēs ritus sacrificiorū a cerete oppido: ut ipse paulopost dicturus est: uel a caritate ut aliis placet. Pōtificū scīa: iure canonico: ut nos nūc dicimus siue pōtificio: nā pontifices docebāt q̄bus tēplis: q̄bus diis: quo tēpore: quo ritu: q̄busq̄ ī hostiis sacrificia fieri deberēt. Gerēdarū rez: Quia sacrificia q̄ p̄ rebus gerēdis suscepissent: earū rez auctoritate cōfirmata: solēnia habebāt nisi īperator rē cū hoste cōmissurus tauq̄ marti īmolasset: & postea uictoriam cōsecutus eēt id sacrificiū ex re bene gesta cōprobatū solēne habebāt: nā ex eo qd̄ rē bene gessissent itelligebāt ea sacrificia diis accepta fuisse: & ita cōfirmata auctoritate solēnia haberi incipiebāt. Augurū obseruatiōe: ut q̄ captis auspiciis augures diis gra-

ra & pbata fuisse dixissent ea solēnia haberent. Apollinis p̄diua, ut q̄ sacrificia phœbades oraculo apollinis fieri deberent: uel ad irā deorū placādā: uel ad uictoriā cōsequēdā: uel si qd aliud opus eēt: r̄idebant phœbades uel tauro: uel agno: uel hoc ritu: uel illo: uel Ioui: uel Marti: uel his: uel illis sacrificiū eē faciēdū. Vātū: phœbadū: nā phœbades apollinis uates dicūt: erāt at uirgines sic a phœbo denomiātā: q̄ tēplū apollinis iḡressā: cū ad ip̄ius adita: hoc ē penetralia uēissent: apollinis spiritu afflata futura p̄dicebāt. Libris portē, depulsis, i. supstitiosorū hoīum reiectis libris: nā ut Liui, tradit, Sacrificuli qdā externi uenerūt Romā: q̄ supstitiōe potius q̄ religione aīos hoīum astringerēt. Aut libris portētoꝝ depulsis: q̄ Romāi nunq̄ magicā artē admittere uoluerūt: qd Virgii, p̄ Didonē testari uidet: cū eā ita loquētē i ducit, Testor cara deos: & te germana tuūq̄. Dulce caput magicas iuitā acciger artes: ubi Seruius, Cum multa inquit sacra Romani suscipere magica semper damnarūt, Cice, quoq̄ & Plī, magicos & mathemati-

uatū libris portētorū depulsa: hetrusca disciplina explicari uoluerūt: prisco ēt instituto rebus diuinis opa dat: quū aliqd cōmēdādū ē p̄catiōe: quū exposcendū uoto: quū exoluēdū gratulatiōe: quū iḡrēdū uel extis uel sortibus iḡtito: cū solēni ritu pagēdum sacrificio: quo ēt ostētoꝝ ac fulgurū denunciationses p̄curantur.

negle-
cta
Augu-
stinus

cos ipugnāt, Augusti, quoq̄ i ciuitate dei tradit aduersus magicas artes legē, xii, tabularū eē, Libris ergo portētoꝝ, i. magorū: q̄ portētis qbusdā denunciatis i terrorē hoīes cōuertunt: ita ut eos sui cōpotes eē nō sināt. Hetrusca disciplina: scdm̄ morē hetruscorū quē a thage in agro tarquiesi didicerūt: nā ide sacra & cārimōias oēs romani sumpserūt, Cōstat, n, hetruscos oīs diuini cultus studiosissimos fuisse: hęc at oīa Cice, i orōne cōtra, P, Clodiū plāissime oñdit: q̄ illoꝝ inq̄t prudētiā nō dicā asseq: sed q̄ta fuerit p̄spicere possunt: q̄ stas solēnesq̄ cārimōias: p̄tōficū regē bene gerēdaḡ auctoritates: auguria fatorū: ueteres p̄dicatiōes apollinis uatū libros: portētoꝝ explanationes hetruscorū disciplinā cōtineri putarūt: q̄ tāta ē: ut nri memoria primū italici belli funesta p̄cipia: post sylani cīnaniq̄ t̄pis extremū pene discrimē: tū hęc recētē urbis iḡlāmāda delendiq̄ iḡperii cōiurationē nō obscure pauloante p̄dixerit, Explicari: euolui: exponi: diffiniri, Prisco ēt institūto solū iquit in obseruādo cultu deorū hetruscā disciplinā secuti sunt romani: sed etiā alii ritus qdā sacrificādi a ueteribus iḡstituti seruant: ergo prisco instituto: q̄ nō solum sacrificat secundū hetruscam disciplinā: sed etiā secundū iḡstitutionē maiorū: nā sicut illa maiores instituerunt: ita quæ sequuntur maiorū institutis sunt p̄cepta, Rebus diuinis opa dat, i. sacrificia diis exhibentur: nā diuinis rebus operā dare nihil aliud est nisi sacrificare, Cum aliqd cōmēdādum: ut cum aliqd bellum susciperent: & diis exercitum Populi Ro, cōmēdarent: diis sacrificabāt: deinde cū iā bello suscepto plū in iuri essent numinibus aliqd uoebāt: uel tēplum uel arā uel munus aliqd: si Po, Ro, uictoriā cōcessissent postremo uictoria potiti: quā a diis petierant: in actiōe gratiaḡ uota p̄soluebāt: & hos ritus ostendit iḡstituisse maiores, Cōmēdādum: Ordinē secutus rectissimū: cū dicat cōmēdādū p̄catione exposcendum uoto: soluendū gratulatiōe: primo, n, anteq̄ bella susciperent: cōmēdabant exercitus: deinde cū plū cōmissum fuerat: uotis exposcebāt uictoria: postremo uictis hostibus: qd uotum fuerat cū gratiaḡ actiōe p̄soluebat: ergo cōmēdādum susceptis bellis: exposcēdum cōmissis plū: soluēdum debellatis hostibus & deuictis belloꝝ casibus, Gratulatiōe: Quia diis grās agebant p̄ re bene gesta: nā gratulari cum ad deos referē grās agere: alias uero cū alio pariter de re aliq̄ lætari significat, Cū iḡrēdū uel extis uel sortibus, Sunt inquit & alii ritus sacrificādi a maioribus iḡstituti: ut cū irati sunt dii: & sacrificiis irā eorū placat uolumus: primo iḡquirēdū ē cur irati sint: & postq̄ explorata fuerit ira deorū: p̄ q̄litate piaculi adhibēdū est sacrificiū: explorabat autē ira deorū uel p̄ exta: uel p̄ sortes: per exta hoc mō si tristitia fuissent uel pallida uel aliq̄ pte mutilata: significabant deos iratos eē: si uero læta uigentia & in tegra dii significabant eē placati, Vel sortibus: Duplex fuit apud priscos p̄cipuū diuinādi genus p̄ sortes: unas quidē sortes uirgilianas appellabāt cū apto Vir, codice destinati q̄ occurrissent uersus excipiebāt: de quo genere helius Spartianus in adriani uita: quo quidem tpe cum sollicitus de iḡperatoris erga se iudicio uirgilianas consuleret sortes: in hos incidit uersus, Quis procul ille autē ramis insignis oliuæ, Sacra ferens: nosco crines incanaḡ mēta Romani regis primā qui legibus urbē Fundauit: curribus puis: & paupere terra Alteꝝ fuit sortiū genus uetustissimū: a sacerdotibus cōfictū respōsisq̄ oraculoꝝ nō dissimile: qd iḡscripta foliis arborum tabellisq̄ diuersorū euentū eulogia ad deorū puluina erāt ita disposita: ut qd petitiōi cōducere uideret: artificio quodā in spē uel in metum suscitantem i ducerent: hinc illud Liuii li, xxii, sortes attenuatas: Vnāq̄ excidisse ita scriptam, Ma uors telum suum concutit: quomodo fierent procurationes idē Liuius docet, Impartito: adhibito solemnī ritu, primo inquirendum est: post inquisitionem p̄ qualitate piaculi adhibendum est sacrificiū: ergo ubi causam cognouissent irā deorum in extis uel sortibus statim expiabantur ritu sacrorum, Quos, sacrificio: non eodem dicit sacrificio purgari denunciationses: fulgurum & ostētorum: quo purgabant ea quæ sortibus uel extis inquisita sunt, Sed alio sacrificio uidelicet sacrificio ostentorum, Vt uerbi gratia si lapidibus pluisset nouendali sacrificio expurgabatur: quia nouem diebus sacrificiis operā dari oportebat, Liuius id multis in locis: sed libro quinto secundi punici belli: per aliquot inquit dies consules diuinis rebus operam dederunt: & per omnes dies sacrum nouēdiale fuit, Ac fulgurum: ut si tecta publica de cælo tacta fuissent maioribus hostiis expiari oportebat, Denunciationses: Quia denūciabāt aliquid in instare reipublicæ, Procuratur, Expiantur: purgantur, & Maiores stas, Non ab re prisci Grammatici inter officii sui partes: haud ultimam statuerunt posituræ rationem, Nicanorq̄ in eo genere tantum studi collocauit: ut inde σιγυα & τικα appellari meruerit, Emēdatus enim codex nisi distinctus esse qui potest: Ecce confuso in hoc Valerii capite textu orationis: aut nullus aut certe insulsus extabat sensus, Accepit hęc (ut ad rē ueniā) Valerius ex Cicerōe cuius in ea quā de Auruspiciū respōsis iḡscri-

Augu-
stinus
Gra-
tular
Du-
plex
Diui-
nandi
genus
Liui,
THE,
b ii

plurimae oratione uerba sunt haec. Ego uero primum habeo auctores ac magistros religionum colendarum maiores nostrorum: quorum mihi fuisse tanta sapientia uideatur: ut satis superque prudentes sint qui illoque prudentiam non dicam assequi: sed quanta fuerit perspicere possunt. Qui stas sollemnisque caerimonias pontificatu: Regum bene gerendarum auctoritates: augurio factorum, Veteris praedictiones Apollinis: Vatum libris, Portentorum explanationes Etruscorum disciplina contineri putarunt &c. Ex iis arbitror apparet aliter esse distinguenda comata: quae copulatici magistri consueuerunt, hoc ordine atque sensu Maiores nostri stas & sollemnes caerimonias pontificum scientia uoluerunt explicari: nam tota sacrificandi ratio a Collegio pontificum: petebatur: ut discimus ex Cicerone L. i. Sed auctoritate rerum bene gerendarum uoluerunt explicari obseruatione augurum, quippe romani publice nisi auspiciato nihil icohabebant: ut auctor est ipse Tullius, Praedictiones & Apollinis oracula: Vatum uel Sibyllarum uel Martiorum libris. Depulsa uero portentorum, id est, percuraciones ad auertendas portento- rum minas: Etrusca disciplina explicari uoluerunt. Prisco etiam instituto, id est, ueteri sacrorum consuetudine impartito sacrificio cum solemnibus ritibus: rebus diuinis operas dant: quod precatione aliquid est commendandum: quomodo est exposcendum uoto: quomodo exoluendum gratulatione: quomodo Inquirendum uel extis uel sortibus: repetendum semper est prisco instituto rebus diuinis operas datur per singula comata: sicut illud: explicari uoluerunt, in superioribus. Haec est Elegas & uera Georgii Merulae expositio, quam Doninus eruditus admodum Iuuenis eius auditor excepit: & mecum communicauit, is affirmabat Merulam iussisse induci, uerbum peragendum, quia sensum destrueret. Aliqua Codrus urceus & Raphael Rhegius ad hanc rem prodiderunt sed utroque prior ut accepi Merula iam promulgarat: & si praeventus est editione non propterea sua laude fraudari debet.

De Cerere placanda:

Antum autem studium antiquum non solum seruare: sed etiam amplificanda religionis fuit: ut florētissima tum & opulentissima ciuitate decem principum filii senatus consulto, singulis hetruriae populis percipiendae sacrorum disciplinae gratia traderentur.

Ereque quam more graeco uenerari instituerat: Sacerdotem a Velia: cum id oppidum nondum ciuitatis accepisset, nomen chalcitanam peteret: uel ut alii dicunt, chaliphenam: ne deae uetustis ritibus perita deesset Antistes. Cuius cum in urbe pulcherrimum templum haberet: gracchanoque interitu pollutum moniti sibyllinis libris: ut uetustissimam cererem placaret aetna: quoniam sacra eius inde orta credebant: quindecim uiros ad eam propitiandam miserunt.

OLI,
Etru/
scā di/
scipli/
nā q̄ti
face/
rēt ro
mani

Antum autem studium: commendat antiquos: quod adhibere ad religionem colendam: cum inquit hetrusci eo tempore caeteris gentibus religione praestarent: senatus consulto decem principum filii singulis ciuitatibus hetruriae tradebantur: ut plene disciplinam sacrificandi perciperent: cuius rei Cicero meminit li. de diuinatione: dicit enim, Bene apud maiores nostros senatus tum cum florebat imperium decreuit ut de principum filiis sex electi singulis hetruriae populis in disciplinam traderentur: ne ars tanta propter tenuitatem hominum & religionis auctoritate adduceretur ad mercedem & questum: in quo tantum a Valerio de numero dissentit. Tantum autem studium: Tametsi haec religio superstitio potius dicenda sit: quippe demonum cultrix: & quae uerum deum non inuenerat: haec tamen exempla non parum nobis prodesse possunt: nam si demonum cultores adeo religionis obseruantes fuisse uidentur: quid nobis faciendum est: qui uerum deum uera religione colimus: & ueri cultus certa praemia expectamus? Florētissima tum: Respicit illud quia dici posset: hoc ideo faciebant Romae, ut placatis diis urbem suam ex parua magna: ex paupere ditem facerent immo inquit ciuitas tum erat florētissima & opulentissima, Ereque quoque. Hinc quoque diligentia: quae circa religionem habuere maiores: ostendi potest: quod cum uel lent cereri suo ritu sacra celebrari: miserunt in gratiam: unde sacrificia orta esse dicebantur: deinde in Sicilia: quia inde ceres pro dea coli coepisset: cum filiam suam Proserpinam a Plutone raptam ingeret: inde enim sacra cereris principum habuisse credebant: ergo ne quod omnino deesset: nullum locum praetermiserunt: ubi dea aliquando culta diceretur. Cereri quoque: Ad speciem sensim descendit: ergo cereri ad honorem cereris.

Cere/
ris sa/
crifici
um

Velia

More graeco. Ne si mutato ritu sacrificaretur piaculum committeretur. Sacerdotem: Tantum studium fuit ut et sacerdotem peterent: quae docta & pita antistes sacrificia deae suo ritu & more celebraret: Fiebant autem cereris sacra a solis matronis teste L. i. i. secundi punici belli, Sacrum inquit anniuersarium cereris intermissum est: quia nec lugentibus facere id fas est: nec ulla illa tempestate matrona luctus expers fuerat. A uelia: Velia oppidum est calabrae: sic a paludibus: quibus circumdatum est: appellatum: nam eli significat paludem: dasea uero hoc est aspiratio in digama conuertitur, in u. consonantem sicut multis in nominibus fieri solet: ut henetus uenetus: hespera uespera: & multis aliis simili liter. Uetustis ritibus deesset antistes. Ne quid de ritu sacrorum eius praetermitteret. Perita: Quae sacrorum eius peritiam haberet: ritibus sacrificare & sciret & posset. Antistes: sacerdos: ab ante stando: est autem custos & princeps templi. Cuius cum in urbe pulcherrimum templum: Nec satis habuere maiores accersitam a uelia sacerdotem sacrificandi pita quae uetusto ritu cereri sacrificia faceret: quoniam est cum in urbe templum ei conditum est amplissimum: & ostentis ciuitas laboraret: moniti libris sibyllinis: ut cererem uetustissimam placaret: aetna. xv. homines miserunt ad eam placanda: quoniam nam inde sacrificia eius principia: ut diximus: habuisse credebant: nam aetna mos est siciliae a poetis decantatus: & in cuius radicibus est eiusdem nominis oppidum teste Strabone li. vi. i. descriptione siciliae: dicit, n. Ceteripis autem prope quod est exile sane oppidum uocatum aetna: ea motu consensuros accipit atque transmittit: hic, n. primus motus ascensus ichoat: illuc missi fuere legati. Nam cum proserpina cereris filia cum cyane nympha & sireib⁹ flores colligeret a Plutone raptam est in ischia a quo sibi filia surrepta fuisset: errando cum tempus ei diurnum non sufficeret: noctu eam fascibus accessit per triuia & quadriuia ululando querebat: uel prima

fit in eius sacris ut certis diebus a matronis exerceatur ululatus ad imitationem eius. Moniti si, hoc etiam refert Lact. de falsa religione dicit enim reputandem perturbata seditionibus & ostentis cum moniti essent carminibus sibyllinis cererem debere placari: legatos aetnam miserunt.

¶ Velia, nō Calabria sed Lucaniae ciuitas, de qua Strabo Pliniusq; & Gellius ex Higyno, Gracchano interitu, Cicero de signis in Verrē in descriptione Siciliae, Apud patres inq; nostros atroci ac difficili reip, tpe: quō Tibe, Graccho occiso magnog; periculog; metus ex ostētis portēderet. P. Mutio, L. Calpurnio Coss. aditū ē ad libros

Tem matri deū saepenumero impatores nostri cōpotes uictoriarum suscepta uota pessimontē profecti soluerūt. De Metello. P.

Metellus uero pōtifex maxius Posthumiū cōsulē: eūdēq; flaminē martialē ad bellū gerēdū aphricā petētē ne a sacris discederet multa dicta icōsulito deo urbē egredi pass; nō ē: religioiq; sumū ipiū cessit: qd' tuto se posthūius martio certamini cōmissurus nō uidebat carimōiis Martis desertis.

nuissent. Pessinōtē: Oppidū ē Phrygiae: ubi Cybeles simulac; colebat: qd' cū a pessinōte oraculo apollis romā trāslatū eēt: apud Scipio, Nasicā cōsensu senatus collocatū ē: qā respōsum fuerat ab oraculo: ut cū romā dea uenisset tū curaret ut eā q uir optimus eēt Romāe hospitiū acciperet: de cuius aduētū suo loco dicemus li. viii. ca. ult. ¶ Pessimontem, Corrige Pefinuntem, sicut apud Liuium frequenter admonuit Ianus Herodiani testimonio quom minutianus ubiq; Pessimontem perperam scripsisset, Herodiani uerba sunt hęc, Cybeles inquit simulachrum decidisse ferunt in quendam phrygiae agrum cui nomen Pefinunti a casu eius simulachri factum putāt ibi enim a principio comparuisse, Licet apud alios comperiam: pugnam illic illum phryga Tantalumq; lydum inter se conseruisse: siue de uia ortam: siue potius ob raptum Ganymedis: quōq; diu æquis uiribus decertatum foret ac permulti utrinq; cecidissent: nomen ex ea clade loco esse impositum. Hic etiam fama fert Ganymedem ipsum: trahentibus in diuersa amatoris ac germani manibus uita esse orbatum sublatumq; e medio, pro Calamitatis solatio relata ad Iouem raptorem fabula: diuinis fuisse honoribus affectum.

Metellus ue, pō, ma, Sub cuius potestate cæteri omnes pontifices & sacerdotes positi erant, Vnde etiam maximus dictus est: quia reliqui omnes ipso erant inferiores. Eundemq; flauid est sacerdotem: Flamines ut Varro testatur dicti sunt: q; caput uinctum habent filo: & cognomen accipiūt ab eo deo cui sacra faciunt: sed ptim sunt aperta: ut Martialis: Vulcanalis: obscuriora ptim ut dialis a Ioue: furialis a furia: cuius in fastis feriae erant furiales. Li. uero scribit: numam flaminem Ioui assiduum sacerdotem creauisse: insigniq; eum ueste & curruli regla sella adornasse: huic duos flamines adiecisse: marti unum: alterum quirino, Creati sunt etiam a pontifice maximo flamines: & a dictatore in oppidis: seu municipiis scribunt Cice, & Liuius: ergo flamen dictus uidetur quasi filamen: a filo lanæ: quo caput uinctum habebat q; aperto omnino capite esse non liceret, Dyon, tamen alicarnase, lib. ii. a flamma assumpta inquit omni diuini cultus institutione atq; conscripta in octo diuisit partes: quot erant etiam sacrorum ordines tradidit autem unam sacrorum minorum constitutionem triginta curionibus: quos dixi hostias immolare publicas pro curris: secundam uero iis qui uocantur a græcis stephephori: a Ro, uero flamines quos a gestatione pileorum & insularum: quas adhuc ferunt flammam uocantes hoc noīe appellant: iueni etiam q dicant iō flamines dictos esse quasi filamines: q; in summo flaminis apice esset uirgula qdā lanata, uirgula in cuius extremitate modica lana erat alligata: quod cōstat ab ascanio apud albā primo fuisse institutum: & secundum quosdam ad terrorem coruorum: q; pterūq; sacrificantibus superuenientes: non obseruantibus exta sacerdotibus correpta ptinus auferebāt: secundū alios qā æstatis tēpore: cū calor itensius ferueret: ut pileū ferre nō possent: nec capite detecto esse liceret: ad satisfactionē huius: & temperamentum illius uirgam illam lanatā in capite gestabant. Ad bel. Mittebat, n. cū iperio. Sacris, Quæ, smarti debebat & facere solebat: qā Martialis flamē esset. Multa indi. Iniūcta poena si urbe egrediretur. Religioniq; summum, Nunc causam subiūgit quare hoc exemplum posuerit: ut ostēdat maioris nihil habuisse potissimum præter religionem, Quoniā: iustam causam subiūgit cur ille se religioni subiecerit, Nā si sacra Martis deseruisset quomodo sperare potuisset Martem sibi futurum propitiā.

¶ Flamies, Diony, ait flamies a flāmēis appellatos: nō ut Isti legunt a flāma, græcus, n. Diony, codex hēt: flamina uocār, & ita Parrhasius olim castigauit. Multa indicta, imo dicta, ex antiq; exēpl, Nā multa dici solet nō idici, Inconsulto deo, uetusti codices hoc non habēt, At saltem si placet, emenda icōsulito eo, s. Postumio,

Laudabile: Tiberius gracchus seqntis āni cōsules creauerat, C. figulū, & Scipionē nasicā: q cū magistratū iniissent & i puicias uterq; suā discessisset: paulopost a Tiberio, graccho q tūc p cōsul erat i asia lrae missæ sūt ad collegiū augurū: qb; significabat se uicio cōsules creasse: nō recte capto tabernaculo: hoc aut se cognouisse dū libros augurales ispiceret, Augures, n. cōtinuo rē deferūt ad senatū: q statim iussit utrūq; Ro, redire: seq; abdicare magiaturū. Duodeci fa, Fasces erāt isignia cōsulatus a fasciculis uirgag; securibus alligatis q; lictores cōsuli pferebāt ad terrore; lictores at a ligādo dicti sūt qā nocētes ad palū ligaret uirgig; cæres

deret: & securi pcuteret erat an. xxiiii. quoz. xii. cum alteri consul totidē perebat, ergo. xii. fascium. i. unius consulis obediētia laudabilis fuit q̄a posthumius q̄ consul erat & xii. fasces hēbat paruit p̄ticipi sed q̄tuor & xxvi. duoz. cōsulū obediētia laudabilior fuit. Obsequiū: Obediētia: & i bona parte accipit: at illud Terētianū obsequiū ami-
 cos: ueritas odiū perit: p̄ assentatiōe q̄dā uidef accipi cū dicat Dōatus: obsequiū assentator dēt: ueritatē amicus.

Obse-
 quiū
 Colle-
 gium
 Aīad/
 uertē
 Aīad/
 uersio

A Tiberio: q̄ eos cōsules uicio creauerat. Collegiū augures plures erat & q̄ i eodē magistratu plures sunt col-
 legē dicunt ipsoz. uero cōtū collegiū. Aīaduertisse: Cōpræhēdisse: aīaduertere cū accusatiuo sine p̄positio-
 ne: cōsiderare & cōphēdere significat. Ci, Aīad
 uerti Brutē sæpe Catonē aīaduertere cū accu-
 satiū cū p̄positiōe: i aliquē iusta de cā punire:
 hic fit aīaduersio p̄uicio. Vicio, ca, tabe, plu.

ita diffinit qd sit capere uicio tabernaculū: si ta-
 bernaculū iqt cōpisset is q̄ auguriū capturus
 eēt: ita ut aīteq̄ auspiciū cōpisset aliqd aliud egis-
 set qd ad auguriū nō p̄tineret tamē id taberna-
 culū uicio captū eē dicebat: & si auspicia cōpisset
 in eo nihil ualebāt. Ci, quoz. li. de diuīatiōe
 ita inqt: qd apd' te scriptū ē de Tib. graccho nō
 ne & augur & aruspiciū cōprobat disciplīa: q̄
 cū tabernaculū uicio cōpisset iprudēs: qd i au-
 spicato p̄meriū trāsgressus eēt cōicia cōsuli-
 b' creādis hūerit. Libros ad sacra p̄ti. Vel au-
 gurales uel sibyllinos. Comiciis cōsu. Quæ
 ad creādos consules hūerat. Comicia ut scribit
 Ascōius fuerūt ædilitia: p̄toria tribūtia: & cō-
 sularia. Aulus uero Gelius dicit cōsularia fuisse
 curiata: alia cēturiata. Comiciū autē erat locus
 dictus teste Varrone q̄ ibi coibāt comitiis tu-
 riatjs magistratus creandi causa: nam in cāpo
 martio eligebatur magistratus habitis cōiciis
 de ordine autē cōitiōz. multa apud Liviū: plu-
 ra apud Diony. li. viii. ubi de coriolāi dānatiōe
 loquit uideri licet. Corsica: hæc isula p̄cul-
 est a Sardinia. ix. stad. auc. Stra. Cōsimili ra-
 tiōe: Eadē rō fuit q̄ tres flamies Sacerdotium
 deponere sunt coacti: q̄a uidelicet p̄az. diligen-
 ter exta altaribus admouissent. Extā parum
 curiose: q̄a cæsa uictima & imolata sacerdotes
 p̄rio lāce iposita debebāt exta diligēter altari-
 bus admouere: deinde q̄si sacra suscipe: & sic
 uesci: qd cū illi negligēter fecissent Sacerdotio
 priuati sunt. Cōsimili ratione: ut religioni cederent.

Admota: oblata: appropinquata. Flaminio: Sacer-
 dotio flaminis: nam sicut a pontifice pontificatus dicitur sic a flamine hoc est sacerdote Flaminium sacerdoti-
 um. Coacti: quia sacerdotio abire nolebant.

Gracco, Graccus & ortus sine aspiratione dici debere Varro ait: & Ortum quidem q̄ in eo orientur oīa, Grac-
 cū uero a Gerēdo, q̄ eius mater, xii. mensibus eum gestauit: unde a gracilitate corpis ut qdā uolunt Graccus:

sed cōsuetudo & Gracchos & Hortos cū aspiratiōe usurpauit. Hæc olim Ianus ex Charisio recitauit.

AT Sulpitio iter: Ob nullā aliā rē Sulpitius sacerdotio priuatus ē: nisi q̄ apex e capite ceciderat: erat autē
 apex in sūmo flaminis pileo uirga lanata ut supra diximus: hoc est in cuius extremitate modica lana
 erat alligata. Virgilius, Ecce leui summo de uertice uisus Iuli: Fūdere lumē apex: & circū tēpora pasci.
 Oncētus: Vix iqt creati fuerāt dictator & magister eqtū: cum sacrificantes uocē soricis audiuerē & ma-
 gistratum deponere coacti sunt: Plinius ait concentu soricum dirimi auspicia annales referēti sunt.

Concentus: Lego ocentus ex antiquis codicibus.

ADiiciēdū his: In æde deæ uestæ ignis æternus seruabaf: cui sp̄ una ex uestalib' diligētissima custos ad-
 hibebaf: q̄ uigilādo seruaret: ne aliquo casu extingueret ignis forte accidit ut una opp̄ssa sōno ignē ex-
 tigni p̄miserit: qd cū p̄ticipi cognitū eēt: flagellis tota ferme cōfecta ē. Li. li. viii. secūdi p̄uici belli plus
 inqt oibus aut nūciatis p̄gre aut uisis domi p̄digijs terruit aios hoium. Ignis i æde uestæ extinctus
 ob q̄ cām cæsa flagro ē uestalis uirgo: cuius custodia ei' noctis fuerat iussu p̄ticipis. P. Li. id q̄q̄ nihil portēdētib'
 diis: cæteq̄ q̄a negligētia hūana acciderat: tñ & hostis maioribus p̄curari & supplicationē hēri ad uestæ arā pla-
 cuit. Virgo uel iō uirgines uestales p̄petuū ignē seruabāt ut ad simulacrum cælestiū sydeq̄ custos i perii flāma
 uigilaret: teste Floro: q̄ dicit. Numa Pōpilius focū i primis uestæ uirgibus colēdū dedit ut ad simulacrū cælestiū
 sydeq̄ custos i perii flāma uigilaret. Alii dicūt q̄ iō seruabāt ut significarēt se ita p̄petuo puras & iuiolatas esse de-
 bere sicut inuiolatus seruabaf ignis: his, n. teste Liviū stipendiū de publico dari statuit Numa Pōpilius: qui hoc

De Tiberio Graccho & religione auguri.

Laudabile. xii. fasciū religiosū obsequiū lau-
 dabilior q̄tuor & xx. i cōsimili re obediētia a
 Tiberio. n. graccho ad collegiū augurē lris ex-
 puincia missis: q̄bus significabat se cū libros ad sacra
 populi p̄tinetes legeret: aīaduertisse uicio tabernacu-
 lū captū cōitiis cōsularib' q̄ ipe fecisset: eaq̄ re ab au-
 guribus ad senatū relata iussu eius. C. figulus e gallia
 Scipio nasica e corsica Romā redierunt & se cōsulatu
 abdicauerūt. De. P. Celio & M. Cornelio.

Consimili Rome. P. Celius. Marcus Corne-
 lius certhegus & C. Claudius p̄ extra parē cu-
 riose admota aris deorū imortaliū uariis tpi-
 bus bellisq̄ diuersis flānio abire iussi sunt coactiq̄ et.

De Sulpitio.

Sulpitio iter sacrificandum e capite apex
 prolapsus eidem sacerdotium abstulit.

De Faminio. M.

Concētusq̄ soricis audi' Fabio maxio dicta-
 turā. C. Faminio magisteriū eqtū deponēdi
 causam præbuit. De Publico Licinio.

ADiiciēdū his q̄. P. Li. p̄ticipi. maxio uirgo uesta-
 lis: q̄a qdā nocte parē diligēs æterni ignis cu-
 stos fuisset: digna uisa ē q̄ flagro admoueret

Extā
 quō
 porri-
 ciēda

Flami-
 nium

THE.

OLI.

THE.
 OLI.

facerdotiū iſtituit ut aſſidue tēpli antiſtitites eēnt: eaſq; uirginate & aliis cærimoniis uenerabiles & ſcās fecit ē: aut ueſta q̄ eſt: q̄ grauidi: hāc at̄ terrā eē perhibēt quā ignē hēre manifeſtū eſt. Flag. admoueret: uerberibus cederet. **M**axia uir. Diōy. alia. deficiēte iqt aliq̄do negligētia q̄dā igne: cuſtode tūc eius æmilia aliaq; uirgini nu p electaq; & tūc diſcētū tradēte cuius curā pturbationē fuiſſe tota i urbe multā & iſſitionē p pōtifi ces: ne pollutio aliq̄ circa ignē ſacerdotib; extitiſſet: tūc at̄ æmilia ſerūt iſontē qdē: ſed dubitabūdā ex hmōi caſu pōtificib; ſacerdotib; & aliis uirgibus māus ſup arā tēdētē ita dixiſſe: ueſta urbis Ro. cu/ ſtos ſiqdē pie & iuſte ſacra tibi p̄fici: ānis pau/ lomius. xxx. & aiū; pug; hēns & corp; caſtū d mōſtra mihi: ſiſq; auxilio: neq; p̄ipedas ſacer dotē tuā morte mori miſerriā: ſi uero ipiū ali/ qd̄ geſtū ē a me: meo ipi; ſupplicio urbis polu tionē ex pia: hāc dicētē & ſcīdētē a carbafea ue ſte: q̄ tunc amicta erat faſciā: poſt p̄ces factas ie ciſſe eā ſup arā dnt: & ex frigido multo añ nul lāq; ſeruāte ſitillā ciere flāmā emicuiſſe multā p carbafū: ita ut nec ciuitati luſtratōe nec nouo op; eēt igne: dicit ergo Vale. illa qdē q̄ negligēs fuerat: flagellis cruciata: at uero æmilia tæterſi neſcio quō ignis extict; eēt tātā tñ aio religio/ nē cōcepit: ut cū ſuplex deæ miſericordiā iplo raret foculo carbafū ſuū ſup iponēs meruerit icēſo carbafū ignē extictū ſuſcitāt: ad id ergo ualet aduerſatiua cōiūctio uero illa qdē poenas ddit negligētiæ. At uero hāc tutā p̄ſtitit numē & ē argumētū: qd̄ nō ſolū a poena: ſed ē a rep/ hēſiōe tutā ſeruauerit: nā nō mior plerūq; ſolet eē rephēſio q̄ poena. **D**isciplinā. **C**uſtodiēdi ignis. **C**arbaſū: Materiā poſuit p̄ forma: ē. n. Carbaſus tenuiſſimi lini genus: qd̄ nūc & fre/

De uirgine Aemilia.

Maximæ uero uirginis: Aemiliae diſcipulā ex tictō igne tutā ab oī reprehēſiōe ueſte numē p̄ſtitit qua adorāte cū carbafum quā opti mā habebat foculo impoſuiſſet ſubito ignis emicuit.

De Marcello & templo Honoris & Virtutis.

Non mirum igitur ſi pro eo imperio augen do cuſtodiendoq; pertinax eorū indulgen tia deorum ſemper excubuit: quod tā ſcu puloſa cura paruula quoq; momēta religiois exaiari uident: q̄a nunq̄ remotos ab exactiſſimo cultu cæri moniarū oculos hūiſſe noſtra ciuitas exiſtimāda eſt.

Nq̄ cū Marcellus q̄ntū cōſulatū gerēs tēplū Honori & uirtuti claſtidio prius: deīde Syra cusis potitus nūcupatis debitū uotis cōſecra re uellet: a collegio Pōti. ipeditus ē. Negāte unā cellā,

quētiffime p uelo ſumit: & ē merōymia Foculo: Diminutiū a foco: ē at̄ foc; loc; ubi fouet ignis: ipm uero ele mētū ignis ē: ergo foculo loco ubi erat ignis extict;. Nō mi. igit. Nūc dicit qd̄ nā p̄ tāta religiois diligētia Popu/ l; Ro. meruerit: ut uidelicet: deos. p̄picios ſp hūerit: q̄ p̄ ipio ſuo nō ſolū cōſeruādo ſed ēt augēdo iuigilauerit.

Maximæ uirginis. Maximæ dignitatis nō familiae nomē ē aut propriū. Nā maxima ſic appellat: ut Pōtifex Max. On mix. igit. Quādoq; igit adeo diligētes i ſeruāda religioe ſueſ Ro. nihil eſt qd̄ q̄ſq; admireſ ſi tāta fuerit deoz idulgētia i cōſeruādo augēdoq; ipio ro. Pertiax: Perſeuerās & notādū p̄tiacē plerūq; & i bonā ptē accipi poſſe ut hoc loco: cū i malā ut plurimū pōi cōſueuerit: ē. n. p̄tiacē is q̄ ubi nō dēt tēax & obſtiat; ē: ſed hoc loco p̄tinacē curā p̄ſeuerātē dixit. **S**crupuloſa: Sollicita & exq̄ſita diligētia: ut ni

hil oīno p̄mitteret: nā ſcrupul; lapill; breuis ē: q̄ breuitate ſua ferme n̄ uideſ: ſd̄ calcat; ſollicitudinē creat: un ſcrupulū ſollicitudinē & difficultatē dicim;: Terēt;. Inieci ſcrupulū: & ſcrupuloſū ſollicitū & anxiū dicim;. Par uula: Sicut de occētū ſoricis: de apice lapſo. Momēta: Inclinatiōes. Examari: Exq̄ri examē p̄prie dicif lin/ gua bilācis hoc ē librā: q̄ rectiſſimā eē oportet cū aliqd̄ p̄ſamur: q̄ ſi huc aut iluc iclinauerit plus minusue eē itel ligius id qd̄ p̄ſamur & p̄pterea examē iterdū dicif iudiciū. Vnde Perſius. Examē ut iprobū in illa caſtiges tru/ tina: examē dicit iudiciū. ſ. Po. Ro. Exactiſſimo: Exquiſitiſſimo: nam exigere p̄ter alias ſignificationes exq̄rere quoq; ſignificat. Cærimoniæ: Cærimoniæ ut ipſe Paulo poſt ducturus ē: dictæ ſunt quia urbe a gallis capta cum ueſtales uirgines: ſimulacra deorum ex hoſtibus erepta traducerēt: cærete oppidum potiſſimū conuenere ubi benigne fuerunt hoſpitio ſuſceptæ: donec a gallis ciuitas per Camillum recuperata & liberata fuit: in huius beneficii memoriā ro. p̄ſtiterunt: ut omnis cultus diuinus oīſq; ſacroz ritus cærimoniæ dicerēt a cærete oppido.

Nq̄ cū Mar. Marcellus cōſul p̄rio claſtidium galliæ ciſalpiæ oppidū: qd̄ nūc caſtigiū dī oppugnādo for titer cœperat: deīde magno labore atq; uirtute ſiracufas expugnauerat: itaq; ex duob; oppidob; expu gnatiōe duob; diis uota fecerat honori. ſ. & uirtuti tēplū ædificatuz: parta uictoria romā uenit: & cū uota p̄ſolueſ uellet ut rig; ſ. tēplū unū ædificat: pōtiffices reſtiter: q̄a dicerēt id cōtra religionē eē. Li. ſe/ cūdi p̄uici belli li. vii. de hac ipeditiōe ſic breuiter ſfert. Cōſulū alter. Q. Crīpius ad exercitū quē. Qu. Flac. habue rat cū ſuplemēto i lucāos ē p̄ſect;. Marcellū alia atq; alia obiectæ aio religioes tenebāt: i qbus q; cū bello galli co ad claſtidium ædē honori & uirtuti uouiſſet: dedicatio eius a pōtifficib; ipediēbat: q; negabāt unā cellā duobus diis recte dicari: q; ſi de cœlo tacta aut pdigii aliqd̄ i ea factū eēt difficilis i ea p̄curatio foret: q; utri deo res diuina fieret ſciri nō poſſet: neq; n. duob; niſi certis diis rite una hoſtia fieri ita addita uirtutis ædes a p̄perato ope: neq; tamē ab ipō ædes eæ dedicatæ ſūt: tū demū ad exercitū quē priore āno ueniſſet reliq̄rat cū ſuplemēto p̄ficiſcit.

Nūcupatis: Votū duplex ē: cōceptiuū: & nūcupatiuū: cōceptiuū qd̄ aio & mēte ſolū cōcepit: ſed uerbis nō ex primif: nūcupatiuū uero qd̄ noiātū uoce declaraf atq; uouetur: ut ſi dixero: ſi ualitudinem recupaui ſtatūā argenteā in templo Mariæ uirginis cōſtituā & erigā. Qui uota nūcupaſſent ea libellis inſcripta tēplorum por/ ticibus aſſigebāt. Siqd̄ pdigii: ut ſi ſerpēs in eo tēplo apparuiſſet dignoſci nō potuiſſet ab utro p̄ſectū: & illud hoſtētum eēt: p̄pterea nec utri eēt ſacrificādū: aut ſi tēplū de cœlo tactū fuiſſet pari rōne dignoſci nō potuiſſet:

OLL
Carba
ſus
Focu/
lus
THE.
OLL
Pert/
nax in
bonū
Exa/
miare
Exa/
ctum
Cæri/
moniæ
Claſti
dium
Votū
conce
ptum

LIBER PRIMVS

quō illud expiandū eēt. Rē diuinā facere, Sacrificare significat. Nisi cerediis: Vt polluci & castori: ut apollini & dianæ: ut ueneri & adoni: ut cybele & atti: hæc numina societate quā iter se hñe dicebant. Itaq; ambobus una sacrificabat; p̄sertim castori & polluci: ita tamē ut utriq; suus hñe honor: & iō Marcellus cohaectus ē hac admonitione & sup̄stitiōe pontificum nō unā ædē duobus diis: sed duas ædificare & consecrare. Separatis ædibus:

Aedes

ædes licet plurali numero ut plurimū priuatū uniuscuiusq; domū significet: singulari uero tēplū: tamen in plurali plerumq; & p̄ tēplo accipit: ut hoc loco: sunt q̄ dicāt cū adiectiōe aliq̄ eē dicendū: ut in æde sacra: i æde pacis: in æde appollinis: eodē mō in plurali: ut sacrae ædes deoz; ædes: aut nymphaz; ædes: si uero absolute dixerimus ædes domū tantūmō designare: & p̄pterea apud iurisconsultos inueniri ædes p̄ oī sp̄ ædificiū. Collegio: Quia collegiū nō respexit amplissimi uiri auctoritatē uoluit, n. religiois ritū sãctitatēq; seruata: nec duplicata qdē ip̄sa Marcellū a soluēdo uoto deterruit: nā duo tēpla cōstituit q̄ unū tantūmō uouerat & i hoc Va. dissentit a Liuiō q̄ nō dedicata ab eo fuisse dicit sicut supra ostendimus.

Adiecto ip̄sa: Accessio exp̄sa ut ubi templū unū uotū eēt duo dedicaretur. Suus te. Suus ordo suaz; lex. Obseruatio: Honor & reuerētia ut religio suū ordinē suaz; obseruationē retineret. Differt tamē iter obseruantia: & obseruationē q̄ obseruatio p̄ qdā aiaduersione accipit in modū speculatiōis: obseruatia uero ē ueneratio qdā & honoris exhibitio.

Obseruatio
Obseruatia

OLI.

 Bruiē tot ilcū ancyliā. xii. salii per urbē uetusto more gestarēt: illiq; sacro urbis p̄tor itereisset Luci⁹ Furi⁹ bibaculus: forte p̄ eius tūc salioz; mḡ iussit eū acyliā tollere & ferre p̄ urbē tāq; nō p̄tor: sed un⁹ eēt e saliiis paruit sūmū p̄toris ip̄iū p̄cepto p̄ris: q̄q; honeste negar̄ potuisset: quoniā officii maioris gr̄a uacationē & imūitatē hēbat: tñ q̄a oē qd̄ diis exhibet̄ officiū laudabile sp̄ hētur & ē: n̄ duxit idignū acyliā ferre p̄eūtib⁹ licitorib⁹: fuit at̄ p̄tor sc̄do pu. bel.

Cōsularis
Saliorum
collegium
Ancylia

Obriuit: Quasi iqt̄ Fu. bibacul⁹ opprimis ut emerger̄ uix possit i tāto fulgorē & claritate sup̄ioz; exēploz;. Cōsularibus: Vir cōsularis d̄r: q̄ aliq̄do gesserit cōsulatū sicut p̄toris: us: q̄ p̄tura. Cēsorius q̄ cēsura administrauerit. Vix post mar. Vix dignus ē inqt̄ q̄ subiūgat̄ Marcello. Sed pii: Quia paruit p̄ri. Religiosi: q̄ p̄cipi salioz; collegi. Collegii sa. Salii ut Liui. tradit. xii. i urbe fuer̄ a Numa cōstituti: & Marti gradiuo cōsecrati: q̄ totidē acyliā p̄ urbē cū saltib⁹ gestabāt atq; tripudiis: canētes ueterē. māurii memoriā. Ancylia uero scura erāt: q̄ oras. i. extremitates hēbāt i similitudinē labioz;. Vnde & ancylia dcā sunt ab oris q̄ sūt circū labz; sc̄dm alios uero ab i. q̄ ciuitas laborabat: tūc cū de cœlo lapsū ē scutū: cōstat. n. regnate numa breue scutū atq; rotūdū de cœlo lapsū: de quo Oui. Ecce leui scutū uersatū leniter aura. Decidit a populo clamor ad astra uēit. Cōsulti deide aurispices respōderūt ibi futuz; totius orbis ip̄iū ubi scutū illd̄ seruaret: quo ac cepto respōso & honoris gr̄a: & quo idē tutius seruaret: ne ab hostibus surripi posset. Numa Pōpil. xii. alia ad similitudinē cœlestis illius fabricari iussit: q̄ fuere i tēplo Martis ip̄posita: & cū. xii. sacerdotes adolefcētes numa ip̄i Marti gradiuo delegisset: illisq; dedisset insignia pictas tūcas & sup̄ tūcas aeneū pectori tegmē: iussit ip̄a cœlestia arma: q̄ acyliā noiāuit suspēsa collo ab illis p̄ urbē portari: cū salio atq; tripudiis carmīa decātari. & salii dcī sūt a saltu. te. Oui. q̄ dicit. lā d̄derat saliiis a saltu noiā dcā. Armaz; & ad certos uerba canenda modos. Inter cætera carmīa hoc fuisse dicūt. Veterē māurii mēoriā: q̄a cū numa acciuisset undiq; fabros: q̄ scuta alia cœlesti simillia fabricarēt: iuētus ē qdā Mamuri⁹: q̄ cæteros artificio sup̄auit: nā adeo simillia fecit: ut a cœlesti discerni nō possēt. Iussus itaq; primū petē qd̄ uellet: nihil aliqd̄ petiisse d̄r: nisi ut Salii acyliā gestātes p̄ urbē canerēt i ueterē Mamurii mēoriā. Vnde Oui. Tūc sic mamuri⁹ merces mihi gloria dixit: noiāq; extremo carmie n̄a sonēt. Idq; sacerdotes opi p̄missa uetusto Præmia psoluūt mamuriūq; uocāt. Fuit at̄ rāte reuerētiæ salioz; collegiū. ut aphricanus nō erubuerit unū fieri de saliiis. Teste: Li. li. vi. de bello Macedōico. Nec. L. furi⁹ Bibacul⁹ ut i hoc exēplo p̄ri suo saliorū maḡro parere recusauit: quis prætor esset: omnes autē salios ex gente p̄ficia fuisse creatos testat̄ Dio. de antiquitatibus ro. dicit. n. Sexta at̄ ps̄ institutiōis circa diuina his distributa ē: q̄ uocant̄ a ro. salii: quos numa ipse ex p̄ficiis creauit iuuenes. xii. spectatissimos peligēs: quoz; sacra manēt i palatio: uocāturq; palatini. Hi qdē agōales: a quibusdam uero collini uocati salii: quoz; qdē sacrariū i collino ē mōte: post. Numā cōditum ab hostilio rege ex uoto: qd̄ idē bello sabino nūcuparat: hi at̄ salii omnes iactatores qdē sunt & laudatores armatoz; deoz;. Sollēnitas at̄ eoz; ē circū panatenea: mēse Martio: q̄ sūptu agis publico: multaz; alia d̄ his Dio. tradit: q̄ hoc refer̄ lōgū & te diosū eēt. Sex licitorib⁹: cōsul. xii. lictores hēbat: p̄tor at̄ sex. Vacationē: q̄ p̄tura faciebat illū huius officii & laboris imūne: ergo uacationē imūitatē officii. s. gestandi ancylia. Honoris: Magratus. s. p̄tura: Oia post religionē noiā cadere religiois. Eriā in qbus: Subaudiē ea hoc ē impia. Sūmā ma. de. Vt in cōsularibus p̄torisq; uiris. Regimē. Existimabant se reges esse futuros. Bene atq; cōstāter: bene utrūq; cōiunxit quia necessarium: nam

Vacatio
Regimen

II. diis recte dicari: futuz; n. siqd̄ pdigii accidisset i ea: ne dignosceret̄ utri rē diuinā fieri oporteret nec duobus nisi certis diis una sacrificari solere. ea pōtificū ad mōitiōe effectū ē: ut Marcellus sepatis ædibus honoris ac uirtutis simulacra statueret: neq; aut collegio pōtificū auctoritas amplissimi uiri: aut Marcello adiectio impensæ ip̄edimēto fuit: quominus religionibus suis tenor suaz; obseruatio redderetur.

De Lucio Furio Bibaculo.

Bruit̄ ē tot illustribus cōsularibus. L. Furi⁹ Bibaculus exēpli q̄ locū uix post Marcellū iuenit. sed pii simul ac religiosi ai laude fraudādus nō est: q̄ p̄tor a p̄re suo collegii salioz; magistro iussus sex licitoribus p̄cedētib⁹ arma acyliā tulit quis uacatio nē ei officii honoris beneficio hēret. oia nāq; post religionē ponēda sp̄ n̄a ciuitas duxit: et i qb⁹ sūmā maiestatis decus cōspici uoluit. q̄pp nō dubitauerit

ip̄iū p̄cepto p̄ris: q̄q; honeste negar̄ potuisset: quoniā officii maioris gr̄a uacationē & imūitatē hēbat: tñ q̄a oē qd̄ diis exhibet̄ officiū laudabile sp̄ hētur & ē: n̄ duxit idignū acyliā ferre p̄eūtib⁹ licitorib⁹: fuit at̄ p̄tor sc̄do pu. bel. Obriuit: Quasi iqt̄ Fu. bibacul⁹ opprimis ut emerger̄ uix possit i tāto fulgorē & claritate sup̄ioz; exēploz;. Cōsularibus: Vir cōsularis d̄r: q̄ aliq̄do gesserit cōsulatū sicut p̄toris: us: q̄ p̄tura. Cēsorius q̄ cēsura administrauerit. Vix post mar. Vix dignus ē inqt̄ q̄ subiūgat̄ Marcello. Sed pii: Quia paruit p̄ri. Religiosi: q̄ p̄cipi salioz; collegi. Collegii sa. Salii ut Liui. tradit. xii. i urbe fuer̄ a Numa cōstituti: & Marti gradiuo cōsecrati: q̄ totidē acyliā p̄ urbē cū saltib⁹ gestabāt atq; tripudiis: canētes ueterē. māurii memoriā. Ancylia uero scura erāt: q̄ oras. i. extremitates hēbāt i similitudinē labioz;. Vnde & ancylia dcā sunt ab oris q̄ sūt circū labz; sc̄dm alios uero ab i. q̄ ciuitas laborabat: tūc cū de cœlo lapsū ē scutū: cōstat. n. regnate numa breue scutū atq; rotūdū de cœlo lapsū: de quo Oui. Ecce leui scutū uersatū leniter aura. Decidit a populo clamor ad astra uēit. Cōsulti deide aurispices respōderūt ibi futuz; totius orbis ip̄iū ubi scutū illd̄ seruaret: quo ac cepto respōso & honoris gr̄a: & quo idē tutius seruaret: ne ab hostibus surripi posset. Numa Pōpil. xii. alia ad similitudinē cœlestis illius fabricari iussit: q̄ fuere i tēplo Martis ip̄posita: & cū. xii. sacerdotes adolefcētes numa ip̄i Marti gradiuo delegisset: illisq; dedisset insignia pictas tūcas & sup̄ tūcas aeneū pectori tegmē: iussit ip̄a cœlestia arma: q̄ acyliā noiāuit suspēsa collo ab illis p̄ urbē portari: cū salio atq; tripudiis carmīa decātari. & salii dcī sūt a saltu. te. Oui. q̄ dicit. lā d̄derat saliiis a saltu noiā dcā. Armaz; & ad certos uerba canenda modos. Inter cætera carmīa hoc fuisse dicūt. Veterē māurii mēoriā: q̄a cū numa acciuisset undiq; fabros: q̄ scuta alia cœlesti simillia fabricarēt: iuētus ē qdā Mamuri⁹: q̄ cæteros artificio sup̄auit: nā adeo simillia fecit: ut a cœlesti discerni nō possēt. Iussus itaq; primū petē qd̄ uellet: nihil aliqd̄ petiisse d̄r: nisi ut Salii acyliā gestātes p̄ urbē canerēt i ueterē Mamurii mēoriā. Vnde Oui. Tūc sic mamuri⁹ merces mihi gloria dixit: noiāq; extremo carmie n̄a sonēt. Idq; sacerdotes opi p̄missa uetusto Præmia psoluūt mamuriūq; uocāt. Fuit at̄ rāte reuerētiæ salioz; collegiū. ut aphricanus nō erubuerit unū fieri de saliiis. Teste: Li. li. vi. de bello Macedōico. Nec. L. furi⁹ Bibacul⁹ ut i hoc exēplo p̄ri suo saliorū maḡro parere recusauit: quis prætor esset: omnes autē salios ex gente p̄ficia fuisse creatos testat̄ Dio. de antiquitatibus ro. dicit. n. Sexta at̄ ps̄ institutiōis circa diuina his distributa ē: q̄ uocant̄ a ro. salii: quos numa ipse ex p̄ficiis creauit iuuenes. xii. spectatissimos peligēs: quoz; sacra manēt i palatio: uocāturq; palatini. Hi qdē agōales: a quibusdam uero collini uocati salii: quoz; qdē sacrariū i collino ē mōte: post. Numā cōditum ab hostilio rege ex uoto: qd̄ idē bello sabino nūcuparat: hi at̄ salii omnes iactatores qdē sunt & laudatores armatoz; deoz;. Sollēnitas at̄ eoz; ē circū panatenea: mēse Martio: q̄ sūptu agis publico: multaz; alia d̄ his Dio. tradit: q̄ hoc refer̄ lōgū & te diosū eēt. Sex licitorib⁹: cōsul. xii. lictores hēbat: p̄tor at̄ sex. Vacationē: q̄ p̄tura faciebat illū huius officii & laboris imūne: ergo uacationē imūitatē officii. s. gestandi ancylia. Honoris: Magratus. s. p̄tura: Oia post religionē noiā cadere religiois. Eriā in qbus: Subaudiē ea hoc ē impia. Sūmā ma. de. Vt in cōsularibus p̄torisq; uiris. Regimē. Existimabant se reges esse futuros. Bene atq; cōstāter: bene utrūq; cōiunxit quia necessarium: nam

potuissent bene certo tpe seruire: sed nō cōstanter, i. pfeueranter: iō dixit bene & cōstāter. Quod ai iudiciū: Ve re inq̄ maiores nri ita existimarūt se futuros reges si diligenter pieq̄ religionē seruarēt ut nihil quod ad eius fru ctum ptineret omitterēt: nā & L. Aluanius quīs plebeius eēt: & humilis tamen diis imortalibus tantā reuerētiā exhibuit ut liberum suoz curā religiōi postposuerit. Vestales uirgines: Virgines deæ uestæ cōsecratae. Onere partito: q̄ aqua portioē diuiserāt iter se simulacra deoz & reliq̄ sacra: q̄ cum multa eēt nisi a multis ferri non poterant. Sublicium pōtem: Sublicium quasi sub Luciū: nā sublucari purgare significat: unde subliciū lignū

rūt sacris ip̄eria seruire. ita se humanaz rez futura re gimē existimātia si diuinā potētia bene & cōstanter fuissent famulata. **Q**d ai iudiciū i priuatorz quoq̄ pectoribus uersatū ē. Vrbe. n. a gallis capta cū flamē q̄rinalis: uirginesq̄ uestales sacra onere partito ferrēt: easq̄ potē subliciū trāsgressas: & cliuū q̄ ducit ad iani culū descēdere icipiētes. L. Aluāius plaustro cōiugē & liberos uehēs aspexisset: pprior publicā religiōi q̄ pri uatā caritati: suis ut plaustro descēderēt ip̄erauit: atq̄ i id uirgines & sacra ip̄osita omissō cōcepto itinere cāre re oppidū puexit: ubi cū sūma ueneratiōe recepta gra ta memoria ad hoc usq̄ tēpus hospitalē hūanitatē te stant: ide. n. institutum ē sacra cārimōias uocari: quia cāretani ea in fracto reip. statu pinde ac florēte colue runt. Quare agreste illud & sordidum plaustrum tē pestiue capax cuiuslibet fulgētissimi triumphalis cur rus uel æquauerit gloriam uel antecesserit.

De Caio Fabio.

Adē rei. P. tēpestate. C. Fabi. dorso mēorabi le exēplū seruare religionis dedit: nāq̄ gallis capitolium obsidētibus: ne statū fabie gētis sa crificiū iterrūpet. Gabino ritu cictus manibus: hume risq̄ sacra gerēs p̄ medias hostium statiōes in q̄rinalē collem puenit: ubi oibus solēni more pactis: in capito clinari hoc cārete hui⁹ cāretis. Li. tamē ut supra uidim⁹ hoc cāre ideclinabile dixit: & nomē patriū hic & hāc cāres hui⁹ cāretis. Vir. li. vi. Est igēs gelidū lucus ppe cāretis amnē: q̄ teste Seruio minio dī. ut idē li. x. Qui cā rete domo: q̄ sūt miniōis i aruis: fuit at cārete: ut uult Strabo: a pelagis e thessalia pfectis cōditū: & a tyrihenis aduersus agyllios belligerātib⁹ denoiatū: cū qdā muḡ subies urbis nomē p̄cūctaref p̄ respōso a thessalis acce pit salutē renūciātibus qd̄ tusci bonū omē accipiētes captā urbē sub mutato uocauere noiē. x. at milibus passuum distat ab urbe. Testāf: testificāf & q̄si pbat. Inde: ex hac hospitalitate. Quāf agreste illud. Tātū ualuit occasio suscipiēdi sacra Ro. ut plaustrū agreste par uel ēt mai⁹ fuerit & haberi potuerit: triūphali curru: q̄ tāto ornamēto & apparatu istructus ip̄eratores ad capitolium uehēt cōsueuerat. Tēpestiue capax: q̄ suo tēpo re onus acceperat egregiū. Antecesserit: superauerit fulgētissimi quātocūq̄ apparatus ornatissimus fuerit.

Adē rei. P. tēpestate: Cū capitolium obsidēref a gallis: quo pauci admodū romani ciues urbe iā capta cō fugerāt: iter cāteros erat. C. F. dorso: cui pariter & familiā suā quirini sacra fuerāt demādāta ut, certo tpe ea i q̄rinali colle celebrarēt: cū igif sacroz dies istaret iāq̄ urbē totā galli occupassēt: nō dubitauit salutē suā p̄ deoz: sacris exponere: nā de capitolio descēdit: & gabino ritu icictus p̄ medias hostiū acies i q̄rinalē collē puenit: debita sacrificia pegit: & i capitolium saluus & icolumis rediuit: qd̄ idē Li. Testāf. eo. li. dicit n. Sacrificiū erat statutū fabiā gēri i q̄rinali colle ad id faciēdū. C. F. dorso gabino cictus ritu sacra māibus gerēs: cū de capitolio descēdisset: p̄ medias hostiū statiōes egressus: nihil ad uocē cuiusq̄ terrorēue motus i q̄rinalē col lē puenit: ibiq̄ oibus solēniter pactis: eadē reuersus: silē cōstātū uultu graduq̄ satis sperās ppitios eē deos quorū cultū ne mortis qdē metu phibitus deseruisset: i capitolium ad suos rediit seu attonitis gallis miraculo audaciā seu religiōe etiā motis: cuius haud q̄q̄ negligens gēs est. Eadē tē. Eadē calamitate: sed & tēpestas, aliquādo pro tpe ponit. i q̄ significatiōe frēq̄nter utif Sal. Dorso. Multi legunt dorso suo: sed ut Li. & C. docēt: dorso cogno mē fuit: ergo legētiū ip̄itia suo additū ē. Interrūperet: Nā statuto die sacra q̄rino exhibebant. Gabino r̄inci. Videlicet toga p̄ tergū reiecta sub lacerto ita ut ad dexterā ptē laciniam traherent: & sub ueste exteriorē laciniā manus dextera teneretur: hoc factū est q̄ cū gabini sacra celebrarent hostes supuenere: illi aut reiecta p̄ tergū la

purgatiū: ergo pons sublicius pons ligneus a subliciis dictus: sunt. n. sublicia ligna q̄ susti nēt potē hic at primū factus ē a pōrificibus: & s̄ape restitutus: unde ēt pōrifices dci sūt. Cli uū: Cliuus dī locus molliter arduus. Ad ia. Quia ianiculū amnē tiberis pōte cōiunxit: di ctū q̄ ianua sit eūtib⁹ i hetruriā. L. Alua: hāc idē Li. testāf. li. v. dicit. n. Flamē iterim q̄rinalis Virgīesq̄ uestales: omissā rez suaz cura: q̄ se cū ferēda sacroz: q̄q̄: q̄ uires ad oīa ferēda de erāt: reliquēda eēt cōsultātes q̄sue ea locus fi deli asseruaturus eēt custodia: optimū ducūt: cōdita i doliolis sacello pximo ædibus flamīs q̄rinalis: ubi nūc despuī religio ē: defodere: cā tera iter se onere partito ferunt uia: q̄ sublicio potē ducit ad ianiculū: i eo cliuo eas cū. L. Alua. de plebe Ro. hō cōspexisset plaustro cōiugē ac liberos habēs iter cāterā turbā q̄ iutilis bello ex urbe excedebat: saluo etiā tū discrimine di uinaz humanarūq̄ rez irreligiosum rat⁹ sa cerdotes publicos sacroz Po. Ro. pedibus ire: ferricq̄ se ac suos uiculo conspici descendere uxore ac pueros iussit: uirgines sacroz i plau strū ip̄osuit: & cāre quo iter erat sacerdotibus puexit. Propior. i. publicā religiōi magis cō sentiēs. Cārete op. ideclinabile ē sicut p̄nestē: hoc at oppidū primū appellabat agyllina: sed cū latini igrederent hāc urbē: & ignorātes no mē eius ingrerēt: oppidani q̄ graci erāt existi mātes se saluari aut optimū eē putātes: si eos prius ip̄i salutarēt respōderūt inde ciui tati nomē remāsit ut cāre siue cārete diceret: & q̄ dixi eē ideclinabile: sunt tñ qui uolūt de

Subli cius pons

Cliu⁹

Cere opp Agyl/ lina

Cerete

OLI

Tēpe/ stas Gabi/ nus ci ctus

LIBER PRIMVS

cinia uestis ut essent expeditiores hostem insecuti fuderunt atq; fugarunt: de hoc ritu Luca. turba minor sequitur ritu succincta gabino. Perinde: Non aliter q̄ si hostes uicisset: qui uictores urbem occuparant.

OLI,

Agna cōseruādaē religiois ēt Publio Cor. & Bebio pāphilio cōsulibus apd maiores nros acta cura ē. Siqdē i agro Lucii Petilii scribæ sub ianiculo dū cultores altius moliant terrā: duæ lapideæ arcæ octenos ferme pedes lōgæ q̄ternos latae iuētæ sunt: opculis plūbo deuictis: lris latinis græcisq; utraq; arca iscrpta erat: i altera Numā pōpiliū Pōponii filiū regē Ro. sepultū eē: i altera libros Numæ Pōpiliū iesse eas arcas cū ex amicoꝝ snia domūs apuisset: q̄ ti

tulū sepulti regis hūerat: inanis iuēta sine ullo uestigio copis hūani ac ulli⁹ rei p̄ tabē tot āno rū oib⁹ abluptis: i altera duo falces cādelis iuoluti: septenos hūere libros: nō itegros mō, sed recētissima spē. vii. libri latini de iure pōtificio erāt, vii. græci de disciplia sapiæ: q̄ illius ætatis eē potuit. Addit Antias Val. pythagoricos fuisse uulgatæ opiniōi q̄ credit pythagoꝝ auditoꝝ rē fuisse Numā mēdacio p̄babilī accōmodat. si dē: priō ab amicis q̄ i re p̄senti fuerūt libri lecti mox plurib⁹ legētibus cū uulgarēt. Qu. Petilius p̄tor urbanus studiosus legēdi hos libros a L. Petilio sūpsit: & erat familiaris usus q; scribā eū q̄stor. Q. Petilius i decuriā legerat: lectis rerū sūmis cū aīaduertisset pleraq; dissoluēdag; religionū eē. L. Peti. dixit: sese eos libros i ignē cōiectur; eē prius q̄ id faceret: se ei pmitterē uti si q; ius seu auxilium se hñe ad eos libros repetēdos existimaret expiret id integra sua grā eū factur; Scriba ad tribūos plebis adiit: a tribūis ad senatū res ē reiecta: p̄tor se & iusiurādū dare paratū eē aiebat libros eos legi seruariq; nō oportere: senatus cēsuit satis hēndū q; p̄tor iusiurādū polliceret libros primo quoq; tpe i comitio cremādos eē: p̄ciū p̄ libris q̄tū. Qu. Petilio p̄tori maiorib⁹ parti tribunoz; plebis uide ret domino eē soluēdū: id scriba nō accepit: libri i comitio igne p̄ uictimarios facto i cōspectu populi creati sūt. De nūero li. Pl. li. xiii. na. hūarias refert scriptoz; opiniōes ut alii. xiii. alii plures: alii pauciores fuisse dicant. L. Petilii scribæ. Varro nō Petilii sed Terētii agrū fuisse dicit: teste Au. de ci. dei qd̄ ita soluit ut itelligamus ag; fuisse Petilii eius: cultorē fuisse Terēt. li. de disciplia sapiē. i. de philosophia: erāt. n. cōpositi de sapiētia: uidelicet qd̄ eēt sapiētia: Sapiētia at̄ eadē est q̄ philosophia. Sed philosophi ut plurimū irreligiosi eē solent: nihil. n. credūt q; nō rōne naturali p̄biri possit. Petilius p̄tor. cū ad p̄torē delati eēt: iurauit cōtra rēpu. eē ut legerent: q; ad soluēdā religionē: q̄ resp. fouebat p̄tinerent.

lium post diuinam uenerationem uictricium armorum perinde ac uictor rediit.

De. P. Cor. & Bebio Pāphilio consulibus.

Agna cōseruādaē religiois ēt Publio Cor. & Bebio pāphilio cōsulibus apd maiores nros acta cura ē. Siqdē i agro Lucii Petilii scribæ sub ianiculo cultoribus terrā altius uersatibus duabus arcis lapideis reptis: quaz; i altera scriptura indicabat corpus Numæ pōpiliū fuisse: i altera libri recōditi erāt latini. vii. de iure pōtificū: totidēq; græci de disciplina sapiētia: latios magna diligētia asseruādos curauerūt græcos q; aliq; ex pte ad soluēdā religionē p̄tinerere existimabāt: Petilius p̄tor Urbanus & auctoritate senatus p̄ uictimarios facto igne in cōspectu populi cremauit: Noluerunt enim p̄isci uiri qcq; in hac ciuitate asseruari quo aī hominū a deoz; cultu auocarentur.

De Tarquinio rege.

Arqnius at̄ rex. M. Tulliū duūuir; q; librū secreta ciuiliū sacroz; cōtinētē custodiae suæ cōmissū corruptus Petroio sabio describēdū de disseet culeo isutū i mare abiici iussit. Idq; supplicii genus: multo post p̄cidis lege irrogatū ē. Iustissime q; dē q; pari uindicta parētū ac deoz; uiolatio expiāda ē.

Victi-
marii

Victimarios: Per ministros uictimaz; qui uictimas ligabāt: cultrū: aquā & molā parabāt: & reliqua q̄ sacris erāt necessaria: uictimarii dicebant: erant igit; ministri sacrificioꝝ.

Auocarent: Amouerent: abstraherent. Noluerūt. n. Reddit rationē cur id fecerint maiores: ut aīos romanoz; religioni deditissimos eē ostēderent. In hoc at̄ imitati sunt lacedæmonios: q; archilochi libros: qui cōtra religionē eēt exportari e sua ciuitate iusserūt. Libz; secreta ciuiliū sacroz; cōtinētē. Vnū ex libris sybillinis fuisse intelligimus: eiusmodi at̄ libri occulte seruabant: & secrete quoniā igit; duūuir id patefecit: qd̄ cælerari oportuit: iusto supplicio affectus est. Corruptus: Scilicet pecunia. Duūuirū: Duo primū fuere tātum mō qui libris sybillinis p̄ficiabant: & hi erāt patricii: deinde. x. p̄fecti sunt: postea. xv. usq; ad syllana tēpora: postremo quinquaginta fuerūt: & licet fuerint plures in his tamē. x. uiroz; nomē remāsit. Culeo isutum: Culeus erat coriū lupinum: i quo Gallus serpēs & symia includebant deinde qui eiusmodi supplicium meruisset insuebatur hoc culeo: & in mare uel in p̄ximum fluentē p̄iciebat: p̄na autem erat: quia gallus serpentē serpēs symia: symia hominē isequibat: hoc autē supplicii genus parricidis irrogatum est. P. Maleolus matre iterempta primus oīum insutus culeo in mare p̄cipitatus est. Multo post: Quia usq; ad tēpora syllæ & Marii qui sexagesimo fuerunt ab urbe cōdita anno: hoc lege pōpeiana datum est ad populum. Irrogatum: Iniūctum: ipositum. Iustissime quidē: p̄bat hāc populi Romani sententiā iustissimā fuisse: qui uoluerunt parricidas hoc eodem supplicii genere affici. Vindicta: P̄na: a p̄cedente quod sequitur: nā ex p̄na sequitur uindicta. Expianda: Purganda. Victimarios: Sacerdotes aut ipsi pcutiebāt uictimas & Agones appellabantur: aut ipsis tenentibus alter impiebat cultrum quē uictimarium uocabant & popā. Verg. Supponunt alii cultros. hāc ex Aelio Spartiano: Lutatius Placido Phoca grammatico. Propertius Succinctiq; calent ad noua sacra Popæ. M. Tullium: Dionysius Alicarnaseus. M. uocat Atylium. dubium tamen utri de ueræ lectionis incolumitate magis oporteat credi.

X. uiri
Cule/
us

THE,

S Ed quæ ad custodiam: Hic, M. Attilius Regulus fuit qui primo punico bello: post grauissimas carthaginensibus clades illatas: tãdẽ isidiis hasdrubalis & Xanthippi lacedæmonii ducis captus & carthaginẽ ductus Romã missus est ad senatũ: ut ipius pmutatiõe oēs carthaginensiu captiui restitueret: cõtẽtiq; solo ei sacramento nullo alio de reditu suo ualde illũ astrixerũt: hoc i senatu cũ Attilius exposuisset: prius de hac re sniam rogatus negauit: p se uno & sene tot iuuenes & ualidos hostibus eẽ reddẽdos: in cuius sniam scõ senatus cõsulto nõ reddidit, captiuos: cũ ut i patria remaneret a familiaribus & liberis enixe rogaret: q

De Marco regulo Attilio.

S Ed quæ ad custodiam religionis attinent nescio an oēs. M. Attilius regulus pcesserit q ex uictore speciosissimo insidiis hasdrubalis & Xanthippi lacedæmonii ducis ad miserabilẽ captiui fortunã deductus: ac missus ad senatũ populũq; Ro. legatus: ut ex se & uno & sene qplures pœnorum iuuenes pensarentur. In cõtrarium dato cõsilio carthaginẽ petiit: non ignarus ad quam crudeles: q; eẽ merito sibi infestos deos reuerteretur: uerum quia his iurauerat: si captiui eorum redditi non forent: ad eos se rediturũ: potuerunt pfecto dii imortales efferatam mitigare seuitiam: cæterum quo clarior eẽt attilii gloria: carthaginenses moribus uti suis passi sunt dii: tertio punico bello religiosissimi spiritus tam crudeliter uexati urbis eorum interitu iusta exacturi piacula.

Q Vãto nostræ ciuitatis senatus uenerabilios i deos: q post canesem cladẽ decreuit: ne matronæ ultra, xxx. diẽ luctus suos extẽderent: uti ab his sacra cereris pagi possent: qa maiore pene

gnitũ est nobilissimos pœnoꝝ captiuos liberis reguli a senatu deditos & ab his in armario muricibus pfixo destitutos eadẽ isomnia cruciatos iteriisse. Ad cu. Ad cõseruationẽ religionis. Nescio, q, d. credo ita mihi uidef.

Speciosissimo: Pulcherrimo & gloriosissimo. Miserabilẽ: Describit fortunã statũ: q fecit ut Attilius: q sp multis plis uictor extiterat i captiuitatẽ deueniret. Cõplures: Singula singulis opponit. In cõ. Quia primus rogatus sniam dicere cõsult: nõ reddẽdos. Non q igna. Hoc idẽ affirmat Cui paradoxis: Dicit, n. Neq; ego, M. regulũ erũnosum: nec iscelicẽ: nec miserũ unq; putauit: nõ, n. magnitudo animi cruciabat a pœnis: nõ eius grauitas nõ fides: nõ ulla uirtus: nõ deniq; tot uirtutũ psidio munitus aius: tãtoq; comitatu uirtutũ septus: cum corpus eius carpetur: carpi ipse certe nõ potuit. Itẽ libro tertio de officiis. Nec uero tũ ignorabat se ad crudelissimũ hostẽ & ad exq;ta supplicia proficisci sed iusiuradũ seruandũ putabat. Quãq; merito sibi infestos: qppe quoꝝ multa funera edidisset. Veg; qa: Subaudiẽ rediit: & aduersaf: sed qa dixerat non q; ignarus: ac si diceret: si non erat ignarus: cur redibat: sed rediit: qa iurauerat his se rediturũ. Potuerũt pfecto dii: Hic q; si deplorat idignam Attilii Reguli mortẽ: dicit, nisi qd pietatis est: potuerunt dii lenire efferatã carthaginensiu crudelitã. Efferatam: Exasperatam more feraz; est, n. a feris sumpta trãslatio. Cæterz; quo: quãobrẽ id nõ fecerũt dii: declarat: qa uoluerunt ut clarior esset Attilii gloria. Tertio punico bello: tãetsi nũc qdẽ id carthaginensibus concessere dii: tamẽ post aliquot annos de illis graues quis seras sumpsere pœnas: nã urbẽ eoz; deleuitã milius Scipio: primum namq; bellum confecit Lutatius: secundũ aphricanus superior: tertiu Scipio æmilianus: q dictus est Aphricanus inferior: Constat autem teste Eutropio carthaginem anno septingentesimo postq; condita fuit fuisse deletam.

Q Vãto nostræ ciuitatis senatus: Post canesem cladẽ: q accepta est Terentio Van & Paulo æmilio consulibus apud cannas apuliæ uicum hac maxime clade nobilitatũ: ubi supra, l. hominũ milia a pœnis cæsa fuisse traduntur cũ Paulo æmilio cõsule rãtus mœror ciuitatẽ icessit: ut oēs in luctu & squalore positi essent: nec ulla domus tanti mœroris expers inueniretur: & ppterea cereris sacra: q nisi p matronas in candida ueste celebrari licebat: suo ritu pfici nõ possent: qa lugentibus itereffe nõ liceret: senatus iussit ne ultra, xxx. diem flierent matronæ: ut sacra cereris perficere possent. Liuius lib. i. belli punici secundi. Tum priuatæ quoq; iquit per domos clades uulgatæ sunt adeoq; totã urbẽ cõpleuit luctus: ut sacrum anniuersariũ cereris intermissum sit: quia nec lugentibus id facere est fas: nec ulla i illa tempestate matrona luctus exps fuerit: itaq; ne ob eandem causam alia quoq; sacra publica defererentur: senatusconsulto diebus triginta luctus est finitus. Maiore pene Romanorum: Quia duo consulares exercitus ad internitionem prope cæsi fuerant.

OLI.

Cice.

Tudi/
tanusSpe/
ciosuzEfferat/
tum

Cere/
ris sa/
cra in
alba
ueste
OLI,

Nullius pē, Nulla domus, Doloris insignib, Atris uestibus, Candidā idu, ue, Quod in cādida ueste cereri sacrificaretur a matronis testat Oui, lib, x, metamor, Festa piæ cæreris celebrabāt annua matres, Illa qbus ni/ uea uelatae corpora ueste: Primitias frugū dāt spīca ferta suax, Qua qdē cō, Tāta inqt religiōis diligentīā ha/ buere ro, ut postea dii populū Ro, tam piū tāq̄ religiosum cladibus affici tam grauitē nō sint passi, Magnus rubor: Erubuerunt inquit dii ulterius in gentem tam deligentem & obseruantem cultus eorum seuire,

Reditum ē Varronē consulē: transit ad neglectā religionē: hic aut Var, q, C, Terētius dictus ē loco nō solum humili: sed et sordido natus

erat teste Lūio: nā patrē eius Ianiū fuisse dicit: ipm̄ institorē mercis: si/ lioque hoc ipso in seruili eius artis ministerio usum, Is iuuenis ex eo gener q̄stus pecūia a pa/ tre relicta aiūm ad spē liberioris fortunæ ad/ iecit: togaq; & forq; placuere: p̄clamādo p̄ sor/ didis hoībus causiq; aduersus rē famāq; bo/ noq; primo ī noticiā populi: deinde ad hono/ rē puenit, Tā ifceliciter: Quia ut supra dixi/ mus: cæsa fuisse ferunt plusq; l, milia romano rū: & supra, xx, milia capta cū ipso Imperatore Paulo, Aedilis faceret: Aliud officiū erat aedi/ lis curulis: aliud plebei: qd nā esset officiū cur/ rulis, Cicero Verrinax libro ultimo ostendit, Nunc sum inqt designatus aedilis: habeo rōnē qd a populo romano acceperim: mihi sanctis/ simos ludos maxia cū cærimonia Cereri libe/ ro libereq; faciendos: mihi florā matrē: popu/ lo plebiq; ludog; celebritate placādū: mihi lu/ dos antiquissimos q̄ primi romani sūt noiati maxima cū dignitate ac religione Ioui Iunoni Mineruæ eē faciendos: mihi sacrog; aediū p/ curationē: mihi totā urbē tuēdam esse cōmis/ sam ob eaz; reg; laborēq; & solitudinē fru/ ctus illos datos antigorē Inīā dicēdæ locum: rogā p̄textā sellā curulē: aediles plebei aedi/ tātū p̄erāt, l, ii, ff, de origine ius, sic inscribit, Itē/ que ut eēt q̄ aedibus p̄essent in qbus oīa scita sua plebs deferebat: duos ex plebe cōstituerāt q̄ etiā aediles appellati sunt, Circenses ludī: Erāt idē q̄ & romani sicut idē Cice, eodē loco testat: hi fiebāt in honorē Iouis Iunonis & Mi/ neruæ, Puerg; histrionē: Sūt q̄ uelint histrio/ nem ab istria dictū: q̄a primus q̄ romæ scæni/ cam artem exercuit ab istria uenerit: alii non ab istria: sed ab hetruria accitos romā histrio/ nes fuisse dicūt: erāt at histriōes q̄ latīe ludii dicunt q̄ p̄sonati ī scæna comoedias & tragædiis agebāt uoce & cor/ pis gestu: de qbus Ci, i, para, Histrio inqt: si paululū se moueat extra numex: aut si uersus p̄nūciat⁹ ē syllaba una breuior aut lōgior: exhibat̄ explodit̄, Post aliquod annos, Quia in memoriā romanis rediit id factum fuisse

cōtra maiestātē Po, Ro, Expiatū expurgatū quia seruilis cōditionis puerg; excubiis Iouis p̄æfecerat, Hercules quoq; detractæ: Sicut graui supplicio Iuppiter ultus ē numē suum: & Hercules qui cū potitiū antiq̄ssimæ familiæ ei⁹ sacris p̄positi eēt: & ab ipso īstituti: cūq; post aliquot annos suadēte Claudio ad seruog; ministeriū sacrificia trāstulisset: irat⁹ oēs illi⁹ familiæ paruo tpe iterem̄, Appiū luminib⁹ priuauit, Detractæ: Diminutæ, Potitiū sacrog; ritū: Hercules ut auctor ē Lūi⁹: post occisū cachū pp̄ abactas boues cū eēt ad euādriū deduct⁹: se Iouis filiū p̄ cachi mortē uirtute p̄bauit: ob q̄ rē ab Euādriū benigne ē hospi/ rio susceptus: & p̄ numē habitus: deniq; Ara maxia ē ei cōstituta: qd̄ Herculi Delphicus apollo ī Italia fore p̄di/ xerat: & Carmēta mī euādriū multo ātea fuerat uaticinata: cū ergo de suo armēto ad sua sacrificia boues dedisset: iūcti sūt duo senes, Pinarius & Poticius: qbus q̄liter se uellet coli cōstēdit, sicut mæe & uespi ei sacrificaret: p̄fecto itaq; maturio sacrificio cū circa solis occasū eēt sacra repetēda Poticius prior aduēit: pinari⁹ postea extis iā cōsū/ ptis: unde irat⁹ Hercules statuit ut pinariog; familia tātū ministra eēt: epulātib⁹ potitiis & cōplētib⁹ sacra: un̄ & piariū dicti sūt a q̄ græcæ dī fames: nā senē illū: ut uult Ser, cōstat alio noīe fuisse nūcupatū: unde Vir, Primus/ q; potici⁹ auctor Et dom⁹ herculei custos pinaria sacri, Auctore Ap, Quia Appius auctor fuerat: ut hoc sacri/ ficiū trāstuleret ad ministeriū seruog;, Sciēdū est q̄ teste Macro, saturnaliū l, ii, Sacris herculis mulieres iteresse nō licebat, Luminib⁹ ca, Oculis & luce priuato De hoc Appio dicemus li, vii, cap, de senectute: fuit at q̄ cū pyrrho epirotaurū r̄ge pacē qbus ille petebat cōditiōibus fieri dissuasit anno ab urbe cōdita, cccclxi, teste Eutropio li, ii,

Aedi/
lis offi/
cium

libo/
tanti

libo/
tanti

libo/
tanti

Poti/
cii

Pina/
rii

Appi/
us un/
de coc/
cus

romanorū uiriū parte inexecrabilis: ac diro solo iacen/ te: nullius penates mceroris ex partes erant, Itaq; ma/ tres ac filiaē coniugesq; & sorores nup̄ interfectorum abster sis lachrymis: depositisq; doloris insignibus cā/ didā iduere uestē & aris thura dare coactæ sunt: q̄ qdē cōstātia obtinendæ religionis magnus cœlestibus iiectus ē rubor: ulterius aduersus eā seuiēdi gētē q̄ ne ī iuriar; qdē acerbitate ab eoz; cultu abstereri potuerit,

De Varrone cōsule dimicātē cū Carthaginēsisibus,

De neglecta religione. Cap. ii.

Reditū est Varronē cōsulē apud cannas cū carthaginēsisibus tā ifceliciter dimicaf/ se ob irā Iunonis: q̄ cū ludos Circēses aedi/ lis faceret in Iouis optimi maximi tēplo: eximia facie puerū histrionem ad excu/ bias tenendas posuisset: q̄ factum post aliquot an/ nos memoria repetitum sacrificiis expiatum est,

De potitio non obseruante sacra.

Hercules quoq; detractæ religiōis suæ & grauē & manifestā pœnā exegisse tradit̄, Nā cū po/ titiū sacrog; eius ritū: quē pro dono gēti eorū ab ipso assignatum uelut hæreditarium obtinuerant: auctore appio cēsore ad hūile seruorum ministerium trāstulissent: oēs q̄ erāt numero sup, xxx, puberes ītra annū extincti sūt, Nomenq; potitiū in duodeci fami/ lias diuissū p̄pe iteriit, Appius uero luminib⁹ captus ē,

A Cer etiā sui numinis uindex Apollo: Apollo nihilo segnius & ipse suū numē ultus est, Cum n. Scipio OLI,
Aphricāus īferior carthaginē militibus diripiēdā cōcessisset: quidā apollinis tēplū īgressus eius simu
lacrū aurea ueste idutū spoliā rētauit: q̄re īdignatus Apollo id egit ut sacrilegā māus īter fragmēta
uestis & fimbrias a corpe abscisse reperēt. Inter fr. Inter fimbrias. Acer uindex, Vehemēs & asp ultor,
b Rous gallorū dux: hic fuit quo duce Roma capta & incensa fuit: secundum quosdā, Apollinis tēplum: Breni
De hac spoliatione templi meminit Iustin. In se manus uertit: In sinctu numinis hoc est instigante numi
mors

De Apolline uindicāte se de sacrilegio.

A Cer etiam sui numinis uindex apollo: qui car
thagiē a romāis oppressa: ueste aurea nuda
tus id egit: ut sacrilegā māus īter fragmen
ta eius abscisā inuenirentur.

B Rēnus gallorum dux delphis apollinis tem
plū īgressus dei uolūtate ī se manus uertit.

N Ec minus efficax ultor cōtēptā religiōis fi
li⁹ quoq; eius aesculapius: q̄ cōsecratū tēplo
suo lucū a Turulio p̄fecto Antonii ad naues
ei faciēdas magna ex pte succisū dolēs: īter ipsū nefa
riū ministeriū deuictis partibus Antonii īperio cāsa
ris morti destinātū turuliū māifestis numinis sui uiri
bus ī eū locū: quē uiolauerat traxit effecitq;: ut ibi po
tissimū a militib⁹ cāsariāis occisus eodē exitio & euer
sis iā arboribus p̄enas lueret: & adhuc sup̄atibus ipu
nitatē cōsimilis iniuriā pareret: suāq; ueneratiōem: q̄
ap̄d colētes maximā sp̄ habuerat deus multiplicauit.

De. Q. Fuluius.

Q Vintus autē fuluius flaccus impune nō tulit
q̄ ī cēsura tegulas marmoreas ex Iunonis la
cinia tēplo ī adē fortūā eq̄stris: quā romā
faciebat trāstulit. Negat. n. post hoc factū mēte cōsti
tisse: qn etiā p̄ summā aegritudinē aī expirauit cū ex
duobus filiis in illyrico militantibus alterū decessisse:

Aesculapii lucū sup̄atas id qd̄ historiae fides nō hēt: sed Antōii fractis opibus ad Actiū ab Octa. duci iussum Tu
ruliū a militib⁹ eē īterēptū ī ipso potissimū luco quē succiderat ī quo māifesta numinis Aesculapii uis apparet.

Q Vintus at fuluius flaccus: Hic ē ostendit maiorē diligētia: qui ī seruāda religiōe habuere: ne qd̄ aīo
p̄mitterēt expiādū: qd̄ diis aliquo mō displicer̄ cognouissent Abbreuiator Liuii fuluius inqt̄ flac
cus censor templum Iunonis lacinia tegulis marmoreis spoliāuit: ut adēdem quam dedicauerat tege
ret: Huius fuit uxor sulphitia: quā ut Nasica iudicio senatus omnium optimus: sic matronarum sen
tentia omnium castissima iudicata fuit. In cēsura: Dum censor esset qui alienos mores damnare consueue
rat: ipse in sacrilegium incidit. Tegulas: tegulae dicuntur quibus tecta teguntur: unde a tegendo dictae sunt
tegulae: sunt & hymbices ab hymbre dictae. Iunonis lacinia: Lacinus latro fuit nobilissimus qui extrema ita
liae multis latrocinis infestabat: hunc Hercules cum occidisset ad expiationem loci placationemq; Iunonis: quae
sibi irata dicebatur: ei templum dedicauit: & a nomine latronis Iunonem laciniam appellauit. Vir. Hinc sinus
Herculei si uera est fama tarēti. Cernitur attolit se diua lacinia contra. Alii dicunt a rege conditore fuisse nomi
natum templum illud: de quo diuersas scriptorum sententias inuenio: ubi situm fuerit: nam Valerius cum di
cat in fine huius exempli cuius casu motus senatus: tegulas locros reportandas curauit: innuere uidetur: locris
fuisse templum istud. At Liuius libro quarto secundi punici belli circa principium: crotonae fuisse ostēdit cum
in descriptione illius urbis dicat. In urbe nobile templum ipsa urbe erat nobilissimum Iunonis sanctum om
nibus: circa populis: & paulo infra: templum inquit inclytum diuitiis etiam non tantum sanctitate. At Strabo li
bro sexto post fines crotoniatis esse uult: post Scyllaceum inquit: crotoniatarum fines sunt: & Iapygum terna
promontoria: deinde lacinia Iunonis templum superiori aetate locupletissimum: donisq; frequentissimis ple
num. Theocritus uero in ea aegloga quae incipit,
ex parte orientali

ne seipsum gladio transfixit: quia eius tem
plum ingressus fuerat uiolaturus.
C In se man⁹ uertit. Quō dolorē uulnerū fer
re nō posset: ut Trogius autumat: ut Pausāias:
īpar iuidiā q̄ flagrabat apud suos ob rē male
gestā. Ingressus, castiga aggressus, Apollinis
n. tēplum Brennus ingressus non est, nisi tē
plum pro finibus accipias & Luco templi.

N Ec minus efficax ultor, Deuictis pti
bus bruti & cassii cāsaris īterfecto
rū Octauius, Antōius & lepid⁹ īter
se orbē diuiserūt. Octau⁹ occidētē
plagā. Antōius oriētē. Lepidus meridianā ob
tūit. Et cū Octauia Octauii sororē Antonius
duxisset uxorē: ut inita cōfcederatio uī maio
rē posset habere: se cōtulit ī aegyptū: ubi capt⁹
illecebris cleopatrarē regiae diuortii libellū pau
lo post misit Octauia. Quā īdignatus Augu
stus bellū ītulit Antonio: quem cū Cleopatra
nauali p̄lio apud leucadē ambtachiā p̄mōto
riū sup̄auit. Cuius cladis acceptae cām illā fuis
se dicūt: q̄ Antonius p̄fectū quēdā ī lucū aescu
lapiō cōsecratū ad ligna succidēda nauiū cōfi
ciendae grā misisset: nam casus ita tulit: ut eo
īpo tpe quo ligna cādeban̄: Antonii ptes de
uincerent: ubi lucū cādendo uiolauerat. Lu
cū: Lucus d̄r q̄si luce carēs: & p̄ ātiphrasim di
ctus ē: q̄ nō luceat: nā arbore d̄sitate radii so
lis lucū penetrare nō possunt. Sic n. Serui⁹: sic
Prisciāus sentiūt: multa noīa p̄ ātiphrasim dicta
eē ut bellū: parca: lucus: alii de luco aliter sen
tiūt: sed hos ego auctores habeo. Ministeriū:
Dū exciderēt trabes. Lueret: p̄solueret. Su
p̄antibus, s̄arboribus hoc est restatibus. Impu
nitatē: ne quis postea id īpune auderet facere.

Atqui Valerius hoc nō ait, Antōii partes ad
THE.
Lucus
OLI,
Fului,
Flac,
Tegu/
lae
Hym
brices
Iuno/
nis

propinquum crotonæ esse significat: constat tamen promontorium Iacinium in regione locrensi fuisse teste Plinio naturalis historiae libro tertio in descriptione locrorum. In ædem fortunæ: Templum deæ fortunæ: quæ insidens equo fabricata fuerat & erecta. Transtulit: scilicet locris Roma. **Mente constitisse:** mente sana fuisse. **Per summam ægritudinem:** per summum dolorem & animi perturbationem nam ægritudo tam animi quàm corporis dicitur: ægritudo corporis tantum male uasētis: In illyrico in bello quod gessit, **Popo, Ro, ad/** uersus psem macedoniæ regē & illyricos fuit. **Circumspectissima:** diligentissima: & clarissima. **Retexuit:** De altero grauius audisset affectū: cuius casu motus senatus tegulas locros reportandas curauit: decretiq; circumspectissima sanctitate ipium opus celsoris retexuit.

De Pleminio legato Scipionis.

Am me hercule quæ Pleminii legati Scipionis in thesauro proserpinæ spoliando sceleratam avaritiam iusta aduersiōe uindicauit: cum. n. uictū eū romā pertrahi iussisset: ante causæ dictionē in carcere tereterrimo genere morbi consumptus ē: deaq; pecuniā de eiusdē senatus imperio: & quæ summā duplicandō recupauit.

Quæ quæ ad Ple. facinus pertinet bene a prius. C. uindicata quæ ad uolētas regis pyrrhi sordes attuerat seipsam potēter atq; efficaciter defendit: coactis. n. locrensibus ex thesauro eius magnā illi pecuniā dare: cum honestus nefaria pda nauigaret: ui subitæ tēpestatis tota cū classe uicinis deæ littoribus illisus est: in quibus pecunia incolumis repto poculo argēto ex oppidai cuiusdā domo pniciosa statim orta ē seditio inter Plemi. & tribunos militum: ubi ac cesa pugna uulneratis celsiq; nonnullis: cū Plemi. de tribūis tāq; seditiōis auctoribus pararet sumer supplicium: illorum milites ex recēti uictoria ferociore facti ex oib; locis ad opē ferendā concurrūt: quæ cū uiolata uirgis tribūorū corpora uidissent: in multo ipotētiorē irā accessi sine respectu nō maiestatis mō sed et humanitatis in legatū multatis licitoribus ipetū faciūt: ipm; a suis interceptū & seclusū hostiliter lacerarūt & ppe exāguē: naso auribusq; mutilatis reliquūt. **Quib; rebus ad Scipionē delatis** quæ tūc erat messanā: post paucos dies locros cū exercitu uēit: & cognita cā tribūis sōtib; iudicatis: & in uicula cōiectis ut Romā ad senatū mitterēt: messanā rediit Ple. ipotēs irā: tribūos ad se attrahi iussit: laceratosq; oibus suppliciiis quæ pati corp; ullū possit interfecit: nec satiatus uiuorū pōna isepultos p̄icit: simili crudelitate in locresiu p̄icipes ē usus: quos ad conq̄redas iniurias ad. P. Sci. p̄fectos audiuit: Hūc igit cathēis uictū romā tractū fuisse ferūt: & in carcerē conditū, & ante dictionē cāæ mortuū: Clodi. tñ Li cini, in li. iii. regē rōanæ refert: hūc ludis uotiuus: quos romæ aphricāus itēq; cōsul faciebat: cōatū p̄ quosdā: quos p̄cio corrupat: aliquot locis urbē icēder: ut frāgēdi carcerē fugiēdiq; hēret occasionē. Patefacto deīde scelere delegatū in tullianū ex senatu cōsulto: ibiq; teterrimo mortis generē cōsumptū. Ante cāæ dictionē: Anteq; dies statuta ueniret: ut cām diceret. Teterrimo genere morbi, pediculari morbo: ergo teterrimo scēdissimo asperrimo. Pecuniam senatus: ubi q̄tatem pecuniæ senatus intellexit quam abstulerat legatus: duplicem reddi iussit.

THE. Pleminii Antiqui codices: partim Postumii Leuini legunt: partim, P. Leuini nec affirmare quisquam potest hoc an illo modo rectius apud Liuium scribatur. Lubricus enim lapsus est a P. Leuino in Pleminium.

OLI. **Quæ** quæ ad Pleminii, Pyrrhus cū e Sicilia rediens locros classe p̄terueheret: iter alia scēda quæ in locreses facinora adidit: thesauros quoq; proserpinæ itactos ad eā diē spoliavit: atq; ita pecunia in naues iposita ipse terra ē p̄fectus. Classis postero die scēdissima tēpestate lacerata fuit: oēsq; naues: quæ sacrā pecuniā habuerāt: in littora locresia reuectæ: Liui. li. ix. secūdi belli pu. ubi de Pleminio loquit, nā avaritia inq; ne sacrorū quæ spoliatiōe abstinuit: nec alia mō tēpla uiolata: sed proserpinæ etiā itacti oī ætate thesauri: p̄terq; quæ a pyr rho: quæ cū magno piaculo sacrilegii sui māubias rettulit: spoliati dicebant: ergo sic ante regiæ naues laceratæ nau fragiis nihil in terrā itēgri p̄ter sacrā pecuniā deæ: quæ asportabāt extulerāt tum quoq; alio genere cladis eadē illa pecunia oibus cōtactis ad ultionem templi furorē adiecit: hac igit tanta tēpestate & clade sup̄bissimus rex edoctus deos esse pecuniā oēm cōq̄sitā in thesauros Proserpinæ referri iussit: nec tamē illi unq; postea p̄speri quæ euenit. Pulsusq; Italia turpiter satis ignobili atq; ihonesta morte temere nocte igressus argos occubuit. Senatus igitur: quæ ad Pleminiū pertinet: deā ultus ē: quæ uero ad pyrrhū spectat dea seipsam uindicauit. Sordes: avaritiā: sic enim maiores avaritiā sordes appellarunt: quæ nihil hominē faciat sordidiorē quæ avaritia. Salustius: Avaritia pecuniæ studium habet: quæ nemo sapiens cōcupiuit: ea quæ si malis uenenis ibuta corpus: aiumq; uirilem effoeminat. Nefaria: quia cōtra fas hoc est ius diuinum acceperat. Vicinis deæ: haud p̄cul a locris. Illisus: impactus Sanctissimi thesauri: Thesaurus p̄prie dicitur locus ubi pecunia uel alia res p̄ciosa seruanda reponitur.

Plini.
Egri/
tudo
Egro/
tarioPro/
serpiæ
tēplū
locris

Liui,

Clodi,

THE,

OLI,

Salu,

AT nō similiter Masiniffa: hic fuit Pyrrho lōge diffimilis: q nō mō sacrilegiū nō cōmisit: ueq; et cōmisit sū emēdauit. Nā cū eburneos dētes de Iunonis tēplo sublatos sibi dono datos eē cognouit: ei q primū restituēdos curauit: qd̄ eo magis laude dignū fuit q; cū barbarus eēt: alienū sacrilegiū emēdar uoluerit. Melitā: isula i siculo mari posita haud lōge a Sicilia piculoso disiūcta mari: ut testat Plin. li. iii. na. histo. & Cice. uerrinag: i hac at̄ fuit oppidū eiusdē noīs a quo nō lōge i pmōtorio fanū Iunōis fuit at̄iquū: sūma cū reuerētia celebratū: de quo sublatis fuere dētes eburnei suprādicti. Melita uero pēultimā corripit. Ouid. de fa-

perta sanctissimi thesauri custodia restituta est.

External De Masiniffa Rege.

AT non similiter Massiniffa rex numidar: cuius cū pfectus classis melitā appulisset: eq; fa no Iunōis dētes eburneos eximia magnitudinis sublatos: ad eū p dono attulisset: ut cōperit: unde aduecti essent gnq; remi reportādos melitā: inq; tēplo Iunōis collocādos curauit: isculptos gētis suae litteris significātib; regem ignorātē eos accepisse: libenter dē reddidisse: factū massiniffae aīo: q; punico sanguini cōueniens: q; qd̄ attinet mores natione ppēdi: in media barbarie ortus sacrilegiū rescidit alienum.

De Dionysio.

SYracusis gētus Diōysius tot sacrilegia sua: qd̄ iā recognoscimus: iocosis dictis psequi uoluptatis loco duxit: fano enim pserpināe spoliato locris cū per altū secūdo uēto classe ueheret: ridens amicis uidetis ne ait q; bona nauigatio ab ipsis diis immortalibus sacrilegis tribuatur?

DEtracto ēt ioui olipio magni pōderis aureo amiculo: quo eū tyrānus hierō e māubis carthaginēsiū ornauerat: iniectoq; ei laneo pallio dixit aestate graue eē aureū amiculū: hyeme frigidū: lancum aut̄ ad utrūq; tēpus anni aptius.

DE epidauri aesculapio barbā auream demissit: quod affirmaret nō conuenire patrem

uerit. Diōysius uero syracusis genitus: quā cōstat urbē græcorū fuisse pstatissimā: Vbi studia hūanitatis exercentur: nō tamē ab igenio suo discedere potuit: quī sacrilegia multa cōmitteret. Syracusis: Ac si diceret in q; mores & philosophorū pcepta uigebant. Syracusae teste Cicerōe uerrinag. li. sexto. Oium græcarū urbiū maxima atq; pulcherrima fuit. Recognoscimus. Quia nota ferme sunt oibus eius sacrilegia. Prosequi: narrare.

Oui olym. tēplū fuit Iouis olympi i urbe. Acarnania haud pcul a syracusis: sicut uult Ci. in uerrinis alia iqt̄ urbs est: haud pcul a syracusis cui nomen est Acarnania i q; olympi Iouis antiq̄simū fanū ē. Amiculo: Paruo amictu hoc ē palliolo. Manubiis car. Quas a Scipiōe affricano superiore accepit.

Epidauri aesculapio barbā: Epidānus urbs est epiro: q; nūc Dyrrachiū dī: epidaurus uero teste Soli. li. de memorabilibus mū. ubi loquit̄ de Achaia: urbs ē Achaia: q; rno nemora redimita & aesculapii delubro pcelebris: dicit. n. Inachus achaia amnis argolicū secat tractū & reliq;: deide subiūgit. Epidauro decus ē: aesculapii facellū: cui icubātes agritudinū remedia capessūt de mōitis sōniog: unde & aescu-

lapius epidaurius saepe dictus est: Ouid. de Pon. Afferat ipse licet sacras epidaurius hærbas. Sanabit nulla uulnera cordis ope. Strabo li. viii. in descriptiōe locorū achaia: epidaurus inqt̄ antea epitaurus uocabat̄: eā cares Aristotele teste occuparūt sicut & hermionem: redeuntibus uero heraclidis Iones ex attica tetrapoli i. quaternas urbes cōtinente: eos ad argos comitantes etiā i unis cohabitauere mœnibus hær autem non parum isignis est ciuitas p̄sertim ex aesculapii claritate nobilitata: quē uaria morborū genera curasse somniati sunt hoies: erat uero in tēplum agrotantium multitudine usq; q; refertum p̄dentibusq; tabellis: i q; bus sanati lāgores erāt iscripti: quē admodum & i Coa fiebat isula pariter & trica. Sita urbs est ipso Iaronici sinus recessu intimo: stadiis. xv. circui tā habēs nauigationē & cætera. Plin. quoc; li. iii. naturalis historiae asserit hanc urbē esse i Achaia: hic est q; uehe-

stis. Fertilis ē melite sterilis uicina cosire. Insula quā libyci uerberat unda freri. De hac isula Liui. xxi. li. alilibeo iqt̄ cōsul hierōe cū classe regia dimisso relictoq; p̄tor ad tuēdā siciliae orā ipse i isulā melitā: q; a cartaginēsi b; tenebat traiecit. Dētes eburneos: elephātios. Litteris. s. libycis. Ignorātē: neq; illos accepisset: si Iunōis fuisse existimasset. Libēter reddidisse: postq; rescuit de tēplo Iunōis fuisse sublatos: & laudat Valerius Massiniffae factū: qd̄ pp̄iqor fuerit regali aīo q; pūico: rāetsi sāguie & natione pūic; eēt: tñ suae quodāmō oblit; uidebat. Quā punico: quā p nō dixit: Sāguini: q; cōstat magnificū fuisse: & liberalē regē: qd̄ maxie cognitū ē postq; se sociū fecit Po. Ro. Quāq; qd̄ qd̄ inqt̄ op; ē mores ex natiōib; cōsiderare cū i media barbarie nat; sit Massiniffa q; nō mō aufugit sacrilegiū: sed ab alio pmissū correxit: & emēdauit. Mores natione pp̄sicut de Themistocle legit: quē seriphio cuidā r̄ndisse ferūt nec si athe niēsis esses clarus unq; extitisses: nec ego: si seriphius essem ignobilis: Cum ille patriā diceret Themistocli dedisse nobilitatē. Perpēdi: aesti mari trāslatio sumpta a p̄fante: nā q; p̄fat pōdus aestimat. Rescidit deleuit: cuius uerbi p̄teriti penultimā cōtra cæterorū naturā corripuit. Ouid. nā cælo terras & terris abscedit undas.

SYracusis gētus Diōysius. Nūc de tyrāno diōysio loq;: q; ualde diffimilis fuit Massiniffae: nā hic adeo religioes cōtēpsit: ut iocabūd; multa sacrilegia cōmiserit: & q; ipse p̄enas euaserit eius tñ filius grauissimas p̄enas dedit. Nā regno pulsus corithū se cōtulit: ubi p̄ iopiā l̄rage ludū i publico apit̄ coact; ē. Syracusis ge. bñ i q; dixit nō oportet mores natione ppēdi: cū massiniffa i media barbarie nat; sacrilegiū emēda-

uerit. Syracusis: Ac si diceret in q; mores & philosophorū pcepta uigebant.

Quia nota ferme sunt oibus eius sacrilegia. Prosequi: narrare. Oui olym. tēplū fuit Iouis olympi i urbe. Acarnania haud pcul a syracusis: sicut uult Ci. in uerrinis alia iqt̄ urbs est: haud pcul a syracusis cui nomen est Acarnania i q; olympi Iouis antiq̄simū fanū ē.

Epidauri aesculapio barbā: Epidānus urbs est epiro: q; nūc Dyrrachiū dī: epidaurus uero teste Soli. li. de memorabilibus mū. ubi loquit̄ de Achaia: urbs ē Achaia: q; rno nemora redimita & aesculapii delubro pcelebris: dicit. n. Inachus achaia amnis argolicū secat tractū & reliq;: deide subiūgit. Epidauro decus ē: aesculapii facellū: cui icubātes agritudinū remedia capessūt de mōitis sōniog: unde & aescu-

lapius epidaurius saepe dictus est: Ouid. de Pon. Afferat ipse licet sacras epidaurius hærbas. Sanabit nulla uulnera cordis ope. Strabo li. viii. in descriptiōe locorū achaia: epidaurus inqt̄ antea epitaurus uocabat̄: eā cares Aristotele teste occuparūt sicut & hermionem: redeuntibus uero heraclidis Iones ex attica tetrapoli i. quaternas urbes cōtinente: eos ad argos comitantes etiā i unis cohabitauere mœnibus hær autem non parum isignis est ciuitas p̄sertim ex aesculapii claritate nobilitata: quē uaria morborū genera curasse somniati sunt hoies: erat uero in tēplum agrotantium multitudine usq; q; refertum p̄dentibusq; tabellis: i q; bus sanati lāgores erāt iscripti: quē admodum & i Coa fiebat isula pariter & trica. Sita urbs est ipso Iaronici sinus recessu intimo: stadiis. xv. circui tā habēs nauigationē & cætera. Plin. quoc; li. iii. naturalis historiae asserit hanc urbē esse i Achaia: hic est q; uehe-

OLI.
Melita isula
Plini.
Cice.
Ouid.
Liui.
The-
misto-
clis
Oui.
Syracusa
Cice.
Soli-
nus
Ouidi-
us
Plini.

Serui/ umenter admirer Seruium i expositiōe carminis illius georgicorū, Taygetiq; canes domitrixq; epidaurus equo/
us rū dixisse epidaurū esse ciuitatem epiro eqs nobilissimā: sed id culpa librarioꝝ factum eē arbitror: q noīs simili/
tudine decepti epidaurus pro epidannus scripserint: q̄q̄ oēs tā ueteres quā nouiter impressi codices quos legerim
epidaurus habeāt: in hoc igif epidauro Achaiaē ciuitate aesculapius religiosissime colebat: cuius simulacrū fin/
gebat barbatum: q̄ppe qui deus esset medicinae: apollinis uero eius p̄ris imberbe: hic ergo uidens aureā barbā
aesculapii e mento pendentē: eā demi iussit: incōgruum esse dicens patrē iherbem & filium esse barbatum.

OLI. **D**e mēsas argēteas: Mos fuit ap̄ an
tiquos ut mēsa argētea i deoꝝ tē/
plis cōsecraret i his at̄ i scribebat ti
cul⁹ i, bonoꝝ deoꝝ: hic ubi lras
legisset iniquū sane iquit eē deoꝝ bonitate nō
uti, C

Cice, **V**ictorias au, i signia uictoriae Cice, uicto
riolas dixit diminutiū, Victorias: Dea uicto
riae statuas mos fuit apud maiores ut impato
res ex hostibus parra uictoria: statuas q̄sdā &
Qui, **Q**uintilia
nus de iſtitutione oratoria li. ix. Themistocles
ingt aureas uictorias cōflare uolebat: Pateras
& coronas. Sicut ap̄ ātīquos fidebant, Por
rectis ma, q̄si offerri uiderent, Accipe nō au/
ferre, Dria inter accipe & auferre: nā id accipif
q̄d ultro dat: auferit uero q̄d ab iuito extorq̄/
tur: ergo accipimus datū auferimus negatū.

Acci/
pere
auferi
A qbus bona p̄ca, Nos deos iqt̄ quotidie p̄ca
mur ut nobis bōa cōcedāt: & cū ultro offerūt
accipe recusabimus? Qui tamen si debita sup
plicia: Cice, de nat, deoꝝ li. ul, ostēdit hūc foeli
citer mortuū: dicit, n. hūc nō olympius Iuppi
ter fulmine p̄cussit: nō aesculapius misero diu
turnoq; morbo tabescētē iteremit: atq; in suo
lectulo mortuus i triūphātis modū i rogū illa
tus est: eāq; p̄tātē quā p̄ scelus nactus est q̄si iustā & legitimā hāreditatis loco filio suo tradidit: sed tamē eā diu/
tius retinere nō potuit: nā regno pulsus ludi magi scūs ē: & in triuio lras docuit & hoc mō p̄ris p̄nas filius de/
dit, Sed de huius sacrilegi regis morte Iustinus uehemēter a Cice, dissentit: nō, n. foeliciter mortuū i suo lectulo
iacētē: sed a suis crudeliter necatū fuisse dicit i fine li. xxi. suoꝝ epithomatum: dicit, n. Dio, quē paulo ante nō Si
cilia nō Italia capiebat: assiduis belli certaminibus uictus: fractusq; ad postremū iſidiis suoꝝ iterfici: sed magis
Cice, credēdū est, At Cor, nepos dicit hūc manu forti belliq; pitū fuisse: & q̄d i tyrāq; nō facile repit̄ minime li/
bidinosū nō luxuriosū nō auarū fuisse: nulliusq; rei cupidū nisi sāguinis p̄peruicq; ipi: ob eāq; rē crudelē. Dede/
core filii: de quo multa Iusti, li. xx. ut dixi: sed q̄d ad hāc rē p̄tinet: dicit illū i segnitie lapsū sāguinā corporis ex
nimia luxuria oculorūq; ualitudinē cōtraxisse adeo ut nō solē: nō puluerē: nō deniq; splēdorē ipsius lucis ferre
posset: pulsū deide syracusis corithū se recepisse: ibiq; hūillima q̄q; tutissima existimantē in sordidissimū uitae
gēus descēdisse: nō cōtētū i publico uagari: sed potare: nec cōspici i popinis lupanaribusq;: sed totis diebus reside
re cū p̄ditissimo quoq; de minimis rebus disceptare: p̄anosum & squalidū uideri risum libētius p̄bere q̄ capta/
rei macello p̄stare & q̄d emere nō poterat: oculis deuorā: nouissime se ludi magistrū p̄fessū: pueros i triuio do
ceri: uñ Ouidi, li. de p̄to, ille syracusia mō formidatus i urbe Vix hūili durā reppulit arte famē: ergo dedecore filii
quē ex rege potētissimo ludi magistrū fecit eē fortūa, Lēto, n. gradu ad uictiā, Snia pulchra & generalis: huiusq;
loco maxime accōmodata: uidelicet i probo quīs seras tamē graues manere p̄nas: Sic & Hor, Raro antecede
rē scelestū p̄na deserit pede claudo: p̄na sensim p̄sequit nocentē, Tarditatemq; supplicii: Sicut i Dionysio
Dionysii filio qui syracusis pulsus corithi litteraq; ludum aperire coactus est: legitur etiā q; obsonia uēdiderit.

THE, **V**ictorias, Victoriolarū sigilla porrectis statuaz māib⁹ ip̄obāt: ut i ātiq; numismatib⁹ ē uidere, Sed & ipsū
Nemesis simulacrū uictoriolarū sigilla sustinuisse legiū: eaq; Enchiridia graece dici n̄ latebit athenaē studiosū,
OLI, **N** quā ne icideret Timasi, Timasitheus liparitanorū princeps: ualde iqt̄ dissimilis fuit Diōy, nā ille mul
ta sacrilegia cōmittebat: hic cōmissa corrigebat: licet, n. pyratia exerceret: tñ ut sensit p̄dā ex rōanis ca
ptā apollini cōsecratā: eē reddēdā curauit, Camillo cū i obsidiōe ueioꝝ decimā p̄dā p̄tē uouisset apolli
ni: si potiret urbe: post aliquot ānos urbe capta dixit Po, Ro, religionē tueri: q̄re coact⁹ Po, Ro, decimā
p̄dā p̄tē exoluere: tāta i camillū exarsit iuidia ut illū die dicta miserit i exiliū: ueꝝ ut religioē solueret ex hac de/
cia craterē fieri iussit apollini deportādā: q̄ cū deportaret atq; classis Ro, ad Liparē iſulā puenisset capif a lipari/
tāis piraticā exercētib⁹: erat tū i ſūmo magistratu Timasitheus: romāis uir similior q̄ suis: q; legatos donūq; &
deū cui mitteret & dōi cām ueritus ip̄e multitudinē suā q̄ ut diuideret p̄dā efflagitabat metu iuste religiois i ple
uit: ad ductosq; i publicū hospitium legatos cū p̄sidio ēt nauū delphos p̄secutus ē Ro, ide sospites redierūt: hospi
tiū & amicitia cū Timasitheo ex senatuscōsulto publice factū: dōaq; illi publice data: de hac decia & uoto legis q;
cū pp̄ eius soluedā maximā difficultatē grauata lōgis tributis plebe: exhaustoq; diutinis bellis aetario: seditio

Apollinem inberbem: ipsum uero barbatum cōspici.

De mēsas argēteas atq; aureas e fanis sustu
lit, Q̄d q; i his moꝝ graeco scriptū erat bono
rū deoꝝ eas eē: uti se bonitate eoꝝ p̄dicauit.

De uictorias aureas & pateras & coronas q̄
simulacrorū porrectis manibus sustinebat
tollebat: & eas se accipere: non auferre dice
bat: p̄ quā: stultū esse argumētādo a quibus bona pre
camur: ab his porrigentibus nolle sumere: qui tamen
si debita supplicia non exoluit dedecore tamen filii
mortuus p̄nas rependit: quas uiuus effugerat, Len
to enim gradu ad uindictam sui diuina procedit ira
tarditatemq; supplicii grauitate compenlat.

De Timasitheo principe liparitanorum.

N quā ne icideret Timasitheus liparitano
rū princeps: cōsilio sibi & aliis atq; uniuersae
p̄riae utili puidit exēplo: excepta nāq; i freto

Iusti, **S**ed de huius sacrilegi regis morte Iustinus uehemēter a Cice, dissentit: nō, n. foeliciter mortuū i suo lectulo
iacētē: sed a suis crudeliter necatū fuisse dicit i fine li. xxi. suoꝝ epithomatum: dicit, n. Dio, quē paulo ante nō Si
cilia nō Italia capiebat: assiduis belli certaminibus uictus: fractusq; ad postremū iſidiis suoꝝ iterfici: sed magis
Cice, credēdū est, At Cor, nepos dicit hūc manu forti belliq; pitū fuisse: & q̄d i tyrāq; nō facile repit̄ minime li/
bidinosū nō luxuriosū nō auarū fuisse: nulliusq; rei cupidū nisi sāguinis p̄peruicq; ipi: ob eāq; rē crudelē. Dede/
core filii: de quo multa Iusti, li. xx. ut dixi: sed q̄d ad hāc rē p̄tinet: dicit illū i segnitie lapsū sāguinā corporis ex
nimia luxuria oculorūq; ualitudinē cōtraxisse adeo ut nō solē: nō puluerē: nō deniq; splēdorē ipsius lucis ferre
posset: pulsū deide syracusis corithū se recepisse: ibiq; hūillima q̄q; tutissima existimantē in sordidissimū uitae
gēus descēdisse: nō cōtētū i publico uagari: sed potare: nec cōspici i popinis lupanaribusq;: sed totis diebus reside
re cū p̄ditissimo quoq; de minimis rebus disceptare: p̄anosum & squalidū uideri risum libētius p̄bere q̄ capta/
rei macello p̄stare & q̄d emere nō poterat: oculis deuorā: nouissime se ludi magistrū p̄fessū: pueros i triuio do
ceri: uñ Ouidi, li. de p̄to, ille syracusia mō formidatus i urbe Vix hūili durā reppulit arte famē: ergo dedecore filii
quē ex rege potētissimo ludi magistrū fecit eē fortūa, Lēto, n. gradu ad uictiā, Snia pulchra & generalis: huiusq;
loco maxime accōmodata: uidelicet i probo quīs seras tamē graues manere p̄nas: Sic & Hor, Raro antecede
rē scelestū p̄na deserit pede claudo: p̄na sensim p̄sequit nocentē, Tarditatemq; supplicii: Sicut i Dionysio
Dionysii filio qui syracusis pulsus corithi litteraq; ludum aperire coactus est: legitur etiā q; obsonia uēdiderit.

THE, **V**ictorias, Victoriolarū sigilla porrectis statuaz māib⁹ ip̄obāt: ut i ātiq; numismatib⁹ ē uidere, Sed & ipsū
Nemesis simulacrū uictoriolarū sigilla sustinuisse legiū: eaq; Enchiridia graece dici n̄ latebit athenaē studiosū,
OLI, **N** quā ne icideret Timasi, Timasitheus liparitanorū princeps: ualde iqt̄ dissimilis fuit Diōy, nā ille mul
ta sacrilegia cōmittebat: hic cōmissa corrigebat: licet, n. pyratia exerceret: tñ ut sensit p̄dā ex rōanis ca
ptā apollini cōsecratā: eē reddēdā curauit, Camillo cū i obsidiōe ueioꝝ decimā p̄dā p̄tē uouisset apolli
ni: si potiret urbe: post aliquot ānos urbe capta dixit Po, Ro, religionē tueri: q̄re coact⁹ Po, Ro, decimā
p̄dā p̄tē exoluere: tāta i camillū exarsit iuidia ut illū die dicta miserit i exiliū: ueꝝ ut religioē solueret ex hac de/
cia craterē fieri iussit apollini deportādā: q̄ cū deportaret atq; classis Ro, ad Liparē iſulā puenisset capif a lipari/
tāis piraticā exercētib⁹: erat tū i ſūmo magistratu Timasitheus: romāis uir similior q̄ suis: q; legatos donūq; &
deū cui mitteret & dōi cām ueritus ip̄e multitudinē suā q̄ ut diuideret p̄dā efflagitabat metu iuste religiois i ple
uit: ad ductosq; i publicū hospitium legatos cū p̄sidio ēt nauū delphos p̄secutus ē Ro, ide sospites redierūt: hospi
tiū & amicitia cū Timasitheo ex senatuscōsulto publice factū: dōaq; illi publice data: de hac decia & uoto legis q;
cū pp̄ eius soluedā maximā difficultatē grauata lōgis tributis plebe: exhaustoq; diutinis bellis aetario: seditio

OLI, **N** quā ne icideret Timasi, Timasitheus liparitanorū princeps: ualde iqt̄ dissimilis fuit Diōy, nā ille mul
ta sacrilegia cōmittebat: hic cōmissa corrigebat: licet, n. pyratia exerceret: tñ ut sensit p̄dā ex rōanis ca
ptā apollini cōsecratā: eē reddēdā curauit, Camillo cū i obsidiōe ueioꝝ decimā p̄dā p̄tē uouisset apolli
ni: si potiret urbe: post aliquot ānos urbe capta dixit Po, Ro, religionē tueri: q̄re coact⁹ Po, Ro, decimā
p̄dā p̄tē exoluere: tāta i camillū exarsit iuidia ut illū die dicta miserit i exiliū: ueꝝ ut religioē solueret ex hac de/
cia craterē fieri iussit apollini deportādā: q̄ cū deportaret atq; classis Ro, ad Liparē iſulā puenisset capif a lipari/
tāis piraticā exercētib⁹: erat tū i ſūmo magistratu Timasitheus: romāis uir similior q̄ suis: q; legatos donūq; &
deū cui mitteret & dōi cām ueritus ip̄e multitudinē suā q̄ ut diuideret p̄dā efflagitabat metu iuste religiois i ple
uit: ad ductosq; i publicū hospitium legatos cū p̄sidio ēt nauū delphos p̄secutus ē Ro, ide sospites redierūt: hospi
tiū & amicitia cū Timasitheo ex senatuscōsulto publice factū: dōaq; illi publice data: de hac decia & uoto legis q;
cū pp̄ eius soluedā maximā difficultatē grauata lōgis tributis plebe: exhaustoq; diutinis bellis aetario: seditio

apperet i urbe: matronæ cætibus ad eã rē cōsultandã hñtis: cōi decreto pollicitæ: tribūis militū atq; & oia orna-
mēta sua i ærariū detulerūt: grata ea res ut q̄ maxie senatui unq̄ fuit: honorēq; ob eã munificētiã fei ut matronis
habitū ut pilētis: ad sacra ludosq; carpētis festo p̄ festoq; uterent. Vtili exēplo: Vt et ad alios tale postea exēplū
manaret: ut religiōi uenerationē hñe uellēt. Aurea cra. Dñ hic crater teris: Vir. Crateres magnos statuūt & uina
coronā. Itē alibi. Tū p̄ Anchises magnū cratera corōa. Induit: i pleuitq; mero: dñ & hic cratera teste Statio li. the
baidos. Et bachus i altos crateras: & iuenif hęc cratera: qđ magis i usu ē: ut hoc loco. Li. pari rōne dixit li. y. au-

Pilētis
usæ
matro
næ qñ
primū
Crater
Crate/
ra

a ciuibus suis piraticam exercentibus magni ponde-
ris aurea cratera quam Romani pythio Apollini de-
cimarum nomine dicauerant. incitato ad eam partiē-
dam populo: ut compit. eã delphos p̄ferendã curauit.

De Ominibus de rege Deiotaro. Cap. III.

DEiotaro uero Regi omnia fere auspiciato
gerenti salutaris aquilæ conspectus fuit
qua uisa abstinuit se ab eius tecti usu qđ
nocte i sequenti ruina solo æquatum est.

De obseruatiōe oium siue augurior.

Quoniam non fortuito motu.
Minum obseruatio aliquo contactu religio-
nis innexa est. quoniam non fortuito motu.
sed diuina p̄uidētia cōstare creditur. quæ
effecit. ut urbe a gallis deleta deliberantibus patribus

Centurio in comitio exclamaret. Signifer statue signū
hic optime manebimus. ea. n. uoce audita senatus acci-
pere omen se respondit e uestigioq; ueios transeundi
consilium omisit. Quam paucis uerbis de domicilio
futuri sūmi impii cōfirmata ē cōditio. Credo idignū
dis existimātibus p̄primis auspiciis romanū nomen
ortum ueiētanæ urbis appellatiōe mutari. i clytæq; ui-
ctoriæ decus modo abiectæ urbis ruinis infundi.

Viustā præclari opis auctor Camillus quū
esset precatus. ut si cui deorum nimia felici-
tas Po. Ro. uideretur eius inuidia suo aliquo

nitate. E presidio: e loco ubi p̄sidia posita fuerāt. Hic optime manebimus. Ecce omē: nā ab ore dñ omen quasi
orimē: qđ ex ore egredif. Senatus accipe: se. Iō hoc dixit: qđ i p̄tate uidētis & audiētis erat an recipe an respue-
re id uoluerit. Euestigio: Stati: tractū ide: qđ cū aliqd repēte fieri uolumus ita dicef solem: ante q̄ euestigio mo-
uear: hoc exe q̄re. Proprimis auspiciis. s. Romuli & Remi quoz alteri sex: alteri. xii. uultures appruerūt. Veiēta
næ urbis appellatiōe: Vt quēadmodum primo romanū uocabatur: postea ueientanū appellaretur. Inclytæ
uictoriæ: quam romani ex ueientibus pepererant urbe eorum capta direpta. Infundi: misceri.
Veios migrare. hinc illa indignatio. in Neronem. Roma domus fiet Veios migrate Quirites: Si non & Ve-
ios occupat ista domus.

Vius tam præ. Liui. dictator inquit Camil. capta ueiorum urbe præcones edicere iubet: ut ab inermi
turba abstineatur: is finis sanguinis fuit: deinde inermes capti: & ad prædam miles permisso dictato-
ris discurrat: quæ cum ante oculos eius aliquanto spe atq; opinione maior: maiorisq; precii rerum fer-
retur: dicitur manum ad cælum tollens præcatus esse dictator: ut si cui hominum deorumq; nimia
sua fortuna Populiq; Romani uideretur: ut eam inuidiam lenire suo priuato incommodo quam minimo pu-
blico Populiq; Romani liceret: conuertentem se inter hanc uenerationem traditur memoriæ prolapsam ce-
cidisse: idq; omen p̄tinuisse postea ab euentu rē coniectantibus uisum ad dānationem ipsius Camilli clademq;
captæ deinde urbis Ro. quod post paucos accidit annos. Tam præcla. operis au. Vt restituerent mœnia urbs
Ro. nā ipse fuit q ab exilio reuocatus collectis reliqs exercitus Po. Ro. qui apud Aliam fluuiū paucis ante diebus

reã craterã fieri placuit: nã ab actō græco: ut qđ
dã uolūt: fit noiatiō⁹ latius hęc cra-

tera: qđ i plerisq; noiibus fieri solet ut pãthera.

Pythio apol. Pythius apollo dictus ē a pytho
ne serpēte quē iterfecit: q & pythō & phytō di-
cebat un cū P aspirato & sine aspiratiōe scribi
pōt: & sic pythiū & phytiū apollinē dicimus
eiusq; ludos phytia seu pythia. Ouid. metha/
mor. li. i. Instituit sacros celebri certāne ludos:
Phytia p̄domitæ serpētis noiē dictos: qđã ue/
ro iunt q uolūt phytiū deriuari hoc ē ab iter/
rogatiōe: eoq; apollinis oraculū frequēter iter
rogaret: melior tamen est superior expositio.

DEiotaro ue. regi: Trãst ad omia &
recte qđē: nã religiōi p̄iugunt ea q̄
nō sine numie diuū eueniūt. Deio/
tarus rex ciliciæ fuit: q cū aqlã uidif

ser declinatē i tectū ab ei⁹ usu se q̄primū absti-
nuit: seq̄nti uero nocte corruit tectū: Cic. li. de
diui. qđ hospite iqt clarissimū & optimū uirū
deiotarē regē cōmemorē qui nihil unq̄ nisi au-
spicato gerit: q cū itinere quodã p̄posito & cō-
stituto reuertisset: aqlæ admōit⁹ uolatu cōcla-
ue illud ubi erat māsurus si ire præxisset p̄xia
nocte corruit: itaq; ut ex ip̄o audierã p̄sape re-
uertit ex itinere cū iã p̄gress⁹ eēt multoz diez
uiã. Auspicato: qđ nihil ferme nisi captis au-
spiciis gerebat: auspiciū at ab aspiciēdis auib⁹
dictum est. Solo æquatum: Quia corruit.

Deiotar⁹: rex armēiæ minoris & tetrarcha
gallogratiæ. hirci⁹ i reb⁹ Cæsã. q siciliæ uel ci-
licia regē suspiciat pagz diligētes historiæ sūt.

Quoniam non fortuito motu.
Minū obser. Declarat q̄re omia re-
ligiōi subiugat. Ci. li. de diui. Nō so-
lū iqt deoz uoces pythagorei ob-
seruauerūt: sed et hoium q̄ uocat
omia q̄ maiores nri qđ ualer cēsebāt: iccirco oī-
bus rebus agēdis: qđ bonū: faustū: foelix: fortu-
natūq; eēt p̄fabant. Cōtactu: cōiūctiōe & affi-

OLI.
Deio/
tarus
rex.

THE.

OLI.
Omi/
nū uis

THE.

OLI.

LIBER PRIMVS

turpiter fufus fuerat: atq; fugatus ex urbe gallos eiecit. Inuidia: ob captā urbē ueioꝝ q̄ toti⁹ hetrurix opulētiffi mā fuisse cōftat. Et q̄a foelicitas illa uidebat eē nimia ueritus ē ne cui deoꝝ faceret iuidiā. Eius foe, q̄ sua magni tudie diis ēt feciffet iuidiā. Lap. c. Nā sicut mos erat adoratur⁹ cū se oriētē uerfus cōuertiffet plapfus cecidit hoc idē affirmat Ci. li. de. n. d. Qua op. dānatus, n. fuit die dcā sibi a. L. Apuleio tribūo plæbis: de q̄ dānatiōe dicēus li. v. ca. de i. gratis. Merito hic laudat Camillū: difficile discrimē ē iqt utꝝ maior laus fuerit uiciffe ueios: an oraffe de os ut i se malū omē cōuerterēt. Victoria igif & pietas iter se certarūt: q̄a nō facile discernes utꝝ laudāda magis fit uictoria, Camili: an ip̄a p̄catio, Auxil. bo, Deuictis ueis, Mala: Depræcatione sua.

Adora
turi in
oriētē
uerte
batur
OLI.
Paul⁹
in ma
cedōiā

Vid il, omē camilli mēorabile fuit, At qd seq̄ nō mīori mēoria dignū Nā cū macedōicū bellū, L. Pau, sena tus extra ordinē decreuiffet: & ea ip̄a die domū ad uelpas rediiffet: filiōlā suā ter tiā q̄ tūc erat puula admodū osculās ai aduer tit tristiorē. Quā cū iterrogaffet q̄ ita tristis ef fer: mi p̄ iqt p̄sa: p̄iit: tū ille arcti⁹ puellā cōple xus: accipio iqt mea filia omē. Erat at mortua Catella eo noie: quā puella habuerat i deliciis. Lāt Paul⁹ omē accepit p̄sam macedonū regē aduersus quē sibi decreta fuerat puicia: eo bel lo pituz: qd & factū ē: quis uiu⁹ duct⁹ fuerit i triūphū. Iust. li. xxxiii. Dū hęc agunt iqt me tu iā piculosi belli ro, Aemili, Pau, creat: ei q̄ ex tra ordinē macedōicū bellū decernūt: q̄ cū ad exercitū uēiffet nō magnā morā pugnx fecit: pridie q̄ cōsereret bellū luna nocte defecit: tri ste id ostētū p̄seo oib⁹ p̄fagiētib⁹ finēq; mace dōici regni portēdi uaticinātib⁹. Cū: re diuer sis mōis hoc nomē declinat p̄seus p̄sei: q̄ decli natiōe us⁹ ē Iust. ut supra uidius: cū dixit: triste id ostētū p̄seo: simili mō & L. li. x. bel. macedo, multis i locis: ut ibi uidere licet: decliat & p̄ses hui⁹ p̄sis: ut sentire uidet Ser. honoratus q̄ Sa lustii uti⁹ exēplo i historiis: quē libꝝ amissim⁹ ubi p̄bare itēdit subtractā eē l̄ram, S. huic nōi achilli: & i eo uersu. Troas reliqas danaū atq; i mitis Achilli: dicit. n. pp omioteleuton detra xit S l̄ram q̄ plerumq; pro sybilo habet: nō so lum necessitatis: sed etiā euphōiæ: cā ut Sal. A principio urbis ad bellum p̄si macedōicum pro p̄sis: item p̄sa huius p̄sæ ut hoc loco.

Ceci
lia
Metel
li

T cæci me, Ci. li. de diui. L. flaccū fla minē Martia, iqt audiui: cū diceret cæciliā Metel, cū uellet sororis suæ filiā i matrimoniū collocarē: exisse i quoddā sacellū ominis capiēdi cā: qd fieri mo re uetere solebat: cū uirgo staret: & cæcilia i sel la sederet: neq; diu ulla uox extitiffet: puellam defatigatā perisse a matertera ut sibi p̄cederet paulisp̄ ut i eius sella regesceret: illā at dixisse: uere mea puella tibi cōcedo sedes meas: qd omē res cōsecuta ē: ip̄a, n. breui mortua ē: uirgo at nupsit cui Cæcilia nupta fuerat. At cæcilia me, s. uxor: ut hectoris andrōache & deiphobe glauci. Moꝝ p̄risco: mos, n. fuit ap̄d ma iores ut cū puellæ matuꝝ uiro & plenis iā nobiles ānis eēnt i tēplis excubarēt & ibi stātes omē accipēt futuri ma riti. Cōcubia nocte, Intēpesta nocte, Van. de liguā latia, Intēpestū celi⁹ dicebat cū tps agēdi ē nullū: qd alii cōcu biū appellarūt q̄ fere tūc oēs cubarēt: ē ergo prima ps sōni. Eius rei petēdi nuptialia. Locum residendi: Vt fessa non nihil se recrearet. Mora: quadam indulgentia & commiseratione puellæ commota.

Cōcu
bia
nox

Aio at: Cū, P. Sulpi, tribunus plæbis auctore, C. Ma, p̄niciosas leges p̄mulgaffet ut exules reuocarēt: ut noui ciues libertiniqu; distribuerent i tribus: ut & cōsul Ma, aduersus Mitrida, pōti regē dux crea ref: & aduersatibus cōsulib⁹, Qu. Pōpe, & L. Syllæ uī ituliffet: occisog; Pompei consulis filio genero syllæ. L. Sylla cōs. i urbē cū exercitu uēit. & aduersus factionē Sulpi, & Ma, i ip̄a urbe pugnauit: eāq; ex pulit. Ex quo, xii. a senatu hostes iter quos cōsul Mari, & filius iudicati sūt, P. Sulp, cū i qdā uilla lateret idicio ser ui sui retractus & occisus ē. C. Mari⁹: filius i aphricā traiecit, C. M. p̄ Miturnas delat⁹ i paludib⁹ delituit: eo syl

Marii
casus
uarii

incōmodo satiaref: subito lapsu cecidit: qd omē ad dā nationē q̄ postea oppressus ē p̄tinuisse uisum ē. meri to aut de laude inter se uictoria & pia precatio amplif simi uiri certauerūt: æque, n. uirtutis est. & bona pa triæ auxisse, & ma la in se transferre uoluisse.

De L. Paulo & filia.

Vid illud qd L. Pau. cōsuli euēit q̄ mēorabi le. cū ei sorte euēiffet ut bellū cū rege p̄sæ ge reret: & domū e curia regressus filiōlā suā no mine Tertiā q̄ tūc erat admodū puula osculatus tristē ai aduerteret. Interrogauit qd ita eo uultu esset: quæ respondit p̄sam perisse. decesserat aut Catellus quē puella in delitiis habuerat nomine p̄sa. arripuit igif omen Paulus: æq; fortuito dicto quasi certā spem cla rissimi triumphī animo p̄sumpsit.

De Cæcilia Metelli.

T Cæcilia Metelli dum sororis filia adultæ ætatis uirgini more Prisco nocte cōcubia nu ptialia petit omen ip̄sa fecit: nam quū in sa cello quodam eius rei gratia aliquādiu p̄sediffet: nec aliqua uox proposito congruens esset audita: fessa lon ga stādī mora puella rogauit materteram: ut sibi pau lis per locum residendi acomodaret: cui illa ego uero inquit libenter tibi mea sede cedo. quod dictum ab in dulgentia profectum ad certi ominis processit euen tum quoniam Metellus non multo post mortua Cæci lia uirginem de qua loquor in matrimonium duxit.

De C. Mario & ominis obseruatione.

Aio at Mario obseruatio omīs p̄culdubio sa luti fuit quo tpe hostis a sēatu iudicatus i do mū Fāniæ miturnis custodiæ cā deduct⁹ ē:

iani milites: cū uenissent: ac diligēter & accurate eius uestigia idagarēt: nec eū iuenirēt: pastorē haud lōge cōspi-
cati rogāt priō idicet Mariū: fluctuātē deinde & dissimulatē minis & terrore pfundūt: q̄ ubi se a militibus circū-
fandi & telis undiq; peti uidit Mariū idicat: itaq; capif Marius Miturnasq; deserf: & i domū fania mulieris pu-
blice custodiēdus tradif: ad quē occidēdū Seruus publicus natiōe ciber missus iermē & squalore obsitū maie-
state tāti uiri cōmotus stricto iā gladio iterficere nō sustiuit: & tremebūd⁹ abiecto ferro refugit: clamitās gēina
ta uoce nō possum iterficere Mariū: tū Miturnēses maiestate uiri capti icolumē p̄stiterūt hic ergo cū abiturus

aiaduertit. n. asellū cū ei pabulū obiiceret neglecto eo
ad aquā pcurētē: quo spectaculo deorū puidētia qd̄
sequeret oblatū ratus: alioqn etiā iterpretendat: reli-
gionū pitissimus a multitudine: q̄ ad opē illi ferendā
cōfluxerat impetrauit: ut ad mare pduceret: ac proti-
nus nauiculā cōscendit eaq; in aphricā puectus arma
syllae uictoria effugit. De Pōpeio magno.

Pompeius uero magnus i acie pharsalica uict⁹
a caesar fuga q̄res salutē cursu i insulā cypriū ut
aliqd i ea uiriū cōtraheret classem direxit: ap-
pellēsq; ad oppidū paphū cōspexit i littore speciosum
aedificiū: gubernatorēq; iterrogauit qd̄ ei nomē eēt: q̄
respōdit Cacouasilea uocari: q̄ uos spē eius q̄tulacūq;
restabat cōminuit. Neq; id dissimulatē tulit: auertit
n. oculos ab illis tectis: ac dolorē quē ex diro oie cōce-
perat gemitu patefecit. De Marco Bruto.

Marci et Bruti dignus admisso p̄cidio euēt⁹
ē oie designatus siqdē post illud nefariū op⁹
natalē suū celebrās: quū græcū uersū expri-
mere uellet: ad illud potissimū Homericū referendū
aio tetēdit. q̄ deus philippē

si acie: a caesare & Antōio signo datus i eū tela cōuertit.
De. C. Cassio.

Consētāeo uocis iactu. C. Cas. aurē fortūa p-
uellit q̄ orātibus rhodiis: ne ab eo cūctis deo
rū simulacris spoliaret: solē a se relinq respō-
dere uoluit: ut rapacissimū uictoris isolētiā dicti tumo-
re protraheret: abiectumq; macedonica pugna non
effigiem solis quā tātummodo supplicibus cesserat:
sed ipsum solem re uera relinquere cogeret.

parca ferox latonæq; obruit infans. Alius uero sic traduxit: sed me sors misera & latōæ pdidit infans. Et ita fa-
ctū ē: nā in cāpis philippicis ubi cōgressus est cū Augusto & M. An. sorte ita cecidit: ut signū belli futuri p̄pone-
retur ab Augusto & Anto. signū apollinis: nā mos erat ut cōmissuri p̄lia: deū aliquem signū pugnae p̄ponerēt:
ut. C. Ma. Martis simulacrum. Sylla delphici apollinis: Caesar ueneris genitricis. Ergo quia apollinis signum p̄-
posuit Augustus: omen qd̄ factum est uersus ille quodāmodo impleuit: quia in ea pugna superatus est: in qua
signum fuerat apollo latonæ filius. Admisso parricidio: Hoc non sine adulatione dictum est uult. Va. Cæsa-
rem patrē patriæ fuisse. Natalem: Mos fuit apud antiquos natalia principes sua solēniter celebrarēt. Vir. Phil-
lida mitte mihi m. e. na. Iola. Signo. da. Vt milites caesariāi: & Antoniāi a militibus bruti & cassii dignoscerent.

Consentaneo uo. ia. pari rōne cassius bruto affinitate cōiunctus qppe q̄ luniam bruti sororē duxerat
uxorē: fecit suae futurae mortis omē cū rogātib⁹ rhodiis aliq̄ sibi deorū simulacrā reliq. solē a se reliq
respondisset: nā qd̄ ille p ludibriū dixit suo euētū sortitus ē: q̄ reuera solē reliq. Solē re. simulacrū
solis: hoc at p ludibriū dixit: qppe quē ferre nō poterat p magnitudie. Mēoraf. nā Soli. unū ex septē
mirabilibus mūdi: erat at cētū uiginti sex pedū imago aenea: & fusilis facta quā a se cassius reliq dicebat. Insolētia:
Supbia: nā q̄to maior erat tior uicti tāto magis uictori supbia crescebat. Protraheret: māifestaret uel auerget.

exisset e domo aiaduertit assellū neglecto pa-
bulo qd̄ obiectū ei fuerat ad aq̄ cōtēdētē quo
uifo omē arripuit: intellexitq; sibi salutē nauig-
gatiōe q̄rendā eē: & statī ipetrat a miturnētib⁹
ut sibi publica nauis tradat quo facto se cōtu-
lit i aphricā: & ibi uires cōpauit: q̄bus pristinā
fortunā & dignitatē breui recupauit sicut suo
loco ostēdētus. Fāia: q̄ defēdit i iudicio. Alio
qn: isup. Peritissim⁹: q̄ maximā augurii pitia
h̄ret. In aphri. Vbi cōpato exercitu cū se cinā
cōiunxisset urbē cepit: & pristinā dignitatē cū
magno inimicorum exitio recuperauit.

Pompeius uero: omē futurū cedis fa-
ctū ē Pōpeio Caesaris arma fugiēti:
nā i acie pharsalica uictus cū insulā
cypriū peteret: ut idē uiriū aliqd cō-
traheret uidit a lōge eminēs aedificiū & iterro-
gātū qd̄ ei nomē eēt: respōsum ē quo au-
dito mōest⁹ itellexit se malū regē exptuz. Pō-
peius ma. cuius magnitudo totū orbē cōple-
xa fuit: nā Cice. in catilinā iuectiua q̄rta paucis
uerbis oñdit quanta fuerit Pōpeii regē gestage
magnitudo dicit. n. Pōpeii res gestae atq; uirtu-
tes cōtinent iisdē q̄bus solis cursus regioib⁹ ac
terris cōtinet. Pharsalica: Thessalica: nā regio
illa diuersis nōib⁹ fuit appellata: emōia: thes-
salia: pharsalia: macedonia: emathia: cāpi phi-
lippici: put eā diuersi reges occuparunt. Cō-
traheret: colligeret: cōgregaret. Oppidū pa-
phū: oppidū ē Cypri ubi p̄cipue colebat uen⁹
q̄ paphia dicta. Vir. Inde paphū sublimis abit:
sedesq; reuilit Læta suas &c. malū
regem sicut Ptolomæum expertus est. Nō
tulit dissimulanter: Non occultauit illud qd̄
mente conceperat.

Marci et Bruti: Nota ē historia quō
Bru. & Ca. caesi i senatu multis uul-
neribus cōfoderūt: quā tñ suo loco
dicēus: sed qd̄ ad hunc locū ptinet:
cū Bru. post patratū homicidiū sacrificaret na-
tali suo iter p̄ces: ut mos erat aium adiecit ad
carmē homericū. Sed me

Et ita fa-
ctū ē: nā in cāpis philippicis ubi cōgressus est cū Augusto & M. An. sorte ita cecidit: ut signū belli futuri p̄pone-
retur ab Augusto & Anto. signū apollinis: nā mos erat ut cōmissuri p̄lia: deū aliquem signū pugnae p̄ponerēt:
ut. C. Ma. Martis simulacrum. Sylla delphici apollinis: Caesar ueneris genitricis. Ergo quia apollinis signum p̄-
posuit Augustus: omen qd̄ factum est uersus ille quodāmodo impleuit: quia in ea pugna superatus est: in qua
signum fuerat apollo latonæ filius. Admisso parricidio: Hoc non sine adulatione dictum est uult. Va. Cæsa-
rem patrē patriæ fuisse. Natalem: Mos fuit apud antiquos natalia principes sua solēniter celebrarēt. Vir. Phil-
lida mitte mihi m. e. na. Iola. Signo. da. Vt milites caesariāi: & Antoniāi a militibus bruti & cassii dignoscerent.

Consentaneo uo. ia. pari rōne cassius bruto affinitate cōiunctus qppe q̄ luniam bruti sororē duxerat
uxorē: fecit suae futurae mortis omē cū rogātib⁹ rhodiis aliq̄ sibi deorū simulacrā reliq. solē a se reliq
respondisset: nā qd̄ ille p ludibriū dixit suo euētū sortitus ē: q̄ reuera solē reliq. Solē re. simulacrū
solis: hoc at p ludibriū dixit: qppe quē ferre nō poterat p magnitudie. Mēoraf. nā Soli. unū ex septē
mirabilibus mūdi: erat at cētū uiginti sex pedū imago aenea: & fusilis facta quā a se cassius reliq dicebat. Insolētia:
Supbia: nā q̄to maior erat tior uicti tāto magis uictori supbia crescebat. Protraheret: māifestaret uel auerget.

Lætus
mons
Varr⁹
flu,
OLI,

Ipm solé:ga cū uictus eēt & cū oīb⁹ copiis i hostiū ptātē uenisset sibi mortē cōsciuit. In ligu. Ligures imis al
pium iugis adherētes inter uag⁹ & macrā fluuios iplicitosq; dumis siluestribus maior aliq̄to labor ē iuenire q̄ uī
cere. Varrus:fluuius est grādis ex alpibus fluens galliā trāsalpinā a cisalpina separans uetustissimus Italiae termi/
nus Macra fluui⁹ ē ex initio apēnini fluēs iter ligu⁹ mōtes & demū iuxta lunā ciuitatē defluit i mare tyrrhenū.

Amii prie. Cū prienēses graui bello p̄merēt: auxiliū petierūt a samis. Samii ut q̄ ab illis eēnt alieni q̄si
ridētes se sybillā missuros respōderūt nā ex sybillis una fuit samia: Prienēses ergo q̄ irridentes samii
p̄miserāt læto aīo acceperūt: & hāc

Priene

q̄si ducē belli cōstituentes gloriosā
ex hostibus uictoriā reportarūt. Prienēsis
priene ciuitas ē ionia: biātis priā: auctor Stra.
li. xiiii. Cui p̄cipiū ē: reliquū ē ut de iōib⁹ ca/
ribusq; dicāus & cubi noiatis. xii. ciuitatib⁹ i q̄
b⁹ & priene subiūgit nā hāc sūt. xii. loniāe ciui/
tates: & paulo īferi⁹ ubi d̄sigulis mētionē facit:
post meā dri iqt ostia ē prienēsiū litt⁹: ultra q̄
priene ē & micale mōs feris & arborib⁹ plen⁹.
Itē paulo post: priene inqt a q̄busdā cadme ap/
pellat qm̄ philotas eius cōditor e boetia uēit: e
priene fuit Bias hunc ex vii. sapiētibus de quo
hipponax sic iqt: & disceptari q̄ Bias prienēsis
melius. Aduersus car. carae pos. iulāi piraticā
exercētes famosi fuerūt uicti a minoe ut Tocy/
dides & Sal. dicūt: auctor. Ser. i. expositiōe illi⁹

Cares

carmis Vir. hinc lelegas carasq; sagittiferosq;
gelonos. At Stra. dicit populos eē cariae regio/
nis q̄ cōtermia ē lonie: uidelicet iter loniā & li/
ciā positae: hos ēt aliquādo sub minoe fuisse di/
cit: & iulāi h̄tasse: h̄c arbitror iulāos dictos
fuisse & carres carriū decliauit: sūt & carrae pri/
mae decli. i. syria eodē teste li. vi. i. descriptiōe sy/
ria: dicit. n. tigranocerta & loca q̄ sūt circa ca/
ras: Nicephoriū & Chobriza & Sinaca i q̄ Su/
ria parthog⁹ ipator. Crassū dolo captū iterēt. uñ Luca. asyrias latio maculauit sāguie carras. Derisus grā: p̄ de/
rissiōe. Diuinitus. Quasi diuina prouidētia eis data foret. Vera fa. reddit rationē cur læti acceperunt.

Cho/
briza

THE

Caras. A caria quā Strabo Mella Pliniusq; & Ptolemæus Asiae cōtribuunt: a qua nomē gentile car apud Plu/
tar. Singulariter: & plurali numero Cares. ii. pleraq; tenuerunt Aegei maris insulas & in iis Con. unde caris an/
tea dicta est: ut scribit Hellanicus: oram maritimam nauibus: habebant infestam. Neq; quod ait Seruius aucto/
ritate Thucydidis & Sallustii p̄ter historiam uideri debet. Caras enim Minos nauali p̄lio uictos cycladi/
bus expulit: insulasq; eas in suam potestatem redegit ut meminit etiam Libanius. Ad Vergilii tamen expositio/
nem nihil ii faciunt. Carrae uero per duplex. R. urbs Mesopotamiae Crassi clade nobilis. auctor Plinius & Ste/
ph. & hanc Luca. intelligit. Ut parum perite faciant qui confundunt.

OLI,
Apol/
lonia

Polloniata: apollōia pluriū urbiū nomē fuit un⁹ i epiro cōstitutae: de q̄ nūc agi⁹: alteri⁹ i creta. iiii. in
thracia. iiii. i. syria. Eātē: actus latius a noīe græco ueniēs
bus fuit iō hūc se libēter accipe r̄nderūt & simulac⁹ ei⁹ q̄si ducē sp̄ hūerūt. Acceptū res. q̄cqd̄ foelici
tatis ex ea re sūt p̄secuti id hoī totū ascribētes & illi q̄si grās agētes: nā æati tāq̄ dō postmodū imolant.

THE

Aeantem. aas & Aous idem fl. est ut Hecataeus & Stra. tradunt Apolloniatum fines irrigans: a mōte Lacmo
caput tollit. Adriatico mari infunditur. ad Aiace m̄ nihil attinet.

OLI,
Predi
gia uñ

Rodigiog. qu. Recte iqt oībus pdigia subiūgunt: sūt. n. iter se q̄dā affinitate cōiūcta: & uñ hoc loco cū
Ci. sentire Vale. q̄ a p̄dicēdo dicta sint pdigia: & nō ut q̄dā uolūt a porro & adigēdo: nā cū mōst⁹ ali/
q̄ appet siue bonū siue malū p̄dicat pdigiū appellat Ci. li. de na. deo. Prædictiōes & p̄sensiōes rerū fu/
turarū quid aliud declarant nisi q̄ futura sunt oībus ostendi mōstrari portēdi p̄dici ex quo illa osten/
ta monstra portenta prodigia dicuntur: ergo plane ostendit a p̄dicēdo dicta esse prodigia.

Tana/
quil
Seruii
Tulli
pueri
caput
arsit

Risci Tanre. Hic dissentit a Lilio q̄ nō anci Marci: sed Prisci tarqnii uxore fuisse dicit: quæ ut pdigio/
rū pitissima cognouit Ser. tullū pue⁹ dormiētē cuius caput flāma: corripuisset claz. aliq̄do euasuz: q̄
etiā regiae maiestati i rebus afflictis succurreret. Itaq; cū q̄dā Familiariū aquā ad extinguedū icēdiū af/
ferret a regina p̄hibitū ferūt: sedatoq; tumultu moueri puerū uetuisse: donec sua spōte exprectus eēt
tum adducto in secretum uiro. Tanaquil. uides ne tu pue⁹ hunc inquit: quē tā humili cultu educamus. Scire li/
cet lumē quondā rebus nostris dubiis futuz. p̄sidiumq; regiae afflictæ p̄inde materiā ingētis publice priuatiq;
decoris oī indulgētia nostra nutriamus: inde pue⁹ libero⁹ loco coeptum haberi erudiriq; artibus q̄bus igenia
ad magnæ fortunæ cultum exercitant: euenit facile q̄ diis cordi eēt: iuuenis euasit ueræ idolis regiae: nec cū q̄re
ref gener tarquinio quisq; ro. iuueturis ulla arte cōferri potuit: filiāq; ei rex despōdit: quo deide cæso tanaquilis
arte & consilio in regnum substitutus fuit. Pli. de uirib. illust. Ser. i. quit tullus. P. Corniculani & Ocretiæ captiuae

Nnotatu dignū illud quoq; omē sub quo pe
tilius cōsul i liguria bellū gerēs occiderit. nā
quū mōtē cui læto cognomē erat oppugna
ret: iterq; adhortationē militū dixisset: hodie ego læ
tū capiā icōsideratius p̄liādo fortuitū iactū uocis læto
suo cōfirmavit. De Externis ominibus.

Dici n̄ris duo eiusdē generis aliēigēa exēpla
nō absurde possunt. Samii prienēsisibus auxi
liū aduersus caras iplorātib⁹ arrogātia insti
cti p̄ classe & exercitu sibyllā eis derisus grā miserūt:
quā illi uelut diuinitus datū p̄sidiū iterptati libēter rece
ptā uera fatoz p̄dictione Victoriæ ducē habuerunt.

De Apolloniatis & omine.
Ec apollōiata q̄dē p̄nitentiā egerit q̄ cū bel
lo illyrico p̄ssi epidānios ut sibi opē ferrent:
orasset: atq; illi flumē uicinū mēib⁹ suis noīe
æatē i adiutoriū eoz se mittere dixisset: accipius q̄ da
tur r̄nderē: ei⁹ p̄mū i acie locū p̄ide: ac duci assignaue

filius cū i domo tarqni prisci educaret: flāmæ spēs caput eius amplexa ē: hic Vir, sūpsit illud. Ecce leuis sūmo de uertice uisus luli, sūdere lumē apex: tractuq; innoxia molles labere flāma cōas: & circū tpa pasci, & reliq; ad Ascāiū referēs qđ fuit i Ser. tul. Ou. ait uulc. filiū fuisse. Nāq; p̄ tulli uulcāus ocreta m̄. Præsignis facie corniculana fuit: hāc secū Tanaql sacris de more pactis iussit i ornatū fundere uina focū. Hæc iter cineres obsceni forma uirilīs: Aut fuit aut uisa ē: sed fuit illa magis: iussa foco captiua sedet cōcept⁹ ab illa Ser. a cælo seia gētis hēt. Signa dedit gēitor tūc cū caput igne corusco Cōtigit: iq; comis flāmeus arsit apex. Serua na. L. sentit nō eē serua natū sed captiua. Dicit. n. hic q̄cūq; de cā tāt⁹ honos hitus crede^r. phibet serua natū: eū puūq; ipm seruis se. eoz; magis sniæ sū q; corniculo capto Ser. tul. lii q; p̄iceps i illa urbe fuerat: grauidā uiro ociso uxorē cū inter reliq; captiuas cognita eēt ob unicā nobilitatē ab regia ro. phibitā ferūt seruitio ptū Ro. edidisse prisci tarqni domo: ide tātō beneficio mulieres familiaritate aucta & pueq; ut i domo a puo educatū i caritate atq; honor̄ fuisse fortunā m̄is q; capta p̄ia i hostium manus uenerit: ut serua natus crede^r fecisse: nam omnis captiua serua dicitur.

rūt: ex ispirato. n. supatis hostibus successum suū omni acceptū referētes & tūc xanti ut deo imolauerūt: & deinceps omnibus præliis duce uti instituerunt.

De Prodigiis. Cap. III.

Prodigiō quoq; q̄ aut secūda aut aduersa acciderūt debita p̄posito n̄o relatio est. Ser. Tul. et tū puerulo dormiēti circa caput flāmā emicuisse dōestici oculi annotauerūt. Qđ pdigiū Prisci tarqni regis uxor Tanaql admirata: seruiū serua natū in modū filii educauit: & ad regium fastigium euexit.

De Martio & Flāma capitis.

Eq; felicitatis euētus illa flāma q̄ ex. L. Mart. ducis duoz; exercituū quos iteritus Pub. & Gn. Sci. i hispāia debilitauerat: capite cōtionātis eluxit. Nāq; ei⁹ aspectu pauidi adhuc milites pristina recuperat fortitudinē admōiti. viii. & .xxx. hostiū milib; cæsis: magnoq; nūero i ptātē redacto: bina castra p̄uicis opibus referta cepeūt. De lacu albano.

Tē cū bello acri: & diutiō ueiētes a ro. intra menia cōpulsī capi nō possēt: eaq; mora nō minus obsidētib; q̄ obsessis itolerabilis uideret: exoptatæ uictoriæ iter miro pdigio dii imortales patefecerūt: subito. n. albāus lacus: neq; cælestibus auctus ibribus. neq; iundatiōe ullius annis adiuit⁹ solitū stagni modū excessit: cuius rei explorādæ grā legati ad delphicū oraculū missi rettulerūt p̄cipi sortibus: ut aquam eius lacus emissam per agros distunderent. Sic. n. ueios i ptātē Po. ro. uētuos. Quod priusq; lega

secut⁹ ē nulla re magis q̄ celeritate d̄ quo Frō. li. iii. c. x. L. M. eqs ro. q; r̄ligis exercit⁹ p̄fuit cū a p̄p̄quo bia castra penoze paucis milib; passuū distaret: cohortat⁹ milites p̄xia castra itēpesta nocte adort⁹ ē: & cū hostē uictorie fiducia icōpositū aggressus ne nūcios qđē cladis reliq;isset breuissimo tpe militi ad req̄e dato eadē nocte capti famā relgestæ p̄gress⁹: altera eoz; castra iuasit: ita bis simili usus euētū d̄leris utrobicq; p̄eis amissas P. ro. hispāias restituit.

Tē cū belacri. & hui⁹ histo. auctor ē. Lab urbe cōd. li. iii. Ci. quoz; li. de di. qđ q; i ānalib; iqt hēm⁹ ueiēti bello cū lac⁹ albāus p̄ter modū excreuisset: ueiētē q̄ndā nobile ad nos p̄fugisse: eūq; dixisse ex fati q̄ ueiētes scripta h̄rent: ueios capi nō posse dū lac⁹ is redūdaret: & si lac⁹ emissus lapsu & cursu suo ad marē p̄fluxisset p̄niciosū po. ro. sināt ita eēt educit⁹ ut ad marē p̄uēire nō posset: tū salutare n̄is fore: ex quo illa mirabilis a maiorib; n̄is aq; albanæ scā d̄ductio ē. cū at ueiētes bello fessi legatos ad senatū misissent: tū ex his qđā dixisse d̄r: nō oīa illū trāsfugā ausū eē senatui d̄re: i eisdē. n. fati scriptū ueiētes h̄re for̄ ut breui a gallis ro. capef: qđ qđē sexēnio post ueios captos sc̄m eē audiui⁹ hæc Ci. At Li. cū pdigiū appuisset ut lac⁹ albāus p̄ter modū excreuisset ita ut p̄ agros distunderet: nulla eius iundatiōis cā extrisecus apparēte: nō solū ad ro. uenisse q̄ supra dixius referētē: sed delphos quoz; oraculū sciscitatū legatos misisse ro. refert: q; r̄nsū retulerūt: nō prius ueios capi posse q̄ lacus ille p̄ agros unda p̄flueret: oraculi at uerba hæc fuer̄ ro. aquā albanā caue lacu cōtineri: caue i marē manar̄ suo flūine sinas. emissā p̄ agros rigabis: dissipatq; r̄uis extigues tū tu isiste audax hostiū muris

OLI.
Marti
us eqs
hispāi
as reti
nuit

Lacus
albāus
Veio
rum
farum

LIBER PRIMVS

memor: quā p tot ānos obsides urbē ex ea tibi his q̄ nunc pādunt fatis uictoriā datā. Acri, Aspo & uehementi. Capi nō, p, q̄a moenia eēt alta: & loco editissimo posita ut nō solū ædificiis: sed et natura loci tuta eēt. Ea q̄ mo, i, q̄a nō mius detrimēti patiebāt obsidētes q̄ ueiētes obsessi. Imbrib⁹: q̄ effusi ibres cecidissēt. Sortib⁹: oraculo nā sortes p oraculis sæpissime ponūt: eo q̄ sortes e uase ducerēt: q̄b⁹ oracula reddebāt ad ea de q̄b⁹ iterrogaref sacerdos. Amira, q̄a simulauit uelle de priuatis eū pdigiis cōsulere. Dōestici: q̄a ro, adhuc nō hēbāt aru spicinā. Dupli, p. Et q̄ oraculum delphis pdixerat & q̄ aruspex ueiētanus significauerat lacū deriuari p agros,

OLI,
Bellū
sociale

N Ec, p, p, hoc fuit sociali bello cuius cā ide nata ē: q̄ Drusus tribu, Pl, p miserat sociis latis nois si cū sēatu sētirēt: eiusq̄ ptes aduersus eq̄strē ordinē cū quo pp iudicia grauiter dissidebat: tueref: datuz opā ut i ciuitatē ro, accipēt: sed occiso paulopost Druso cū pmiū latis negaref irati a societate po, ro, defecerūt & ro, bellū idi xerūt. Diuersi cōtra hos missi sūt ipatores: iter quos & L, Sylla q̄ pfect⁹ i sēniū aduersus nolā priō duxit exercitū. Nolāi extra moenia cū copis & p̄sidiis posuere castra, Sylla igif cū deos de pugna cōsuleret: anguis subito apparuit. In terrogato aruspice qd̄ anguis ille portēderet: respōsū ē ut magno aīo castra hostiū iuaderet quo facto uictoria potitus ē. Sociali, b, qd̄ gestū ē cōtra eos q̄ a societate po, ro, defecerūt qd̄ alio noie bellū latinū uocaf. Futuræ, a, p. Nā opes suas hic sylla cæpit auget: & hac uictoria clarior factus maiora suscipe nō dubitauit.

Syllæ
sacrifi
cāti p
digiū

P Ræciad, Li, multa refert appuisse pdigia: ate gallogz aduētū q̄ futuz urbis mīaref excidiū: dicit, neo an no cælū uisū ardere: terra ingēti cō cussa motu ē. Bouē locutā: cui rei priore anno cui fides nō fuerat creditū ē iter alia pdigia q̄ multa fuere: carne pluit: quē ibre igēs nūerus auiū uolitādo rapuisse serf qd̄ itercidit sp̄sum ita iacuisse aliquot dies ut nihil odor mutaretur. Præcipue: nō solū q̄ dixiū pdigia admirāda sunt sed et q̄ sequūt. Mugitū i, u, se, bos q̄ ante mugire cōsueuerat hūanis uerbis locuta ē: nā dixisse serf: caue tibi ro, sed priō creditū nō ē: secūdo uero cū hoc idē pdigiū enūciatū esset fides hēri cepta ē. Carnis, q̄, m, Pl, li, i, p̄rar hac inqt relatū ē i mōumēta iseriore cælo lactæ & sanguie pluisse. M, Acilio, C, Por tio q̄, & sæpe alias carne sicut, L, uolūnio, Ser, sulpi, cō, se, q̄, nō pputruisse: qd̄ nō diripuissēt aues. In, m, ni, nib⁹ uēt⁹ cū pluuia: ē et dēfitas nubis i tēpestate obscura. Præpetes aues sūt q̄rū uolatu futura p̄noscius hoc ē auguria faciunt: dcē p̄petes: q̄li priora petētes: q̄a priora petunt uolātes. Nec, o, q̄a nec deformes erāt carnes nec tabo & sanie aut alia corruptōe ferētes nō odore nō aspectū uariarūt se carnes ille: sed eūdē quoq̄ uigorē retinuerūt quē prius hūere & odorē. L, i, pu, be, li, i, rōæ inqt circa urbē multa ea hyeme pdigia scā & c. Seme, vi, mēsiū: iō at dixit semestrē q̄a potuisset eē ifās loq̄ns sic admiratiōe ut i biatu & ifra: sed semestris loq̄ sic miraculo nō pōt. In, s, b, li, dicit i foro olitorio, locutū: clamasse iō triūphæ. Elephā, c, sic dubio h abhoiandū fuit. Lap, p, dicit lapidē & lapidib⁹. Vigili: q̄ nocturnas facit excubias Sāguinē, i, signat laborē bellicū: q̄ postea secut⁹ ē. Cruē, sp, h ab ācio ciuitate uol scogz nūciatū est. In, q̄, secūdū uetustū morē locut⁹. Caue t, ro, hoc dicit, L, fuisse belmat, carites, L, hoc idē scri,

Bos
locuta

Carne
pluit

Præpe
tes

Seme
stris
Infans
locu
tus
Flāmi
nius si
gna ne
glexit

C Aius autem Fla, Li, de, i, bel, pu, Ci, de diui, quid bello inquit punico secundo nonne, C, Flaminius cōsul signa neglexit rerum futuraz magna cum clade reip, qui exercitu lustrato cum aretiū uersus castra mouisset: & contra Hāni, legiōes duceret: & ipse & equus ante signum Iouis statoris sine cā repēte cecidit: nec eā rē habuit religioni obiecto signo ut pitis uidebat ne cōmitteret p̄liū. Idē cū tripu-

ti renūciarent aruspex ueiētiū a milite nro: q̄a domestici iterprætes deerāt: captus & i castra platus futuz dixerat: ergo senatus duplici prædictione monitus eo dē pene tēpore: & religioni paruit: & hostiū urbe potitus est. Nec parū p̄speri successus est quod sequitur.

De Lucio Sylla consule.

L ucius Sylla cōsul sociali bello: quū i agro nolano ante p̄toriū imolaret: subito ab una pte aræ plapsam anguē p̄spexit: q̄ uisa posthūi aurispicis hortatu cōtinuo exercitū i expeditionē eduxit: ac fortissima sēnitū castra cepit: q̄ uictoria futuz eius amplissimæ potētiaz gradus & fūdamētū extitit.

De Gaio Volūnio & Seruio Sulpitio.

P Ræcipue admiratiōis et illa pdigia q̄, G, uolūnio: & Seruio Sulpitio cōs, in urbe nra iter initia motusq̄ bellorum acciderūt. Bos nāq̄ mugitu suo in sermonē hūanū cōuerso: nouitate monstri audiētū aīos exterruit. Carnis quoq̄ in modū nībi dissipatæ ptes ceciderunt: quarz maiorē numerz p̄petes diripuer aues: reliquū humi p aliquot dies neq̄ odore tetro: neq̄ deformi aspectu mutatū iacuit.

Diuerfa Mirabilia.

E iusdē generis monstra alio tumultu credita sunt. puerz infantē semestrē i foro boario triūphū p̄clamasse. Aliū cū Elephātio capite natū. In piceno lapides pluisse. In gallia lupū uigili e uagina gladiū abstulisse: i sicilia scuta duo sanguinē sudasse. Etriā metētibus cruētas spicas i corbē decidisse. Carites aq̄s sanguie mixtas fluxisse. Bello etiā pu, secūdo cōstitit. Gn, Domitio bouē dixisse, Caue tibi roma.

De Caio Flaminio.

C Aius at Faminius inauspicato cōsul creatus quū apud lacū thrasimenū cū Hānibale cōficturus conuelli signa iussisset: lapso equo

dio auspicare: pullarius die plii committendi differebat: tū Flamini, ex eo q̄siuit si nec postea q̄dē pulli pascere q̄d faciēdū eē cēseret: cū ille q̄scēdū eē respōdisset: Flamini, p̄clara iqt auspicia si esuriētibus pullis res geri potuisset saturis nihil gereret. Itaq; signa cōuelli & seq̄ iussit: quo tpe cū signifer p̄mi hastati signū nō posset loco mouere nec q̄q; p̄ficerēt plures cū accederēt: Flamini, nūciata suo more neglexit: itaq; tribus horis cōcitus exercitus atq; ip̄e interfectus ē. In nau. aduerbialiter dictū ē: ut falso cōsulto p̄cario auspicato te. Pri. Lacū. t. p̄sinū lacū q̄ nomē In au/ spica/ to

sup caput eius hūi p̄stratus ē: nihilq; eo p̄digio ihibi tus signiferis signa moueri sua sede posse negantibus: malū ni cōtuo ea effodisset: miatus ē. Verū hui⁹ temeritatis utinā sua tātū nō ēt po. ro. maxia clade p̄enas pepēdisset: i ea nāq; acie. xv. mil. Ro. cæ. vi. mil. capta .xx. mi. fugata s̄ cōsulis obrūcati corpus ad fūerādū ab Hāni. q̄sitū ē: q̄ q̄tū i ip̄so fuerat ro. supeliera ip̄iū.

Laminii at̄ p̄cipite audaciā. C. Hostilius mācinus uesana p̄seuerātia subseq̄t: cui cōsuli i hispaniā ituro hęc p̄digia acciderūt: quū la nuuii sacrificiū facere uellet: pulli cauea emissi i p̄ximā siluā fugerūt: sumaq; diligētia q̄siti repiri nequerūt: quūq; ab Herculis portu: quo pedibus p̄uenerat: nauē conscēderet: talis uox sine ullo auctore ad aures eius p̄ueit. mācie māe: q̄ territus quū itiere cōuerso genuā petisset: & ibi scaphā fuisset igress⁹: āguis eximia magnitudinis uisus e cōspectu abiit. ergo nūer. p̄digioꝝ nūero calamitatū æquit: i felici pugna: turpi foedere: deditioe funesta. Aliud de Graccho Tiberio.

Minus mirā i hoie parē cōsiderato temeritate Tiberii Gracchi grauissimi ciuis exitus tristis & p̄digio denūciatus nec euitat⁹ cōsilio facit Cōsul. n. cū i lucāis sacrificasset āgues duæ ex occulto plapsi repēte hostiæ q̄ imolauerat a deso iecore i eadē latebras se retulerūt. ob id deide factū istaurato sacrificio idē p̄digii euēit. tertia quoq; cæsa uictia diligētiusq; asseruatis extis neq; allapsus serpētū arceri neq; fuga ip̄ediri potuit q̄ quis aruspices ad salutē i-

Minus mirā. Tib. gra. puincia Lucaniā tenebat p̄cōsul bel. pu. sc̄do in q̄ sacrificati triste p̄digiu appuit: nā ad exta sacrificio p̄petrato angues duo ex occulto plapsi edere iecur: cōspectiq; repente ex oculis abierūt: id cū aruspiciū monitu sacrificiū istauraret atq; it̄erius exta reserata seruariētur: iteq; ac tertio tradūt libato iecinore itactos angues abiisse: cū aruspices ad ip̄eratore id ptinere p̄digiu p̄mouissent & ab occultis cauēdū hoibus cōsultū eēt: nulla tamē p̄uidētia fatū iminēs moueri potuit: nā hospitis dolo p̄cipitāt⁹ i insidias cū paucis occidit: hospes at̄ fuit Fla. Luc. caput eius ptis: q̄ cū Ro. stabat: nā lucanog; ps ad Hānibalē defecerat: is mutata uolūtate locū gr̄æ q̄rēs ap̄d penū neq; trāsire neq; traher ad defectionē Luca. satis hūit nisi i p̄patoris Ro. & eiusdē hospitis p̄diti capite & sanguie foedus cū hostibus s̄axisset. Cōuenit. n. cū magōe Car. duce ut si ro. tradidisset ip̄atore liberū cū suis legibus i amicitia Luca. uenirēt: cuius rei data acceptaq; fide Grac. iuitat ad reliq; Lucāiæ partē i ditiōe accipiēdā quā a penis defecturā pollicebat: si mō ip̄atore Ro. uidissent: nā antea partē maximā cepat. Grac. igit uerbis hospitis fraudē abesse credēs cū lic̄toribus & turba eq̄tū e castris p̄fectus duce hospite i insidias p̄cipitauit. Mius. m. nā i quo uir clarissimus peccat si i eodē leuior peccauerit minus erit mirādū. Temeritate: temeritas dī cū aliqd sine cōsilio & cogitatioe facim⁹: cōsiliū uero ē aliqd faciēdi aut nō faciēdi excogitata rō: dicit ergo cū p̄digiu tristis exitus denūciatū eēt. Ti. Grac. nec illud cōsilio ēt usus uita potuerit mius mirādū uī d̄ temeritate mācini: q̄ & ip̄m p̄ter fata traxerūt. Angues du. ex oc. p̄ deso iecore i eadē latebras se cōtulere: multa p̄digiu faciūt: nā āguis ē subdolū & callidū aīal q̄d signat hostes futuros callidos & astu-

ilulisset: equus repēte corruit: cōsulēq; lapsū supra caput effudit. Verū. h. ut sed utinā inquit temeritatis huius poene i caput suū redū dasset nō. n. resp. tm̄ detrimenti passa fuisset.

Ad fun. ad funus faciēdū ut sepultur mādaret.

Laminii at̄ p̄. nō mius obstiat⁹ fuit. Hostili⁹ at̄ aduersus deog; uolūtatē bellū suscipet cū numantinis: nā hoc fuit bello numatio sicut suo loco dicēs: nā lauini dōs cōsulēti cū esca pullis i cauea eēt obiecta: illi statim escaneglecta i p̄ximū lucū p̄fugeret: quo p̄digio nihil territ⁹ cū i p̄uiciā p̄fiscēs classē e portu her. solueret: uocē audiuit dicētē. Mācine māe: deide cū gēuā reuersus eēt uidit serpētē imēsā magnitudinis: tū his tor. p̄digis nihil mot⁹ p̄git ire i puiciā ubi demū p̄digia cladib⁹ adequit: nā cū igētī strage uictus ē ab hostib⁹: deide foedus turpiter cū hostibus iniuit: postreō traditus ē a sc̄tu hostibus ad suppliciū. Vesa: nō sana. i. stulta.

In hi. q̄ duxit exercitū cōtra numantinos. Pullie ca. Ro. moris fuit teste Sen. q; in cōcitiis agēdis & bellis gerēdis pullaria capta ē c̄ auguria. Portu. h. uidelicet de liguria ubi portus ē herculis moneci: nā cōponit ex q̄d ē solus: & dōs. & teste Sen. iō potāt herculē sic dēm: uel q; pulsus oibus illic solus hitauit uel q; i eius tēplo nunq; deog; q̄spiā simul colitur: sicut i tēplo Iouis colit̄ Minerua & Juno. i tēplo ueneris cupido. Stra. de liguribus loq̄ns ait. Monecus p̄terea portus statio q̄dā ē nō magna: nō multaq; capax nauū tēplū hēns herculis cognomēro moneci quoniā is i eo hitat solus. Infelici pu. q̄ uictus ē cū ingētī multitudie a paucis: nā fuere. xxx. milia ro. a. iiii. milibus numantinog; supata. Turpi fo. quia se i hostiū ptatē dedit: & i iussu Po. Ro. foedus iniqs cōditioibus fecit cū numantinis. Deditioe funesta: q̄a senatus cēsuit ut hostibus traderet: & Popu. Ro. religione seruaretur.

In hi. q̄ duxit exercitū cōtra numantinos. Pullie ca. Ro. moris fuit teste Sen. q; in cōcitiis agēdis & bellis gerēdis pullaria capta ē c̄ auguria. Portu. h. uidelicet de liguria ubi portus ē herculis moneci: nā cōponit ex q̄d ē solus: & dōs. & teste Sen. iō potāt herculē sic dēm: uel q; pulsus oibus illic solus hitauit uel q; i eius tēplo nunq; deog; q̄spiā simul colitur: sicut i tēplo Iouis colit̄ Minerua & Juno. i tēplo ueneris cupido. Stra. de liguribus loq̄ns ait. Monecus p̄terea portus statio q̄dā ē nō magna: nō multaq; capax nauū tēplū hēns herculis cognomēro moneci quoniā is i eo hitat solus. Infelici pu. q̄ uictus ē cū ingētī multitudie a paucis: nā fuere. xxx. milia ro. a. iiii. milibus numantinog; supata. Turpi fo. quia se i hostiū ptatē dedit: & i iussu Po. Ro. foedus iniqs cōditioibus fecit cū numantinis. Deditioe funesta: q̄a senatus cēsuit ut hostibus traderet: & Popu. Ro. religione seruaretur.

In au/ spica/ to

OLI. Bellū Nu/ manti num

Māci/ ni præ ceps auda/ cia

Tibe/ Grac/ chi mors

LIBER PRIMVS

tos: iecur p̄terea mēbꝝ uitale ē: qđ mortē cōsuli p̄dicebat: q̄ i latebras se cōtulerit signabat fore ut i isidiis hostes delitescerēt. Ex o, qđ nesciebāt un̄ se p̄ripent. Iecore: lecoris & iecinoris d̄r teste Pris. Idē p, qđ cū rēouasset sacrificiū reuersus anguis ille iecoris p̄te abesa se ab oculis hoīum p̄ripuit. Extis as. Diligēter custoditis ne diripentur exta dicūt itestia ab extado, i. eminēdo: sūt. n. p̄tes q̄ itra corp⁹ eminētiōres sūt: sicut iecur, cor, pulmo: splem. Caut: p̄uidit. Ne p̄ho. Cū apđ maiores iura hospitii facta & iuiolata fuisset. Vir, Iuppiter hospitib⁹: nā te dā iura loquūt: p̄fid⁹ at̄ d̄r q̄ fidē uiolat. Insi, utpote q̄ p̄ficiscerēt ipacatos: huius T. ossa ro, deportāda dedit Hāni, militibus Ro, ut uidebimus i ca, de hūanitate.

Perfidus OLi

ET cō. col. cōsules i apulia. Qu, Crispi n⁹ & M. Marc, hānibali se opposuerāt cū copiis bel, p̄uico scđo: tumulus erat syluestris iter p̄uica & ro, castra a neutris p̄rio occupat⁹: qđ Ro, q̄lis eēt ps eius q̄ uergeret ad hostiū castra ignorabāt: hānibal isidiis quē castris aptiorē eū crediderat: Itaq; nocte ad id missas aliquot numidag; turmas medio i saltu cōdiderat Ro, occupādi loci cupiditas icessit: ne si occupat⁹ ab Hāni, foret i ceruicib⁹ h̄sent hostē. itaq; cōsules cū paucis eqtib⁹ exploratū p̄fici i isidiis p̄cipitāt: ubi Mar, pugnādo fortiter cecidit, Crispus graui ter faucibus euasit: imolasse eo die qđā p̄didere mēoriae cōsulē Marc, & p̄ria hostia cæsa iecur sine capite iuētū. In scđa oīa cōpuisse q̄ assolēt: auctu ēt uisū i capite: nec id sane aruspici placuisse q̄ scđm trūca & turpia exta nimis læta appuisset. M, quis admōitus eēt neqd̄ temer̄ ageret: n̄ ducētib⁹ fatis id cōsilio uitā nō potuit. Colle, T. gra, & Mar, collegæ fuerāt i p̄sularu. Erro, so, qđ uterq; i isidiis temer̄ p̄cipitauit. Pan, g, m, qđ uterq; fuit isidiis opp̄situs. Isca, sy, qđ syracusas diu obsessas tadē cepit ubi Archimedes igēti arte diu classē Ro, eluserat. Hāni, cor, Mar, p̄rius fuit qđ ad nolā Hāni, uicti posse docuit: & cū exercitu deleri: hic quoq; fuit ex trib⁹ unus qđ spolia op̄ia ioui feretrio cōsecrauit cæso uiridōaro gallog; rege. P̄ria, h, hostia imolabat̄ anteq̄ ad hostes p̄ficiscerēt. Victia: p̄ p̄tā uictoriā cū diis gr̄as agerēt deā uictia qđ uicti sūt hostes. Capi, p̄ricipio. Tri, mœsto, qđ uidebat piculū ducib⁹ imiere. Temere: icōsulte, Hā, M, corp⁹ sepeliēdū curauit.

Marcelli mors

Cinna col,

Marii crudelitas Octauii col, mors

Am Octa, cō, Octa, & cina cōsu, fuerūt. Sed cina cōsulatū tāq; tyrānidē exercēs seuebat in ciues & legē ferre uolebat de reuocādis: quos senatus hostes iudicauerat: & hoc mō tyrānidē affectabat. Octa, uero huic aduersabat: & ei⁹ conatibus sūma ope resistebat, igit̄ cū iter se tātōpe dissentirēt & Octa, ps melior ciuitatis seq̄ret: ex urbe pellit̄ cina: quo eiecto Con, merulā in eius locū substitue rep̄es. Eadē tēp̄state mari⁹ e ciuitate pulsus a sylla i hispāia igētes copias cōpauerat: qđ ut cinā audiuit eiectū ex urbe ad eū statī legatos de cōiūgēdis exercitibus misit: cina id se factur⁹ libēter r̄ndit: ad hęc uelle se mariū legiōi bus p̄eē: utpote qđ belli dux pitissimus eēt, Mari⁹ negat se priuatū cōsuli p̄ferri oportē. Categ; nihil qđ ad pristī nā dignitatē recupādā p̄treat p̄termisur⁹ igit̄ i Italiā traductis copiis q̄s i hispāia p̄traxerat: Marius cine cōiūgit: exercitū ad urbē ducūt sed p̄rio hostiā: q̄, viii, milibus passuū distat ab urbe: post auētinum capiunt: post rēo exercitū ad urbē ducunt, cina Octa, p̄ tribunali sedētē obtruncat: caput eius rostris affigit: multi & alii nobilissimi ciues cedunt, iter quos & M, An, orator cuius caput diu māibus p̄tractatū Marius mēsa apposuit: & cum aliis non potuit. Præsumpsit: prælagiuit: animo.

Non sinit, cū tres Ro, p̄ricipes qđā iter se cōspiratiōe cōuēisset ut p̄flatis opib⁹ rēp, p̄ sua uolūtate uersa rēt. puicias iter se p̄titi sūt: ita ut galliā Cæ, Italiā Pōp, p̄thiā Cras, obtineret, s; p̄thiā puicia scā ē nulla i tercedēte belli cā: neq; n, p̄thi po, ro, ulla iniuria laceffuerat: ueg; qđ Cras, audiuerat arfacidē: uel ut alii dicūt, Orodē p̄thog; regē auri & argēti locupletissimū eē: ihiās ei⁹ opib⁹: nō pri⁹ ager̄ destitit cū cæsar

patoris p̄tēr dixisset Gra, tñ nō cauit ne p̄fidi hospitis sui flauii isidiis i eū locū deductus i quo p̄enoꝝ dux magno cū armata māu delituerat: inermis occideret.

De Marcello.

ET cōsulat⁹ collegiū: & erroris societas: & par gēus mortis a Tiberio grac, ad Marc, memoriā me trahit. Is, n, captag; syracusag; & hānibal ante nolana mœnia a se primū fuger̄ coacti gloria i flāmat⁹ cū sūmo studio niteret: ut p̄enoꝝ exercitū aut i italia p̄sterneret: aut italia pelleret solēniq; sacrificio uolūtates deoꝝ exploraret: qđ p̄ria hostia ante foculū cecidit: eius iecur sine capite iuētū ē: p̄xia iocinoris duplex caput hūit: qbus inspectis aruspex tristi uultu nō placet̄ sibi exta: qđ p̄ria trūca: scđa nimis læta apparuissent: respōdit. Ita mōitus. M. Marcel, neqd̄ temer̄ cōaret̄ in sequēti nocte speculādi grā cū paucis egredi ausus a multitudie hostiū i brutiis circūuentus æque magnū dolorē ac detrimētum p̄riæ interitu suo attulit.

De Octauio cōsu.

Am Octaui, cōsul dix̄ omē quē admodū timuit: ita uitare nō potuit: a simulacro, n, apollinis p̄ se abrupto capite: & ita i fixo humi ut euelli neqret: armis a collega suo Cina dissidēs: p̄sumpsit aio ea re significari exitiū suū: in quē metus augurii tristi fine uitæ icidit: ac tū demū immobile dei caput terra refigi potuit.

De Marco Crasso.

Non sinit nos. M. Cras, iter grauissimas Ro, i p̄ri iacturas nūerādu: hoc loco de se silentiū ager̄ pluris: & euidentissimis ante tantā ruinā mōstroꝝ pulsat⁹ iētibus. ducturus erat a carris aduer

terre pellit̄ cina: quo eiecto Con, merulā in eius locū substitue rep̄es. Eadē tēp̄state mari⁹ e ciuitate pulsus a sylla i hispāia igētes copias cōpauerat: qđ ut cinā audiuit eiectū ex urbe ad eū statī legatos de cōiūgēdis exercitibus misit: cina id se factur⁹ libēter r̄ndit: ad hęc uelle se mariū legiōi bus p̄eē: utpote qđ belli dux pitissimus eēt, Mari⁹ negat se priuatū cōsuli p̄ferri oportē. Categ; nihil qđ ad pristī nā dignitatē recupādā p̄treat p̄termisur⁹ igit̄ i Italiā traductis copiis q̄s i hispāia p̄traxerat: Marius cine cōiūgit: exercitū ad urbē ducūt sed p̄rio hostiā: q̄, viii, milibus passuū distat ab urbe: post auētinum capiunt: post rēo exercitū ad urbē ducunt, cina Octa, p̄ tribunali sedētē obtruncat: caput eius rostris affigit: multi & alii nobilissimi ciues cedunt, iter quos & M, An, orator cuius caput diu māibus p̄tractatū Marius mēsa apposuit: & cum aliis non potuit. Præsumpsit: prælagiuit: animo. Tristi fine: quia occisus est a Cinna & eius caput rostris affixum.

atq; Pōpeio q̄ obtiuit ut ea sibi puīca decerneret: sperās īde se locupletem rediturū magis q̄ gloriosum: cōstat, n. Crassum ciuē fuisse auarissimū: Cic. li. iiii. de finibus bonorū & malorū. Rectius iquit diues q̄ crassus q̄ nisi eguis/ set, nūq̄ eufratē nulla belli cā trāsire uoluisset. Sed res sibi p̄ter sp̄e & opinionē euenit: cū, n. i. parthiā duxisset exer/ citū: & regi caput offerē qd̄ hūit ille ludibrio: nā ferūr augē ligdū cū hac exprobratione īfudisse: augē sitisti augē bibe: utpote q̄ sp̄ diuitiarū studiosissim⁹ fuisse: ita ut diuitis cognomē acciperet: unde florus: caput iqt crassi reci/ sū cū d̄xtera māu ad regē d̄portatū ludibrio fuit: neq; īdigne: augē, n. ligdū ī rictū oris īfudū ē: ut cui⁹ aius arserat

sus p̄thos exercitū: pullū ei traditū ē paludamētum: quū ī prāliū exeūtib⁹ albū aut purpureū dari soleret: mcesti & taciti milites ad prīcipia cōuenerūt: q̄ uetere īstituto cū clamor̄ alacri accurrei d̄bebāt: aqlarū alte/ ra uix cōuelli a primipilo potuit: alteta agerrīe extra cta ī cōtrariā ac ferebat partē seipsā cōuertit. Magna hāc p̄digia: sed & illae clades aliq̄to maiores tot pul/ cherriarū legionū interitus: tā multa signa hostilibus ī tercepta māibus: tātū R. o. militiā decus barbarorū ob tritū eq̄tatu: optiā īdolis filii cruore p̄ni resperfi ocu/ li corpus īpatoris īter p̄miscuas cadauerū strues auiū: ferarūq; laiatibus obiectū: uellē qd̄ placidius sed re/ latu uerum ē: sic deorū sp̄reti p̄amonitus escādescūt. sic hūana cōsilia castigāt: ubi se & celestibus p̄ferunt. De Cn. Pōpeio mōito p̄ louē ne cū, C. cesar pugnaret.

Neū ēt Pōpeiu Iuppiter oipotēs abūde mo/ nuerat: ne cū, C. Cesare ultimā belli fortunā expiri cōtēderet: egresso a dyrrachio aduersa agmini eius: fulmina iaciēs: examinibus apum signa obscurando subita tristitia īplicatis animis militū: no/ cturnis totius exercitus terroribus, ab ipsis altaribus

naq; signa. Optiē ī, q. L. Cras dicebat: hic bello gallico sub cesare militās multa faciōra uirtutis ediderat: & cū p̄ ī hāc expeditionē p̄ficere eū a militia cesaris exciuit cū agre cesar illū dimitteret quē āte cōspectū p̄ris cē sū fuisse cōstat. Tot si, q. a signa militaria ī prātē hostiū uener q̄ deīde augusto īperāte recepta sūt. Strues: cumu/ los: acetuos. Vellē: uellē iqt Va. hanc cladē placidius dicere posse: sed omissis gratiosis uerbis cogor uera fateri.

Sed res, si, locor, si, d. si, q. a dii ubi nobis ostēderūt signa q̄bus qd̄ gesturi sumus sibi nō placere significāt: irascū/ tur si cōtra eorū uoluntatem fecerimus. Excandescunt: irascuntur affectu non passione: excādescere pro igne/ scere: sed igni ira comparatur. Præferret: quia consilia humana admonitionibus deorum anteponunt.

Albū aut purpureū, Imp. utebāt albo aut purpureo paludamēto. Hircius ī rebus Cesaris. Nā cū Scipio sagu/ lo purpureo añ regis aduētū uti solitus eēt dicif luba cū eo egisse: nō oportere illū eodē uti uestitu: atq; ipse ute/ ref. Itaq; factū ē illico: ut Scipio ad albū sese uestitū trāsferret, & Ita castigādū docuit lanus ex ātiq. Cod. & hoc lo/ co Val. cū prius aliū legeret. Aqlarū altera. Hoc oñtū refert ēt Dion. Aquilāq; R. o. Signū docet aureā fuisse nō pictam. Verba Dionis adieci sicut a meo parente Demetrio translata sunt in latinum. Signum quod Aquila di/ citur: est ædícula parua in qua Aquila collocatur aurea, quam gestari mos est in omni iusto exercitu a signifero: præfixam longissimo conto: qui: quo terræ depangi possit: in acutam cuspidem desinit.

Neū Pōpeiu: Multa p̄digia superiores admouere duces. Sed nō pauciora Pōpeiu a suscipiēda cū cesare pugna auertebāt: si mō fata tulisset. Ultimā fo, q. a de sūma regē pugna ista fuit ubi cū uniuerso exerci/ tu fortunā belli exptus ē. Cōtēderet: eniteret. Aduersa ia, Luca. Inq; oculis hoīum fregerūt fulmia/ nubes. Examinibus apū, Luca. Nec nō in numero coopta examine signa: qd̄ p̄digium significabat multitudinē nociturā esse Pōpeio. Vnde Vegetius de re militari. Nil magis obfuit Pōpeio q̄ exercitus numerosa copia: qd̄ & ēt sensisse ferē: dixit, n. nihil aliud portēdere apes q̄ numerosā militū copiā. Nocturnis: cōstat flāmā qd̄ clarissimā ī castris Pōpeii emicuisse ī cesaris castra uergētē q̄ significabat magnā Pōpeii gloriā ad cesarē trā/ siturā ex eoq; terrorē īiectū uniuerso exercitui q̄ & aliis uisis mōstris territus ē Lu. Hic trepido cōcussa tumul/ tu castra fremūt: hostiarū fuga, Luca. Ad mot⁹ sup̄is discussa fugit ab ara Taurus: nā cū altaribus hostias admo/ uisset ille statī fugā p̄riuerūt. Sed iui, sed fatis iqt resistere nō potuit Pōpeio q̄q; prudētia & cōsilio plurimū ua/ leret: loq; āt scām stoicos: q̄ oīa dicebāt fatali necessitate cōtigere qd̄ falsissimū ē: & a uera religiōe alienū nā si sic eēt seq̄ret illd̄ absurdissimū: q̄ nec cōsiliū nec doctria nec uolūtas qd̄ ualeret: & frustra hūmāo generi libeꝝ da/

Cras/ sus a/ p̄this/ dele/ tus

Carræ/ urbs/ Pullus/ iam

Anto/ cū

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

tū eēt arbitriū: seq̄ret & illud: ut q̄cqd hoies sine uirtute sine cōsilio facerēt nō uirtuti neq; cōsilio sed necessitati potiq; eēt ascribēdū: & p̄p̄ea dānari q̄sq; uel p̄mio affici n̄ merito posse uideret: q; nō uolūtate r̄ctū q̄cqd uel turpe fecisset: sed fati ita uolētib; d̄ fato Sene. i q̄stioib; naru. qd. n. itelligis fatū existio necessitates reg; oium actionū q; q̄s nulla uis rūpat. Alioq; p̄ter q̄ i hoc pag; prudēs fuit. Perpēder: examinaf cōsideraf trāslatio sūpta a p̄sā tibus. Itaq; dū ele. nā ex auctoritate sua Pōpeius cū Cēsarf pugnā suscepit: senat; n. pdigiis credēdū eē dicebat. Eleuat: m̄iuit tollit: & ē. trāslatio sumpta a cumulo: d̄ quo q̄tū eleuas tātū m̄iuis: unde Perfi; nū si qd turbida

roma eleuet accedas. Auctoritatē: q̄a uoluit senatus cōsiliū seq;. Opes: p̄. Pōpeii opes iā icē pant maiores eē q̄ ciuicā: neq; n. cōtentus erat cū ceteris æquo iur̄ uiueret: sed oēs opib; supra uolebat. Fastigio: altitudie. Ab iē. ad huc adolescēs aē q̄ cōsul eēt d̄ aphrica triūpha uit: qd nulli ro. ad eā diē cōtigisse legit. Inuidiā: q̄a rātā opes erāt Pōpeii: ut oēs inuidia laborarēt. Quo. r. q̄a pōpeius hęc oīa admisit iō sibi pdigia multa apparuerūt: nec solū q̄ supra dixius: sed ēt q̄ sequunt. In de. Iulius celsus li. de bel. ci. prodigia ista cōmemorat: dicit in elide i tēplo m̄ieruā repetitis atq; enumeratis diebus: quo die p̄liū scdm cēsarf fecit simulac; uictoriā qd aē ipam mineruā collocatū erat & ad simulac; m̄ieruā spectabat ad ualuas se tēpli limēq; cōuertisse: eodē die Antiochia in syria bis tantus exercitus clamor & signor; sonus exauditus est: ut i muris armata ciuicā discurreret: hoc idem ptolemaide accidit: p̄gam i occultis & reconditis tēplis quo p̄ter sacerdotes adire nefas ē: q̄ grāci adyta appellāt: tympana cecinerūt. Itē tralib; i tēplo uictoriā: ubi cēsarf statuā cōsecrauerāt palma p̄ eos dies i recta iter coagmēta expauimento extitisse ostēdebat. Anthiochia: q̄ ciuitas ē i syria q̄ cōdidit seleucus athiochi filius. Ptolemaide: q̄ ciuitas ē p̄tapoleos iter ægyptū & aphricā oli testibus Seruio & Strab. barce appellata. Ci. Ad lētulū. Esse tui & nri i perii dignitatis: ptolemaide aut aliquo propinquo loco rege collocato.

Antiochia

THE

Adytis
OLI
Deus
Diuus

Cæsari

hostiar; fuga: sed inuictā leges necessitudinis pectus alioqui procul ab amentia remotum pdigia ista iusta existimatiōe p̄pendere passe non sunt. Itaq; dum ille eleuat auctoritatem amplissimam: & opes priuato fastigio excelsiores: omnia ornamenta quæ ab inuente adolescentia ad inuidiam usq; contraxerat spacio unius diei confregit. Quo constat in delubris deum sua sponte signa conuersa: militarem clamorem strepitumq; armorum adeo magnū antiochia & ptolemaide auditum: ut in muros concurreretur. sonum tympanorum pergami adytis delubris editū. palmā uiridem tralibus in ædem uictoriā sub cēsarf statua inter coagmenta lapidum iustā magnitudinis enatam quibus apperet cælestium numen & Cēsarf gloriā fauisse: & Pompeii errorem inhibere uoluisse.

Oratio ad diuum Iulium.

Vas aras: tuaq; sanctissima templa diue Iuli ueneratus oro: ut propitio ac fauenti numine tantorum casus uirorum sub tui exempli p̄sidio ac tutela delitescer̄ patiaris Te. n. accepimus eo die quo purpurea ueste uelatus aurca in sella con-

Adytis: Adytum locus est in templo quē adire ne mini fas est nisi sacerdoti: & est dictio græca: nam significat ingredion. Sub cæ. sta. Tralenses cēsarf statuam quandam erexerant: sub qua per iuncturas lapidum pavimento palmam pullulasse constat. Inter: Propter. Coagmēta: cōiuncturas. Iustā ma. Tā magnā ut crescere solēt. Errorē: ne Pōpeius se fortūæ cōmitteret. Nocturnis terroribus. Panicos terrores intelligit. Pausanias de exercitu Breni. Noctu terror eos inuadit panicus. Nā nulla de causa trepidationes ab hoc ipso deo dicūt esse. plura Suidas: & Strategematon primo Polyænus ex historia. Auctoritatem amplissimam. Qui nati qd hēt: ad auctoritatem Cēsarf referet. nō autem Pōpeii. Adytis delubris: Adyta grāci uocant occulta ac remota templa: quo p̄ter sacerdotes adire fas non est. hęc ex Diuo Cēsarf. Nomen est (ut uocant grammatici) substātiuum quare Valerius inusitate dixisset adytis delubris. Itaq; placet antiqua lectio. abdictis delubris. idem q; significat: quod penetralibus.

Vas aras: Hic apte cēsarf adulat: cōstat. n. ab augusto fuisse cēsarf dedicatas aras & tēplum: ergo nō sine adulatiōe cōmemorat cēsarf fuisse temerariū q; & ipē contēptis pdigiis in periculū suū corruerit ideo ueniā petit si cōtra eū dicturus erit. Diue iuli. nota est differentia iter diuū & deū ut deū æternū: diuū ex hoie factū dicamus. Propitio: ephagesis ē: nā dii nobis p̄picii sunt cū nobis fauēt. Sub tui: De negligētia scripturus q̄ cēsarf adhibuerit i p̄bandis pdigiis: q̄si ueniā petit: & dicit se iō exēplū eius positur; nō tā ut ipsū rephendat q̄ ut p̄ eius exēplū ceteri de qbus dixit minori repræhēsiōe digni censeantur: nā si deus pdigiū neglexisse probat: minus mirū est mortalē hominē tale quicquā incurrisse. Te enim accepimus: Cū se natus nouos: & iusitatos honores Cēsarf decreuisset: die statuto quo accepturus eos in senatū uenturus erat sacrificauit: nec cor uictimæ quā imolabat iuentū ē: respōsū itaq; est ab aruspice id pdigiū ad salutē eius ptinere: itaq; cū Cēsarf i senatū ire recusaret: Decius Brutus: q̄ auctor & p̄iceps cōiurationis erat: istabat & monebat ac liberius arguebat nō decere senatū uniuersū p̄ uno: & eo cui magnificētissimos honores demādare uelit: neq; cōuocatū suspitionē eo die tātā isolētia aufugeret: itaq; Cēsarf psuasus i senatū uenit: ubi teste Suet. tribus & triginta plagis interfectus ē: honores at quos illi senatus decreuerat erāt ut p̄petuo dictator eēt: ut oibus puinciis nisi italia p̄set: ut terra mariq; coronā gestaret p̄ter q̄ i italia. Suet. alia p̄ter hęc pdigia appuisse cōmemorat cēsarf futurā cædē significātia: ut illud cū capuæ euerterent lege Iulia uetustissima sepulchra: tabula ænea in monumento: i quo dicebat capis cōditor capuæ sepultus: iuēta ē: i. s. uerbisq; grācis hac sentētia quādo ossa capis dete-

Et essent: fore ut Iulo pgnatus manu consanguineorū necaretur: magnisq; mox Italiae cladibus uindicaretur: cuius rei ne q; fabulosam aut cōmenticiam putet: auctor est, Corne, balbus familiarissimus Cæsaris, Rursus illud: equorum greges quos in traiciendo rubicone flumine cōsecrauerat: ac uagos & sine custode dimiserat cōperit pertinacissime se a pabulo abstinere ubertiq; flere: qd̄ Virg. tetigisse uidef in ægloga daphnidis in qua cæsaris mortē sub nomine daphnidis: ut quidā uolunt: deplorat cū dicit: Non ulli pastos illis egere diebus, Frigida daphni boues ad flumina nulla neq; amnē Libauit q̄drupes nec

graminis attigit hærba. Item aliud: immolante aruspice auē regaliolum cū laureo ramulo pōpeianæ curiæ se inferentē uolucres uarii generis ex pximo nemore prosecutæ ibidē discerpserunt. Purpurea: Triumphali ueste indutus, Exq̄situm: Excogitatum diligēter iuētum. Priusq; ex uidef quodammodo Cæsarem excusare q̄ prodigia non seruauerit: neq; uideref contempsisse honores: quos sibi senatus studiosissime deferebat. C. I. de diu. quid ingd cæsarem putamus si diuinasset fore ut in eum senatu quē ex maiori parte ipse coaptasset in curia Pōpeiana ante ipsius Pōpeii simulacrum tot centurionibus suis spectantibus a nobilissimis ciuibus partim etiā a se omnibus rebus ornatis trucidatus ita iaceret: ut ad eius corpus nō modo amicorum: sed ne suorum quidem quisq; accederet: quo cruciatu animi uitā acturum fuisse putas? Exoptatum: q̄a pauci admodum contra te coniurauerant uniuersa tamen ciuitas tibi fauebat. Religionis: idoe dixit quia post mortē in deorū numerum trāslatus est: ergo religionis in quā mox transiturus eras: ut quē admodum tu eo die sacrificabas ita paulopost tibi quoq; sacrificandū esset in numerq; deorum relato. Opimo: Pigui & sacrificiis idoneo. Aspurina aruf. Spurina p̄ dixerat Cæsari diē mortis suæ ut caueret: erat autē idus Martiæ hoc est a kalen. usq; ad idus: nā omnes illos dies ei periculosos esse prædixerat: unde legif q̄ cū idus aduenissent sine ulla

sedisti: ne maximo studio senatus exquisitum: & delatum honorem spreuisse uidereris: priusq; exoptatum ciuium oculis conspectum tui offerres: cultui religionis in quā mox eras trāsiturus uacasse: mactatoq; opimo boue cor in extis nō repperisse: ac responsum tibi a spurina aruspice: pertinere id signū ad uitam & cōsiliū tuū: qd̄ utraq; hæc corde cōtinerentur: erupit deinde eorum parricidium qui dum te hominum numero subtrahere uolunt: deorum concilio adiecerūt.

Laudat hoc exemplo taliū ostentorū domeca relatio: ne si ulterius rōana apphendero: e caelesti tēplo ad priuatas domos nō consentaneos usus transtulisse uidear. Attingā igitur externa q̄ latinis inserta litteris ut auctoritatis minus habent: ita aliquid gratæ uarietatis afferre possunt.

De Equa pariente leporem externa.

N exercitu Xerxis quē aduersus puinciam grāciam contraxerat e q̄ partu leporem editum constat: quo genere monstri tanti apparatus significatus est euentus. Nam qui mare classibus: terram pedestri operuit exercitu: ut fugax ani-

noxa sua: Spurinā irridens & tanq̄ falsum uatem redarguens cæsar dixit: adsunt kalendæ o spurina: eui adsunt quidē respondit sed nondum p̄terierunt. Itē cum in capitolium iret cæsar multitudine stipatus dixisse spurinam ferunt. Sol tendit ad occasum: quia respondisse dicitur. Sol bene tendit. Ad ui. quia uita & consiliū a corde p̄ueniunt: nā cor uitale membrū est: & ideo cæsar de utroq; periclitabatur. Erupit: exit cum impetu exortum est parricidiū, s̄bruti & cassii & aliorum q̄ manus intulerunt cæsari: & maxime cassii: q̄ primus letale uulnus intulit: pricidū at̄ ad adulationē dixit: q̄ ueq; patrē priæ occiderit. C. ad Cas. Luget amicus tuus furorē iudicis primū in statua quā posuit in rostris inscripsit parētī optime merito: ut nō mō sicarii: sed etiā parricidæ iudicemini. Cor in extis non repe. Polyænus macedo tradit: hoc in castris accidisse: consternatosq; militum animos a Cæsare facete erectos. Quid inquit mirum: si rationis ex pars animal corde careat.

Laudat. h. nunc cōcludit dicēs nō congruū esse ut facta cæsaris: qui diuinos iā cōsecutus est honores: ad prima hoium exēpla trāsferamus q̄ si a diuinitate ad humanitatē descēdamus: & iō se domesticis exēplis: q̄ ad prodigia spectant finē ip̄onere uelle dicit. Exēplo, s̄ cæsaris q̄ uisis pdigiis in piculū lapsus est. Ad pri. Ne a diuorū exēplis ad mortaliū documenta transeamus. Inserta: pmixta. Ut minus: q̄a græci a quibus exēpla petunt: semper assentatores fuerunt: & magis gloriæ q̄ ueritati studuerunt. Vnde Sal. Atheniensium res gestæ sicut ego existimo: satis amplæ magnificæq; fuerunt. Verum tamen aliq̄to maiores q̄ fama ferunt: sed quia prouenere ibi scriptorum ingenia magna per terræ orbem atheniensium facta p̄ maximis celebrantur. Gratæ uarietatis: Respondet tacitæ q̄stioni: nam dici posset si græca latinis litteris inserta minus auctoritatis habent: cur ea tradis? habent quidem: sed uarietas ipsa nō nihil delectationis affert: etiā si concesseris minus auctoritatis habere latinis litteris prodita: ipsa tamen uarietas q̄dam affert delectationem.

N exercitu xerxis: Hoc exēplum tradit ab herodoto: q̄ in exercitu xerxis per saḡ regis: quē aduersus græcos innumerorū ac p̄pe incredibile duxerat: equa lepore pepit: qd̄ turpissimā regis fugā: q̄ subsecuta ē significare uoluit: est. n. lepus timidissimū animal. Tanti apparatus: Quia sicut Demosthenes tradit q̄ tuor milibus & ducētis nauibus: & decies cētēnis milibus militū Mardonio uni ex ducibus suis in græcia relictis cū paucis admodum: & exigua rate: utpote piscatoria scapha: trepidus in suū regnū refugit nā in græciā alii alium numeq; traduxisse ferunt: ego uero totū exercitū fuisse legi quinquies mille millia & ducenta octogintaduo milia: quæ summa potius ostentatiōe q̄ fide digna: q̄ modum oēm excedere uideat.

Spurina aruf
Spex.

THE.

OLL.

Varie
tas
grata

Equa
lepore
pepit

OLI
Vinū
i cruo
rem
Athos
mons
Athe
nae a
Xerxe
deletæ

Odē mōtē athō: Hoc quoq; pdigiū significauit tristē exitū xerxis: q̄ anteq̄ inuaderet lacedæmonē cū sacrificaret & uinū pateris ifunderet: subito uinū i sanguinē cōuersum ē: qd̄ pdigiū itidē euenisse di doni Vir. dicit. Vidit turicremis cū dōa iponeret aris Horrēdū dictu: latices nigrescere sacros: Visaq; in obscenū se uertere uina cruorē. Mōtē athon: Mōs ē Macedōiæ tāte altitudinis ut usq; ad isulā lē nō umbrā ptēdere dicat distat at lēnos a macedōia octagita sex milibus passuū. Statius li. v. thebaidos: Ingēti tel lurē pximus umbra uestit Athō: nemorūq; obscurat imagie pontū: iuenit athō & athos. lu. Velificatus athos.

Vir. Geor. Quātus athō aut q̄tus erix: hic igi mōs q̄q̄ eēt altitudinis admirādæ: ut supra diximus tñ iussu xerxis mille q̄ngētis pascibus abscissus ē: & nauigabilis factus: ut tradit He. uñ Ioue. Oli uelificatus athos. Structū ēt fuil/ se pōtē supra mare hellespōtū ab abydo urbe asiæ usq; i sestō urbē europæ Idē testat He. qd̄ & Luca. tetigit cū dixit. Talis fama canit tumi dū sup æquora xerxē Cōstruxisse uias: multū cū pōtibus ausus Europāq; asiē sestōq; ad mo uuit abydo. Incesitq; fretū rapidi sup hellespō ti. Nō euz; zephyrūq; timēs cū uela ratesq; in mediū deferret athō. Athenas: q̄s relictas ab atheniēsibus: q̄ arma ferre poterāt: xerxes solo adæquauit: fugiētibus in lacedæmonē cōsilio Themistoclis: & relictis ibellibus. Agitātū: tra ctanti ut lacedæmonē inuaderet. Nec se, sed itez; ac tertio: q̄a sæpius restaurauit sacrificiū: & ip̄ illud idē appebat pdigiū. Qua de re cō sulti magi: Cū petiisset a magis consiliū: cōsul tus. n. d̄ a quo cōsiliū petitū fuerit: psultor ue ro q̄ petit: q̄q̄ incōsultus dicat sine cōsilio: hoc ē cui nō ē datū cōsiliū qd̄ petierit unde Vir. li. iii. incōsulti abeūt: sed eq; odere sybillæ incōsul tos dixit ignaros regē & sine cōsilio: hoc ē q̄b̄ nō ē datū cōsiliū a sibylla: ē. n. Cato consultus: cōsultor fili⁹ eius: magi dicebāt ap̄ syrios sa piētes: uel quos ro. augures appellāt. Ac itæ. p̄p̄ inuadēdæ lacedæmōis. Vecordi: isano.

De leo. nā leonidas spartanorū rex cū trecē tis milibus apud thermopylas psis i græciā ex asia trāseūtibus occurrit: & ita cū xerxis exerci tu pugnauit: ut ip̄m regē aliquoties a sede sua cōsternatū i fugā cōuerteret: s̄d multitudie mi litū opp̄ssi sunt spartani. Hæc historia suo lo co plenius tractabitur in capi. de fortitudine.

Idæ uero regi: De quo poetæ fabu lati sunt: q̄cqd̄ māibus attigisset in aurū cōuertit. Ci. Midæ illi phrygio cū puer eēt dormiēti formicæ i os grana tritici cōgesserūt: ditissi mū fore pdictū ē: qd̄ euenit. Oium: q̄a nullus p̄p̄modū fuit añ midā: q̄ tātū auri oiumq; diuitiæ gēus possideret. Vtili: nullæ fruges sūt tritico meliores. Gazis: Gaza ligua psica significat ap̄ latios diuitias: sicut. n. sub diuitiarū genere itelligimus multas opes: ita ligua psica sub noīe gaza itelligimus maxias diuitias.

Ormicis: hoc simile ē sup̄iori: sed i hoc distat q̄ illud ad diuitias: hoc ad eloquētiā spectat̄ ut nā formi cæ tritici grana in os midæ cōgerētes diuitias portēdebāt: apes uero Pla. labellis isidētes: mellaq; stipā tes: suauissimā eloquētiā significāt. Apes Platonis: Cice. Platoni cū in cunis dormiēti paruulo apes in labellis cōsedissent respōsum ē illū suauitate orōnis fore p̄clarū: ita p̄uisa ē ifanti futura eloquētia dignū ē inqt Valerius ut Platōis apes midæ formicis p̄ferant. Caducæ & fragiles: q̄ppe q̄a in potestate fortūæ positæ p̄ eius libidie mō huc mō illuc trāsserunt: nullo loco: nullo tpe certæ stabilesq; possident. Eternæ feli citatis: Vis tāta ē eloquētiæ: ut imortalē hoīem efficere possit: nā Platōis nomē ut uidem⁹ uiget apud oēs: uirtus n. in cuius genere ponit̄ eloquētia cū sapiētia cōiuncta: ē hoīs certa possessio: q̄ sola clara æternaq; habet: ut nec eripi nec surripi possit: nō naufragio: nō incēdio amitti: nō ui tēpestatū: nō impiorū pturbatiōe mutari: q̄ q̄ pdi ti sunt: soli felices sunt: soli diuites: q̄ possidēt res fructuosas & sempiternas. Qua re audita: Aruspices interro gati: qd̄ sibi uellet prodigiū respōderunt summā ex ore Platonis eloquētiā aliquādo emanaturā esse nā. Home. eloquentiæ suauitatē melli cōparauit: dixit. n. ex cuius ore melle dulcior fluebat oratio. Emanaturā: Exiturā: fluxurā. At mihi qd̄: Sed ille apes inqt Valerius siquis sniam meā requisierit nō uident̄ de flore thymi ex hy meto mel collegisse sed de elicōe mōte instinctu musaq; suauissimos elog fontes hausisse. Hymetū: Hymetus

mal puido regressu regnū suū repetere est coactus.

Mirabile magnum.

Odē mōtē athō iuxta idā transgresso priusq; athenas dederet: lacedæmōis inuadēdæ cōsi liū agitātū: admirabile iter cœnā pdigiū inci dit: ifusum nāq; pateræ eius uinū i sāguinē nec semel: sed itez; & tertio cōuersum ē. Qua de re cōsulti magi monuerunt ut se ab incepto p̄posito abstineret: & si quod uestigiū in uecordi pectore sensus fuisset: caue re potuisset ante a leōida & a spartanis abūde mōitus.

De Mida rege phrygiæ mirum.

Idæ uero: cui⁹ ip̄erio phrygia fuit subiecta: puero dormiēti formicæ i os grana tritici cō gesserūt: parētibus deide eius quorsum pdi giū tēderet explorātibus augures responderūt: Oium illū mortaliū futurū ditissimū: nec pdictio uana exti tit. Nā midas cūctorū pene regū opes abūdātia pecu niæ antecessit: infantiaq; in cunabula utili deorū mu nere donata honustus: auro: atq; argēto gazis p̄saut.

De Platone aliud mirum.

Ormicis midæ iure meritoq; apes Platōis p̄ tuleri: ille. n. caducæ ac fragiles: hæ solidæ & æterne felicitatis idices extiterūt: dormiētis in cunis puuli labellis mel iserēdo: q̄ re audita pdigio rū iterptes singularē eloqi suauitatē ore ei⁹ emanatu rā dixerūt. At mihi qd̄ ille apes nō mōtē hymetō thy mi florē redolētē: sed musarū heliconios colles oi ge

Cōsul
tus

Magi
Leoni
dæ uir
tus

Midæ
opes

Gaza

Plato/
nis elo
quētia
prodi
gio si/
gnifi
cata

mons est atticæ regionis q̄ teste solino oīum græcorū montiū obrinet principatū & floribus semp̄ abūdat. Ouis Vertice de summo semp̄ florentis hymeti: pari rōne Iuuenalis: dulciq; senex uicinus hymeto: ex hoc eodē monte marmorū crustæ: & trabes marmoreæ succauabant: dicēte Oratio in odīs cōtra mœcenatē: q̄ in ædificādo nimis sumptuosus eē uidebat. Nō ebur: neq; aug; renidet in domo lacunar nō trabes hymetiæ. Eliconios: mōs ē secundū Pliniū atq; Solinū boetie: & est iuxta thebas & auctore Strabōe in li. ix. phocidī regioni uicinus locatus p̄cul a parnaſo circiter q̄ndecim milia passuū: eiq; emulus altitudine & circuitu q̄ & ipse apollini quoq; sacer &

Heli/ con mons

nere doctriæ uirētes deaq; istictu depasta: maxio ige nio dulcissima alimēta sūme eloq̄ntiæ istilasse uidēt.

De Somniis.

Cap. V.

Ed qm̄ diuitias midæ disertūq; platōis sō niū attigi: referā q̄ certis imaginib; multoꝝ qes adūbrata sit: quē locū un̄ potius ordi ar q̄ a diui Augusti sacratissima mēoria: eius medico artorio sōnū capiēti nocte: q̄

dies īsecut; ē: quo ī cāpis philippicis rōani iter se exercitus cōcurrerūt: Mineruæ species oborta p̄cepit ut illū graui morbo iplicitū mōeret: ne pp̄ aduersā ualitudinē pxio plio nō īteresset: qd̄ cū Cæsar audisset lectica se deferri ī aciē iussit: ubi dū supra uires corporis p̄ adipiscēda uictoria excubat: castra eius a Bruto capta sunt: qd̄ ergo aliud putamus q̄ diuio nūine effectū ne destinātū iā immortalitati caput idignā cælesti spiritu fortunæ uiolētiā sentiret: Augustū uero præter naturalem animi motum in omnibus rebus subtiliter p̄ spiciendis uigorē etiā recēs: & domesticū exemplū ut artorii somnio obtēperaret: admonuit. Audiuerat .n. diui: Iulii patris sui uxore calpurniam: nocte quam is ultimā in terris egit: inq̄te uidisse multis eū confectū uulneribus in suo sinu iacētē: somniq; atrocitate uehementer exterritā rogare non destitisse ut proxima die a curia se abstieret. At illū ne muliebri somnio motus id fecisse existiaret senatū in quo ei parricidarū manus allatæ sunt adire cōtēdisse. Nō est inter patrē & filiū

egressus tamen est amici somnio monitus cessitq; res prospere quoniam captis castris eius lectica quasi ibi cubans remansisset concursu hostium confixa atq; lacerata est. Quā dies inse, est, i nocte q̄ diē p̄cessit: quo manus cōserturi erāt exercitus ro. Implici: affectū laborātē morbo. Ne destina, q̄ ēt uiuus tēpla meruerat: ut Ora, p̄ sentiq; tibi diuinos largimur honores, lurādāsq; tuū p̄ nomē ponimus aras. Augustū uero: exēpla hæc ita coniungit ut a narratione sua discedere non uideat: Augustus inq̄ ita somnio paruit Artorii: ut excubaret in aciē exemplū capiebat a patre suo Iulio Cæsare: nā Augustus Cæsaris adoptiuus filius fuit: p̄r̄ igit; q̄ noluit uxoris somnio pere: p̄enas dedit: nā a pricidis in senatu crudeliter trucidatus est. Præter naturalē: Præterq; q̄ Augustus cautus erat: accessit & patris exēplū: ut somnio pareret. Vigorē. Nā plurimū ualebat īgenio: & ī p̄cipiēdis rebus subtilis. In terris: Quia postea uixit in cælis. Calpurniam nocte: Suetolib. primo, Calpurnia uxor imaginata collabi fastigiū domus: maritūq; in gremio suo cōfodi: Itē paulo superius: ea nocte inq̄ cū illuxit dies cædis & ipse sibi uisus est p̄ q̄etē interdū supra nubes uolitare aliā cū loue dextrā iungere. At illū ne muliebri: Ne uidere Cæsar muliebribus somniis deterritus noluisse senatus morem gerere uoluntati: ideo spreto somnio senatum adiit. Nō est inter patrē & filiū: Quia occurrebat illud q̄ ipse p̄r̄ sapiētius fecisset: ideo dicit non esse comparisonem faciendam inter patrem & filium: nam alter paratum iter habebat in cælum: alter magnarū rerum laborem referebat. Anteq; diuinos honores acciperet. Non est: Non conuenit non licet. Pendentem. Quia non stabilis est fortuna nec status rerum humanarum. Numine exemplaria antiqua quædam habent, munere. Animi motum, in uetustis aliquot codicibus mo

Ed qm̄: Trāsit ad capitulū de somniis q̄ uera appuerunt: & primo q̄dem somnium narrat Artorii me dici qd̄ ad salutē Augusti Cæ. pertinuit: nā huius somniū monitu ab exitio qd̄ īminebat liberatus est. Diuitias: propter fornicas. Disertum: propter apes. Referam q̄ Certis imaginib;: cū duo sint uaticinādi genera unū artis: alter; nature: somnia sunt ex his q̄ a natura pueniunt. C. li. de diuinatione: sed omittamus oracula: ueniamus ad somnia: de q̄bus crisippus disputās multis & mūtis somniis colligēdis facit idē qd̄ antipater ea conqui res q̄ antiphōtis īterp̄tatiōe explicata declarat.

Imaginibus ter, q̄a exitus declarauit imagines illas somniorū ueras fuisse. Adūbrata: respexit ad imagines q̄ adūbrari dicunt. A diui Augusti sacratissima memoria: non pōt ab asentiōe discedere Valerius: somnium autē eius modi fuit cū in cāpis philippicis exercitus duo steterent romanorū: hinc Octauiani & Antonii: inde Bruti atq; cassii: & pximo die manus essent cōserturi: Artorius medicus Octauiani somniū accepit: ut admoneret Octauianū ne postero die per ualitudinē in cubiculo iaceret: qd̄ cū fecisset ab īminēti mortis piculo liberatus est: nā captis forte castris brutiani milites Octa, tētoriū ingressi lecticā eius: ī q̄ illū cubatē esse putabāt: gladiis trāstixerūt: fuit at Octa, ut inq̄ Suetonius de duodecim Cæ. somniorū obseruantissimus: ita ut nec suū nec alienū cōtēpserit unq; dicit, n. philippēsi aciē quis stauisset non egredi tabernaculo pp̄ ualitudinē:

OLI, Som/ nia

Augu/ stus sō nio sei uatus

Augu/ stus ui ta cōse cratus

THE.

OLI
Deci/
us pro
exerci
tu se
deuo/
uit

Illud etiā somnium, P. Decius ille, q̄ filius q̄ primus ex decis cōsul fuit: eū esset tribunus militū: Vale-
rio & Aulo Cornelio cōsulibus: a samnitibusq; p̄meret romanus exercitus: cū picula p̄riorū iniret au-
daciū: mōdereturq; ut cautior eēt: dixisse fert: qd̄ extat in annalibus sibi in somniis uisum esse: cū in
mediis hostibus uersaret occidere cū maxima gloria: & tū qd̄ icolumis exercitū obsidiōe liberauit:
post trienniū autē cū cōsul esset deuouit se: & in acie latinorū irrupit armatus: quo eius facto superati sunt & de-
leri latini: cuius mors ita gloriosa fuit: ut eandē cōcupisceret filius, L. iuius ab urbe cōdita li. viii. cum consules in-

qt duobus scriptis exercitibus ad capuā: quo
iam latini sociiq; cōuenerant: castra locassent:
utriq; cōsuli eadem dici uisa species in quiete
uiri maioris humano habitu augustiorisq; di-
centis ex una acie imperatorē: ex altera exerci-
tū diis manibus matiq; terrae deberi: utrius
exercitus imperator legiones hostiū: superq;
eas se deuouisset eius populi partiq; uictoriā
fore: hos ubi nocturnos uisus inter se consu-
les contulerunt: placuit auertentē deum irae
causa uictimas cædi simul: ut si ex eis eadem
quæ somno uisa fuerant portenderentur. Al-
teruter consulum fata implet: ubi responsa
aruspicum insidenti iam animo tacitæ reli-
gioni congruerunt: tum adhibitis legatis tri-
bunisque & imperiis p̄ palā expositis: ne mors
uoluntaria cōsulis exercitum in acie terreret:
cōparāt inter se: ut ab utra pte cedere Ro. exer-
citus cœpisset: inde se consul deuoueret p̄ Po.
Ro. Quiritibusq;. Item paulo inferius. Instru-
ctis inqt sicut ante dictum ē ordinibus p̄cesse
re in acie Manlius dextro. Decius leuo cornu
perat. Primo utriusq; æq; uiribus eodē ardore
animorū gerebat res: deinde a leuo cornu ha-
stari Ro. nō ferētes imp̄ssionē latinorū: se ad
principes recepere: in hac trepidatiōe Decius cō-
sul. M. Valerium magna uoce in clamat deorū
inqt ope Valeri opus ē: agedum p̄otifex publi-
cus Po. Ro. p̄. uerba qbus me p̄ legiōibus de-
uouēā: p̄otifex eum togā p̄textā sumere iussit:
& uelato capite: manu subter togā exerta: sup-
telum subiectū pedibus stantē sic dicere: Iane:
Iuppiter: mars p̄: gr̄ne: bellona: lares: diui no-
uēfiles: dii indigetes: dii quorū est potestas no-

strorum hostium: diiq; manes: uos precor ueneror: ueniam peto: ferorq; uti Po. Ro. quiritum uim uictoriāq;
properetis hostesq; Populi Ro. quiritū terrore: formidine: morteq; afficiatis: sicut uerbis nuncupauit: ita pro re-
publica quiritum: exercitu: legionibus: auxiliis Populi. Ro. quiritum legiones auxiliāq; hostium mecum diis
manibus deuoueo: hæc ita precatus: lictores ire ad. T. Manlium iubet: matureq; collegæ se deuotum pro exer-
citu nunciare: ipse cinctus ritu gabino armatus in æquum insiluit: ac se i medios hostes immisit: conspectus ab
utraq; acie aliquanto augustior humano uisu sicut cælo missus piaculum omnis deorum irae: qui pestem a suis
aueriam in hostes ferret: Itaq; omnis terror pauorq; cum illo ratus: signa primo latinorum turbauit: deinde
in totam penitus aciem peruasit: euidentissimum id fuit: q; quocunq; equo inuectus est ibi haud secus q̄ pesti-
fero sydere ic̄ti pauebant: ubi uero corruit obrutus telis inde iam haud dubie consternatæ cohortes latinorum
fugam uastitatemq; late fecerunt. Latino bello: Quando latini a sociis romanis defecerunt. Periculoso: Be-
ne periculoso: quia latini populi iisdem armis eadem militiæ disciplina utebant: & romanis pares opibus erant.

Vesuuui: Mons est campaniæ. Matri: scilicet omnium. Luce proxima: Postera die ubi illuxit: primo qui-
dem tentarunt piacularibus hostiis auertere ne possent iram deorum: sed idem in extis quod uiderant in som-
niis futurum cognouerunt. Conuenit: Ex pacto inter se ita constituerunt. Neutro reformidante: Quia
uterg; paratus erat sine trepidatione se pro patria deuouere.

THE. C. Nō p̄cul a Vesuuui mōtis radicib; positis castris. Hic loc; arguit ipitiā ei; q nup opusculū de uiris illustrib;
Suetōio uindicauit. i quo p̄perā legi i Decio Cōsul bello latio collega Mālio torq̄to: positis ap̄ Veferi fluuiū ca-
stris. & ifra i ipso Torq̄to: Latios ap̄ Veferi fluuiū Decii collegæ deuotiōe supauit. utrobicq; castigādū Ianus ad-
monuit ap̄ Vesuuuiū: testimōio Liuii Valeriūq;. Sed ipudētissimus plagarius is q nouissime libellū curauit im-
primēdū: Vestigia Iani secutus i aliis oibus in hac una correctiōe nō potuit. Nā quo tpe Catullianus cotta Cor-
nelii nepotis titulo multis in locis a Iano correptū codicē publicauit: usus Iano nō uenerat: ut auditoribus suis
cōmunicaret. Itaq; bellus impressor: q nihil ex se unq̄ pepit adminiculo ducis orbatuſ foede lapsus ē in errorē

ullius rei cōparationē fieri: p̄sertim diuinitatis fastigio
iūctos. Sed iā alter operibus suis aditū sibi ad cælū in-
struxerat: alteri longus adhuc terrestriū uirtutū orbis
restabat. q̄ pp̄ ab hoc tātūmodo p̄dētē mutationē sta-
tus cognosci: ab illo etiā differri dii immortales uolue-
runt: ut aliud cælo decus daret: aliud promitteretur.

De. P. Decio & M. Torquato.

Illud ēt sōniū magnæ admiratiōis & clari exi-
tus qd̄ eadē nocte duo Coss. P. Decius & T.
mālius torq̄tus latino bello & graui & piculo-
so nō p̄cul a Vesuuui mōtis radicib; positis castris ui-
derit. Vtriq; n. qdā p̄ q̄tis speciē p̄dixit: ex altera acie
īperatorē: ex altera exercitū diis māibus m̄iq; terrae
deberi. Vtri; at dux copias hostiū aggredere: supq;
eas seipsū deuouisset: uictoriā habiturū. id luce p̄xima
cōsulibus sacrificio uel expiaturis si posset auerti: uel
si certū deorū ēt mōitu uisū foret executuris hostiāq;
exta somnio cōgruerūt. Cōuenitq; inter eos cuius cor-
nu prius laborare cœpisset: ut is. capite suo fata p̄riæ
lueret. q̄ neutro formidante Decium depoposcerunt.

Aliud somnium.

Equit; æq; ad publicā religionē p̄tinēs sōniū
cū ludis plebæis qdā p̄familias p̄ circū fla-
miniū priusq; p̄pa iducere seruū suū uer-

Sequitur æq; ad publicam religionē: Illud somnium ad deos pertinuit ut eorum uoluntas impleret: sed hoc qd sequitur non minus spectat ad religionē: omnes historici Romani Fabii: Gelii: Celi: & Liuius in primis hanc testantur historiam. Cicero quoq; libro de diuinatione refert q; bello latino dū ludii uotiuu maximi primū fierent: ciuitas ad arma repente excitata est: itaq; ludis intermissis instauratiui paulopost constituti sunt: qui anteq; fierent cum Populus confedisset: & seruus p̄ circum uirgis cederet furcā ferens: dictus est deinde cuidam rustico Romano dormienti uisus esse Iuppiter per quietem: qui dixerūt præsultorem sibi non placuisse ludis: idq; ad eodē iussum esse senatui nunciare: illum nō ausum esse: iteq; idē iussum & monitum ne uim suā experiri uellet, nec tum quidē esse ausum: exinde filium eius esse mortuum eandem in somniis admonitionē fuisse tertiā: tum etiā debile factum rē ad amicos derulisse: quoz; de sententia lecticula in curiam esse delatū, cunq; senatui somniū enarrasset pedibus suis saluū domum reuertisse: itaq; somnio approbato a senatu ludos illos iterū instauratos memorizæ pditum est. Plæbeis ludis. Quos teste Asconio: Exactis regibus p̄ libertate plæbis aut p̄ reconciliatione fecerunt. Dionysius uero alicar naseus libro. vii. circa finem hos ludos senatū fieri decreuisse dicit: cum nuncupata essent uota ab Aulo Postumio dictatore pugnaturō cū descendentibus latinoz; urbibus conantibusq; Tarquinum in regnum restituere: decreuisse quot annis in sacrificia atq; certamina quingentas argenti minas: & usq; ad bellum punicum hoc impendisse in eam solemnitatē, ipsos deinde ludos quales essent & quō fierent longa oratiōe describit: qd̄ q̄a longū nimis esset referre prætermittā. Quidam paterfamilias: Liuius li. ii. Mane seruū qdā paterfamiliaz nondum cōmisso spectaculo sub furca cæsum medio egerat circo. Macrobius Saturnaliū. i. dicit hoc fuisse anno ab urbe cōdita q̄dragesimo septuagesimo quarto: & paterfamilias uocatū Acroniū maximū. Circū flaminium. Tres constat circos fuisse in urbe romana maximū: flaminium, & neronianū. Flaminius autē circus dictus est nō q; flaminius q̄sq; ut nōnulli putant

OLI,

Somni miranda

Ludi Plæbei

Circus in urbe Flaminii circus unde

OLI, Cicerois exiliū Cicerois somnium

beribus mulctatum sub furca ad supplicium egisset: latino homini ex plæbe Iuppiter in q̄ete præcepit ut cōsuli diceret sibi præsultorē ludis circē sibus proximis nō placuisse: quæ res nisi intenta ludorū instauratiōe expiata esset secuturum nō mediocre urbis periculū. Ille ueritus ne cum aliquo incommodo suo religione summū implicaret imperiū silentiū egit. Euestigioq; filius eius subita ui morbi correptus interiit. Ipse etiā per q̄etē ab eodē deo interrogatus an satis magnam p̄enam neglecti imperii sui pependisset: in proposito perseverans debilitate corporis solutus est. ac tum domum ex cōsilio amicorum lectica ad tribunal cōsulum: & inde ad senatum perlatus ordine totius casus sui exposito: magna cum omniū admiratione recuperata membrorū firmitate pedibus domū rediit.

De Marco Cicerone somnium.

Ane illud quidē inuoluendū silentio. inimicorum conspiratiōe urbe pulsus. M. Cicero cū in uilla quadā cāpi Atinatis diuersaretur is animo i somnum profuso per loca deserta & in uias regiones uaganti sibi. C. Marium cōsulatus ornatum insignibus putauit obuium factum interrogantē eū: Quid ita tam tristi uultu incerto itinere ferretur: audito deinde casu quo conflictabatur compræhendisse

ædificari iusserit: sed q; in pratis flamineis fuerit cōstructus. Vnde Liuius: Ea inq; in pratis flamineis oīa i cōsilio plæbis acta q̄ nunc circū flaminium appellāt. Plurachus in p̄blematis. Quid est q; circus flaminii dictus ē? an q; flamineus qdā priscus cū ciuitati agrū reliquisset: equestribus ludis eius fructu & uestigalibus utebantur: nā cum pecūia suppeteret: uiam quoq; flamineā munierūt. Præsultorē: Lusorē qui p̄siluerat: hoc ē p̄saltauerat priusq; ludii inchoarent. Circē sibus, q; pxime celebrati fuissent nā ludii plæbei magni Romæ circē ses eodē nomine appellabantur, dicti sunt autem circenses teste Seruio a circū & enses: q̄a rudis antiquitas q̄ nondum spectacula in fabricarū ornatum deduxerat inter enses & gladios locis uirentibus ludos agebant & in medio loco munera collocabant: ut Virg. Munera principio ante oculos circosq; locantur in medio: eratq; ludicrum ut equi iunctis curribus a circi carceribus discedentes: ex uno latere circi decurrerent & cum ad summam aduentassent se deinde diuerterent: & ex alio latere recurrentes ad primam usq; circi metam reducerent: ne igitur lusoribus per fugam locus esset ignauizæ circum eos disponebantur milites strictis gladiis: unde circenses dicti sunt quasi circum enses: uel ut alii uolunt: a circuitu, erant autem currule certamen: hoc ē quadrigarum cursus. Virg. Centum quadriugos agitabo ad flumina currus. Attenta instauratiōe. Diligenti & accurata renouatiōe ludoz;

Ane illud qdē. Cicero li. de diuinatione: ubi quintū fratrem de se loquētē inducit. Venio inq; nūc ad tuū somniū: audiui eqdē ex teipso: sed mihi sæpius noster Sallustius narrauit cū i illa fuga nobis gloriosa patriæ calamitosa in uilla qdā cāpi arpinatis mæres: magnāq; partē noctis uigilasses: ad lucē deinde arcte & grauitate dormire cœpisses: & q̄q; iter istaret, tibi silentiū fieri iussisse: neq; passum eē te excitari: cū at̄ expectus esses hora secūda: sæpe te tibi somniū narraffe: uisum tibi eē cū in locis solis mœstus errares. C. Mariū cū fascibus laureatis q̄rere ex te qd̄ ita tristis eēs: cūq; tu te patria expulsus ui eē dixisses: p̄hēdisse eū dexterā tuā: & bono aīo te esse iussisse: lictorib; pximo te tradidisse ut te in monumētū suū deduceret, & dixisse in eo tibi salutē fore: tū & se exclamasse Sallustius narrat, reditū tibi celerē & gloriosum paratū, & teipsum uisum in somnio delectari: nā illud mihi ipsi celeriter nunciatū est ut audiuisti in monumēto marii de tuo redi

Arina
urbs

tu magnificentissimū illud senatus consultum esse factū: referente optimo & clarissimo, P. Lentulo consule: idq; frequentissimo theatro incredibili clamore & plausu cōprobatum: dixisse te nihil arpinati somnio fieri potuisse diuinius. Villa, In domo agresti, nā uilla pprie est domus in agris, Vir, Etiam summa pcul uillarum culmi na fumant. Attinatis, Mons est campaniæ ab attina urbe iuxta pontinas paludes posita deriuatus: & est nomē gentile attina ab ærumna & morbo dicta est quem uicinæ paludes inferebant, græce: latine significat ærū nā quāquam Virg, dicat, Attina potens tiburq; superbū, Insignibus, Videlicet licitoribus pcedentibus: ipso ue ro prætextā gerente sicut mos erat, Licitori

mo2
im in
il si
ab

pximo, nam ex licitoribus unum semper ha bebant proximum consules, Monumentū, Sacellum marianum, ubi fuerant eius monu menta & ita accidit: nam ut diximus cum Ci cero totius ferme italiæ consensu restitutus esset in sacellum Marii in quo factum fuerat senatus consultum de eius reditu deductus est: & ingenti senatus consensu liberatus sum mag; cum dignitate restitutus, scimus enim quom, M, Ci, lege apii claudii tri, pl, lata q; ipe ciues Romanos in dicta causa damnatos occi disse in exiliū pulsus fuerit, In æde louis Ma riana, quā Marius in honorem louis cōdide rat: ibiq; monumenta sua collocauerat,

THE.

Attinatis campi, Vide ne potius legere sit Arpinatis, eo nanq; Cicero pulsus urbe con cessit: ut satis constat eius testimonio,

OLI,

Aio autem, Grac, imminentis ca sus atrocitas, Tiberius Gracc, uir magnæ auctoritatis duos filios ha buit seditiosissimos uiros Tiberiū & Caiū Gracchū: quoz; uterq; eodē exitio pie runt, nā Tiberius maior natu dū legē agrariā cōtra senatus auctoritatē ferī moliret ut ager stellas q; bello & armis captus fuerat inter oēs equaliter diuideret: a Scipione nasica interem ptus est, erat, n, lex illa magnæ seditiōis causa: ga nobiles de possessione cedere cogebantur: itaq; cum magnæ Tiberii opes & legem om nino laturus esset quā Populus qd sibi cōdu ciblem fore uidebat libenter acciperet, Scipio nasica uidens id fieri cōtra rempublicā tergi uersantēsq; cōsules inquit, Quicumq; uult rē publicā eē saluā is me sequat: & ita fractis sub sellis impetū fecit in rostra: & uno ictu Tibe riū occidit: haud ita multo post, C, Gracchus Tiberii fratris effigiē uidit in somniis dicētis:

Cai,
Grac/
chi læ
tū sō
nio f/
dictū
Lex
frumē
taria

quantū uellet cunctaret: tamen eodē sibi loeto quo ipse interiisset esse per eundum: idq; Cælius tradit se ab eo dem, C, Graccho audiuisse anteq; tribunus plebis factus esset qd etiā euenit, cū enim creatus tribunus esset mul tas leges senatui per inuisas tulit: inter q; & frumentaria quæ iubebat ut semissibus & trientibus frumenta plæ bi diuiderent: alterā agrariā: eandē quā & frater tulerat: tertiā quoq; ut sexcenti equites miscerent senatoribus, & equestre ordinē ita puertit, hic continuato magistratu & latis legibus complens in Italiā colonias deduxit & unā in solo diruta carthaginiis quo ipse triū uir coloniā deduxit: deniq; seditiosus cū auentinum mōtē cū mul titudie armata oppssisset a, L, Opimio q; Populū cōuocauit occisus ē: & ita somnū adimpleuit, de Gracchis mul tis in locis dicturi sumus ut res postulabit: itaq; uariabilē historia fortasse p diuersa auctorū sententia Quo il le, Nā sicut ille a Scipione, casus ē, ita hic a, L, Opimio interfectus, Cælius, Hoc somniū auctoritate Cælii pbat, Quo ipse occidisset, aliqui codices antiqui legunt, quo ipse propulsus e capitolio occidisset,

THE,
OLI,

Assius parmensis, Deuictis Antonio & Cleopatra apud actiū promontorium ut supra dictum est: Cassius hic qui secutus erat Antonii partes: timens exitū ne, s, occideret ab intersectoribus quos mi serat Octavianus ut persequerent oēs q; sibi aduersi fuissent: Athenas pfugit: & se in diuersorio ge ti dedit: ibi hæc horrida somni species obuersata est sibi mortē paulopost futurā denunciāns, Con cubia, Prima parte somni nam nox cōcubia & nox intempesta eadem ferme est ut supra diximus, Sollicitudi nibus, Sollicitudines & cure sepe somnium excitant sepe etiā debilitato corpore in somnū resoluunt sicut etiā hoc loco, Demisso, usq; ad pectus demissa barba, tale quiddam uisum est bruto in campis philippicis: ut in eius uita Plutarchus tradit, κακοδαίμων Malum demonem, duo sunt spiritus qui dantur homini bonus &

dexterā suā: ac se pximo littori in monumentum ip sius deducendū tradidisse: q; diceret ibi esse latiore m status spem repositā: nec aliter euenit. Nam in æde Io uis mariana senatus cōsultū de reditu eius est factum.

De Caio Graccho.

Aio at Graccho iminētis casus atrocitas pa lā atq; apte per getē denūciata est: somno, n, pressus Tiberii Gracchi fratris effigiē uidit dicētis sibi: nulla rōne eū uitare posse: ut eo fato nō pe rirer quo ipse occidisset id ex Graccho priusq; tribuna tū i quo fraternū exitū habuit iniret: multi audiuerūt: Cælius etiā certus romanæ historiæ auctor: sermonē de ea re ad suas aures illo adhuc uiuo puenisse scribit.

De Cassio Parmensi.

Incit huiuscemodi somnii dix; aspectū: qd i sequit, apud Actiū, M, Antonii fractis opi bus Cassius Parmensis q; partes eius secutus fuerat athenas cōfugit: ubi cōcubia nocte cū sollicitu dinibus & curis mēte sopita i lectulo iaceret: existima uit ad se uenire hoīem igētis magnitudinis: coloris ni gri: squallidū barba & capillo demisso: Interrogatūq; q; nā eēt: respōdisse κακοδαίμων pterritus deinde tā retro uisu & noie horrendo seruos iclamauit: Sciscita tusq; est si quem talis habitus aut intrātem cubiculū: aut exeuntem uidissent: quibus affirmātibus neminē illuc accessisse: iterū somno & quieti se dedit atq; eadē animo eius obseruata species est: Itaq; fugato somno

malus, bonus ratione uocabuli daemon appellat. nam daemon apud graecos intelligentiam significat: & ita intelligitur bonus angelus malus angelus: nam malum significat: unde Virgilius Quisq; suos patimur manes, quia ut inquit Seneca. Cum nascimur duos genios sortimur, hoc est duos spiritus: unum qui nos hortatur ad bona: alter qui deprauat ad mala: quibus assistentibus: aut asserimur ad meliorem uitam: aut condemnamur ad deteriore. Item sequenti. Quasi per somnum delusus esset, & Fugato, Pulso hic autem non multo post tempore ab interfectores Octauiani occisus est, & Supplicium capitis, Cassius parmensis in partibus Bruti & Cassii tribus militum fuit, quibus uictis Athenas se recepit.

Virgi.
Geni
Bon
Geni
mal
THE.

lumen introferri iussit puerosq; a se discedere uetuit. Inter hanc noctem: & supplicium capitis quo eum Caesa. affecit paruulum admodum tempus accessit.

De Atterio Ruffo.

Ropioribus tamen: ut ita dicam: lineis Atterii Ruffi equitis romani somnium certo euentu monitum est: quod cum gladiatorum munus Syracusis ederetur: iter quiete ratiarii se manu confodi uidit: idque postero die in spectaculo confessoribus narrauit. Incidit deinde ut proximo ab equite loco ratiarius cum mirmillone introduceretur: cuius cum faciem uidisset idem dixit: ab illo se ratiario trucidari putasse. protinusque inde discedere uoluit. Illi sermone suo metu eius discusso: cum exitum misero attulerunt. ratiarius. in. in eum locum compulso mirmillone & abiecto: dum iacentem ferire conatur transiectum gladio Atterium interemit.

Externa de Hannibale.

Hannibalis quoque ut detestandum romano sanguini: ita certae praedictionis somnium: cuius non uigiliae tantum sed etiam ipsa quies hostilis imperio nostro fuit, hausit enim proposito & uotis suis conuenientem imaginem. Existimauitque missum sibi a Ioue mortali specie excelsiorem Iuuenem inuaden-

millonicum genus est armature gallicae: id est & galli mirmillones sunt appellati: id est autem piscem dicit, quia in eorum galea piscis effigies erat illud autem gallicae armaturae genus a pittaco mityleneo uno ex septem sapientibus primo iuuentum fuisse tradit: cum dimicaturus esset contra frynonem quendam atheniensem per finibus patriae, occultabat igitur pittacus sub clipeo rante quoddam: quo deinde iacto frynonem sic implicuit ut se mouere non posset: & ita uictus est, unde Iuuenalis. Vicit & hoc monstrum tunicati fuscina gracchi. Item alibi. Inter pinirapi iuuenes iuuenesque lanista, ergo si piscem in apice galeae gladiatores gestabant recte utebantur retibus quibus capiuntur pisces, & Narrauit. An scitis inquit quid ego uiderim in somniis me: scilicet a ratiario occidi, & Discusso. Quia illum metuere uetuerunt.

OLI.
Gla/
diato/
res
Ratia
rius
Festus
Pom,
Mir/
millo
nicu
Gen
Arma
ture
Iuue,
OLI.

Hannibalis quoque Narrat hannibalis somnium Liuius secundi punici belli lib. in quiete dicit Iuuenem ab eo uisum fuisse diuina specie qui se a Ioue diceret ducem in Italiam Hannibali missum, inde sequeretur neque usque a se deflecteret oculos: pavidum primo nusquam circumspectantem aut respicientem secutum deinde cura humani ingenii cum quodnam id esset quod respicere uentus esset: agitaret animo: temperare oculos animo nequissime eum uidisse post se serpete mira magnitudine cum ingenti arborum & uirgultorum strage ferri ac post insequi cum fragore caeli nimbum: tum quod moles ea quod uel prodigium esset quaerentem audiuisse uastitatem Italiae esse, pergeret porro ire nec ultra inquireret: sineretque fata in occulto esse. Cuiuslibet de diuinatione. Hannibalé inquit cum coepisset saguntum uisum esse in somniis a Ioue in deorum concilio uocari quo cum uenisset Iouem imperasse ut Italiae bellum inferret: ducemque ei unum ex concilio datum quo illum utente cum exercitu pergere coepisset: ne respiceret imperasse: illum autem diuinitus facere non potuisse: elatumque cupiditate respexisse: tum uastam belluam & immanem uisam circumplicita serpentibus quacumque incederet omnia arbuta uirgulta tecta pertere: & eum admiratum quaesisse de deo: quodnam illud esset tale monstrum: & deum respondisse: Italiae esse uastitatem: praecipisseque ut pergeret protinus quod retro & a tergo fieret ne laboraret, & Vigiliae. Non solum dum uigilaret sed etiam dum quiesceret agitabat animo per Italiam inferre, & Hausit. Vidit, haurio Polysemus sermo est: multa enim significat: aliquando ferio, Vir. Et latus haurio apertum, aliquando uideo: ut hauriat hinc oculis ignem crudelis ab alto dardanus: interdum audio: ut uocem haurio his hauribus haurio, plerumque sorbeo: ut ille impiger hausit spumantem pateram & pleno se proluit auro: quis ibi hausit, dicat hausit accepit, ergo pro loci qualitate accipiendum est, & Excelsiorem, Augustiorem mortali habitu,

Cice,
Hau/
rio
Virgi.

¶ Secutus oculis: Quod humani ingenii propriū est: ut nitā in uetita. ¶ Pone: Post. ¶ Proterētē proculcantē oīa prosternentē. ¶ Nimbus Ventus cū pluuia: sed interdū p nube ponitur: ut Virg. Heu qā nā tanti cinxerunt æthera nimbi, aliquādo pro pluuia siue hymbri: ut densus ruit æthere nimbus. ¶ Fragore, Tonitru: & pprie fragor dē fractarū reg: sonitus siue strepitus. ¶ Portēderet, Significaret. Hinc portenta dicunt quæ aliquid futuri significāt. ¶ Permite fatis, Relinquas diis sollicitudines: nihil aliud dicere uoluit nisi ut fata carthaginensium in occulto relinqueret, nam si huius belli exitus declarasset: nulli dubium quod ab incepto destitisset.

OLI

Quā bene macedōiæ rex Alexāder, Alexāder macedo uidit i somniis imaginē nescio quā eū admonētē: ut diligētior esset suæ uitæ custos,

quoniā pestifera Cassandri māu piturus esset: qd etiā factū est, nā Iolaus Cassandri frater pincerna erat alexādri: & nup uenerat: ita qd facultatē dedit accusare uolētibus cassandrū, & nō nulli pxime uenerāt q dicerēt, Antipatrē cū filiis egisse: ut alexādri ueneno necarent, qd cū illi dicerēt p̄sente cassandro: tū ille qd audes i qd dicere hoies q tā pcul uenerūt: nulla nobis iniuria affectos cauillari: & ille inqt: eo magis qā: pcul uenerūt scire nō possumus qd idicāt, hic ē inqt illa Aristo, Irōia quā utif, ut i utrāq partē arguat, deide cū uidisset Cassander mo-

Alexā
dri
Mors

re Prisco adorari Alexādri qā res noua eēt rifu statim psecutus ē, Alexāder idignat capillis māib⁹ iniectis: ipm terq qterq terræ colisit, Haud multo post: sicut antea dictū est ex Anthiocho rege Cassander poculū uenenatū Alexādri ppinauit, Venenū at frigidā aquam fuisse de nonacride regiōe q guttatim de p̄tra stillat: q aq n̄ nisi in unguis eq uel asini deferi pōt, hāc aquā cū hausisset Alexāder: sub-

Alexā
dri
Dies
Nata
lis

ito dolore pfusus ē: Alexāder natus ē anno ab urbe cōdita, cccclxxxv, teste Solino capitulo de Asia, quo die flagrauit templū Diāe ephesiæ, Cide natura de li, Diana cū in partu olympiadis adesse uoluisset domo absuit, De cuius morte Iustinus lib. vii, Plinius & Herodotus, sed in primis Plutarchus, in uita Alexandri, ¶ Ab illo Cassandro: erat, n̄ antipatris filius q paulo post somniū uenit, sed anteq ueniret illū in somniis uiderat, ¶ Adiecto uersu græco, Sunt q dicūt hūc fuisse uersum,

OLI

¶ Eleuat, minuit trāslatio ut diximus a cumulo, dicit autē credēdū nō esse,

Longe idulgētius, Hoc somniū Ci-li, de diuinatione refert, dicit enim, Quid illi duo somnia q celeberrime cōmemorant a stoicis, qd tadē pōt cōtēnere unū de Simōide: q cū ignotū qn dā p̄iectū mortuū uidisset, eūq humasset: haberetq in aīo nauim cōscēdere moneri uisus est ne id faceret, ab eo quē sepultura affecerat: si nauigasset eū naufragio eē periturū: itaq Si monidē rediisse periisse ceteros q tū nauigassent, ¶ Indulgētius, Indulgētiores fuere dii in

Simo
nides

Simonidē q, in Alexādri, Simōides Liricus fuit a quo Simonidia metra dicunt, ¶ Consilii firmitate, Non, n̄ satis erat in somniis pdixisse exitū, nisi etiā pdictū caueret, nā pdictio mali magis nocet nisi cautio adhibet, Corroborauit admōitiōi q uiderat in somniis consiliū adhibuit, ¶ Aeternitati, qā liricū carmē scripsit, cuius postea per alii quot annos memoria mansit diuturnior, Iuxta illud Propertii, At nō ingenio quæsitū nomen ab æuo: Excidet ingenio stat sine morte decus, ¶ Ignotis, peregrinis, Virgilius, Nudus in ignora palinure iacebis harena,

THE

¶ Per somniū admonitus Vetusta qdā exemplaria nō habēt illa uerba p somniū, Sed dūtaxat ab eo admonitus, ¶ Memoriā, Antiqui codices legunt, Memor autem: ut uerbū consecrauit ad umbram referas a qua monitus,

dæ Italia ducem: cuius monitu primo uestigia nullā i partē secutus oculis: mox humani ingenii prona uoluntate uetita scrutandi: pone respiciens animaduertit immensæ magnitudinis serpentem concitato impetu omne quicquid obuium fuerat proterētē: postq eam magno cum cœli fragore erumpentes nimbos lucemq caliginosis inuolutā tenebris: attonitus deinde quid nam esset monstri & quid portenderet interrogauit, hic dux: Italia uides inquit uastitatem: proinde sile & cætera tacitis permite fatis.

Somnium Alexandri regis Macedoniae.

Quā bene macedoniae rex Alexāder p quietē uisa imagine p̄mōitus erat: ut uitæ suæ custos esset diligentior, si eum etiam cauendi periculi consilio fortūa instruere uoluisset. Nanq Cassandri pestiferam sibi dexteram somnio prius cognouit q̄ exitu sensit: existimauit enim se ab illo interfici cū eum nunq uidisset, interposito deinde tempore Postq in conspectum uenit: nocturni metus patefacta imagine ut Antipatris filium eē cognouit: adiecto græco uersu: qui fidem somniorum eleuat: p̄parati iam aduersus caput suum ueneficii: quo occidisse Cassandri manu creditur: suspicionem animo repulit.

De Simonide poeta somnium.

Longe idulgētius dii in poeta Simonide: cuius salutarē iter quietē admonitionē: consilii firmitate roborarūt, is enim cū ad littus nauē appulisset ihumatūq corpus iacēs sepulturæ mādasset ab eo p somnium admōitus: ne proximo die nauigaret in terra remāsit, q inde soluerant fluctibus & pcellis i conspectu eius obruti sunt: Ipse latatus est q uitā suā somnio q nauī credere maluisset: memoriā at beneficii elegantissimo carmine æternitati consecrauit, Melius illi & diuturnius in aīs hoīum sepulcrū cōstituens: q qd in desertis & ignotis harenis struxerat.

Efficax & illa, Croesus rex Lidiae duos filios habuit unum mutū alterū incolumem, pater autē uidit in somniis illū, quod uocalis erat ferro periturū eē, curauit igitur ut omne telū remoueret ab eo, ipsum etiam cū aequalibus suis cū quibus uiuere cōsueuerat: sine telo esse uolebat, denique eū nihil agere permittebat: quo posset ferro p̄ire forte ita accidit ut eo tēpore aper̄ imēsā magnitudinis totā illā regionē uastaret, agrestes uero ad regiā cōuenere petentes attim, quod uenationē delectabat quibus rex ita respōdit, instrumenta se quodē da eugaretia, canes filiū uero nō cōcessurū metuēs somniū quod uiderat, Eodē tēpore uir quidā externus ad Croesum uenerat rogans regē, ut cædē suā expiaret, In-

OLI,
Croesi
Som/
nium

De Croeso rege somnium.

Efficax & illa quietis imago: quæ Croesi regis aium maximo prius metu: deinde ēt dolore confecit. Nam e duobus filiis: & ingenti agilitate & corporis dotibus præstatiorem imperiūq; successioni destinatū attim: existimauit ferro sibi ereptū. Itaque quicquid ad euitandam denunciatae cladis acerbicatem pertinebat: nulla ex parte patria cura cessauit auertere. Solitus erat Iuuenis ad bella gerenda mitti: domi detentus est: Habebat armentarium omnis generis telorum copia refertum: id quoque amoueri iussit: gladio cinctis comitibus utebatur uetiti sunt propius accedere: necessitas tamen aditum luctui dedit, quum enim ingētis magnitudinis aper̄ olympi montis culta crebra cum agrestum strage uastaret: inusitatoque malo regium imploratum esset auxilium: filius a patre extorsit: ut ad eum opprimendum mitteretur: eo quidem facilius: quod non dentis sed ferri sæuitia in metu reponeretur. Verum dum acri studio interficiendi suem omnes sunt intenti: pertinax casus imminētis uolentia: lanceam petendæ feræ gratia missam: in eum detorsit: & quidem eam potissimum dexteram nefariæ cædis crimine uoluit aspergi: cui tutela filii a patre mandata erat: quam Croesus imprudentis homicidii sanguine uiolatam hospitaes ueritus deos: supplicem sacrificio expiavit.

De Cyro.

Nec Cyrus quidē superior iuictæ fatorum necessitatis paruulū argumētū ē: cuius ortus ad imperiū totius Asiae spectantis maternus auus

Asia obumbraretur: consulti aruspices respōderunt ex filia nasciturum esse nepotem qui totam Asiam imperio subigeret: eiq; regnum adimeret. Quo respōso territus Astiages: neque claro uiro neque cui filiam suam ne paterna maternaque nobilitas nepotis animos extolleret: sed ex gente obscuratum temporis persarum Cambisi mediocri uiro in matrimonium tradidit. Ac ne sic quidem somniū metu deposito grauidā ad se filiam iussit acciri: ut sub aui oculis partus necaretur: natus infans dat occidēdus Arpago regis archanorū participi. Is ueritus ne si ad filiā mortuo rege uenisset imperiū: quia nullum Astiages uirilē sexū genuerat: illa necati infantis ultionē: quoniam a patre nō potuisset: a ministro exigeret. Mithridati pastori regii pecoris puerum exponendum tradit. Forte eodē tēpore & ipsi pastori natus filius erat uiuus ut Iustinus refert: ut alii uolūt mortuus: eius igitur uxor audita regii infantis expositionē: rogat summis precibus sibi p̄ferri ostēditque puerū, cuius precibus fatigatus pastor reuersus in siluā inuenit iuxta infantem canē feminā paruulo ubera præbentē: & a feris a litibusque defendentē, motus: & ipse misericordia: quod motā esse canē uiderat: puerū refert ad stabula: eadē canē anxie p̄sequente: quem ubi in manū mulier accepit: ueluti ad notam allusit: tantusque in illo uigor & dulcis quidam blandientis infantis risus apparuit: ut pastore ultro rogaret: suum p̄ illo partū exponeret: permitteretque sibi siue fortunæ ipsius: siue spei suæ gratia puerū enutrire: atque ita p̄mutata sorte paruulorū: hic p̄ filio pastoris educat: ille pro nepote regis exponitur, nutriti-

terrogatus quis esset, unde ueniret respondit, Adraasti filius sum: uelut alii dicūt Midegor/dii fratrem meū inuitus occidi, & a patre pulsus rebus omnibus priuatus, tum rex misericordia captus, eum cæde expiavit & in regno retinuit, deinde Adraasti (sic enim de nomine patris appellabatur) cognita industria, rex ei filium attim cōmēdauit. Sed cū tādē præcibus agrestium uictus esset rex ut filium concederet, misit in uenationē Adraasto prius magnopere commēdatum, forte casus ita tulit, ut hunc adolescentem uenationē uersantem Adraastus cū hastā torqueret in aprum: infeliciter Attim mediū transfixerit: & occiderit, quod cū mortuus ad patrem delatus esset: in magnos quæstus lachrymasque resoluit pater, & ipsum præcipuè accusabat Adraastū quod cui filium demandasset: is potissimum occidisset, Adraastus se nihil expurgans: mortem non respuebat: Rex ubi uidit illum casu nō uolūtate cædem illam perpetrasse: & propterea impatienter dolentem uita donauit quantum in se fuit: sed cum funus attis profecutus est adraastus, in eius sepulchro seipsum quasi inferias occidit, & Destinatum, deputatū, Virgi, Et quod me destinat aræ, & Strage quia multi agrestes peribant: nam strages dicitur cæsorū corporum ruina, & Nō dentis, Sic quoque, Herodotus tradit hac ratione filio concessisse: ut ad uenationem iret, quia scilicet non dente sed ferro moriturum somniauerat, & Sacrificio expiaret, hic mos a græcis sumptus ē: ut qui homicidium perpetrasset a regibus expiaretur, Oui, fastorum: Ha nimirum faciles qui tristia crimina cædis: Fluminea tolli posse putatis aqua.

Desti/
nare

Homi/
cidia
reges
expia/
bant,
OLI,

Nec Cyrus quidem, Astiages medorum rex uidit in somniis filiam suam madanē urna totā asiā inundasse, ut tradit Herodotus, ut uero Iustinus refert: uidit ex naturalibus filia quā unicā habebat: enatā esse uitē cuius palmite omnis

deinde nomē spago fuit: q̄a canē Perse sic uocat, puer de idē iā adultus cū ip̄erio usus inter pastores eēt: cyri nomē accepit, mox rex inter ludētes sorte delectus: cū p̄ lasciuia cōtumaces flagellis cecidisset: a parētibus pueroq̄ q̄rela regi delata ē indignātibus a regio seruo ingenuos hoīes seruilibus uerberibus affectos: ille accersito puero & iterrogato qd̄ ita eēt: cū nihil mutato uultu fecisse se ut regē respōdisset: admiratus cōstātia: in mēoriā somnii respōsiq̄ reuocat: atq̄ cū: & uultus & similitudo & expositiōis t̄pa & pastoris cōfessio cōuenirēt: nepotē agnouit & qm̄ defunctus sibi somnio uideret: agitato iter pastores regno: animū minacē duntaxat in illo fregit, ceterq̄ Harpago

Har-
pago
filius
epulā-
dus
appo-
situs

amico suo infestus in ultionē seruati Nepotis filiū eius iterfecit: epulādūq̄ p̄ri tradidit. Sed Harpag⁹ ad t̄ps dissimulato dolo: odiū regis in uidiētē occasionē distulit. Interiecto t̄pe cū adoleuisset Cyrus: dolore orbitatis admonitus: scri: ei: ut ablegatus ab auo ī psas fuerit: ut occidi eū paruulū auus iusserit, ut bñficio suo seruat⁹ sit: ut regē offenderit, ut filiū amiserit: hortat⁹: ut exercitū pareret: & p̄nā ad regnū uia ingrediat⁹: medox̄ trāsitionē pollicit⁹. Epistola quia palā ferri neq̄bat regis custodibus oēs aditus obsidētibus: exēterato Lepori iiserit: Lepusq̄ in Persas Cyro ferēdus fido seruo tradit⁹ aditq̄ retia sunt: ut sub specie uenatiōis dol⁹ lateret. Lectis ille litteris: eadē somnio aggredi iussus bellū medis infert. Astyages meriti sui in Harpago oblitus: summā belli eidē cōmittit, q̄ exercitū acceptū statim Cyro p̄ deditiōnē tradit regisq̄ crudelitātē p̄fidia defectionis ulciscit: qd̄ ubi Astyages audiuit, cōtractis undiq̄ auxiliis ipse in psas p̄ficiscit: & p̄rio ip̄etu Persax̄ acies in fugā cōuertit: q̄bus fugiētibus m̄res & Vxores eox̄ obuia occurrerūt: orant ut in p̄liū reuertant⁹: cunctantibus illis sublata ueste obscena corpis ostendūt rogātes nū in uteros matrū & uxox̄ uellēt refugere. Hac re pressi castigatiōe in p̄liū redeūt: & facta ip̄essione quos fugiebant fugere compellūt. In eo p̄elio Astyages capis: cui Cyrus nil aliud q̄ regnū abstulit: seq̄ in illo nepotē magis q̄ uictorē egit. Superior, ideo dixit q̄a fuit etiam Cyrus inferior: de quo in Carōe maiore multa Cicero dicit, ad quem Alexander cum uenisset: illi arbores sua manu insitas ostendit, & Argumentum: indicium, & Prænuncios: q̄ si duo præfagia, & Mandanem: Declarat somnia quæ fuere prænuncia ortus Cyri: qui uniuersæ asiæ imperaturus esset, & Frustratus, uere inquit frustra tentauit, quia dum uult fata cauere: in ipsa fata incidit.

Cyri
duo

OLL

Hime
ra
Lērigi
nosus

Ntra priuatum aut̄ habitū. Anteq̄ Dionysius Syracusarum regnū occuparet: cū adhuc priuat⁹ eēt: mulier quædam existimauit se in cœlum ascendisse: & sibi ducē datū esse qui eā duceret per cœlū: ut regiōes illas contemplaret: cū ad Iouē introducta esset: uidisse sub eius pedibus catenatū iuuenē: quo soluto magnū exitiū Syracusanis immineret: Interiectis dein de aliquot annis: cum Dionysius Rex creatus esset: & ciues obuiam prodirent officii gratia: in his ēt multæ mætronæ erant: q̄ diis supplicationes facerent. Ingresso igitur ciuitatem cum mulier illū conspicata foret magna uoce clamauit: hunc illū Iuuenē esse quē uiderat in somniis, & hoc mulieris dictū adeo excitauit animū Dionysii: ut eā de medio tolli iuberet. Occupauit autē imperiū, xxv. suæ ætatis anno: & regnauit annis, xlii, teste Ciceliu. Tusculanorū quæstionum, & Priuatū habitū, non habentē imperiū, & Himera: nomen erat mulieris, & Lentiginosi: officii q̄ spectaculi gratia, & Tollendæ: interficiendæ mulieris, & Altioris somnii, Ciceliu, de diuinatiōe, mater inquit Dionysii eius q̄ Syracusanox̄ Tyrānus fuit: ut scriptū apud Philistiū est: & doctū hominē & diligētē: & æqlē tēpox̄. Illox̄: cū p̄gnās hūc ipsum Dionysiu aluo cōtineret: somniauit se pepisse satyricū: huic interptes somniorū: q̄ gallicei in Sicilia tū nominabant: respōderūt: eū quē peperisset clarissimū Græciæ diuturna cū fortuna fore.

Astyages: duos prænuncios somnii frustra discutere tentauit: Mandanem filiam suam q̄ inquiete uiderat urina eius oēs asiaticas gentes inundasse: non Medorū excellentissimo: ne in eius familiam regni decus transferretur: sed Persarum modicæ fortunæ uiro collocādo: natumq̄ Cyrum exponi iubendo: quia similiter q̄tis temporibus existimauerat genitili parte Madanes enatam uitem eo usq̄ creuisse: donec cūctas dominationis suæ partis inumbraret. frustratus est enim se ipse Nepotis felicitatem Cœlestium iudicio destinatam humanis consiliis impedire conando.

De Dionysio Syracusano.

Ntra priuatū autē habitum Dionysio syracusano adhuc se cōtinēte Himera quædā nō obscuri generis fœmina: inter quietē opinione sua cœlum cōscendit: atq̄ ibidē: deorū omnium lustratis sedibus animaduertit præualentē uirum: flauicoloris lentiginosi oris ferreis catenis uinctū: Iouis solio pedibusq̄ subiectū. Interrogatoq̄ Iuuenē: quo considerandi cœli gratia duce fuerat usa: quis nam esset? audiuit illū Siciliae atq̄ Italiae dirum esse fatum: solutūq̄ uinculis multis urbibus exitio futurū: quod somnium postero die sermone uulgauit. Postq̄ deide Dionysium inimica Syracusarū libertati capitibusq̄ insonitium infesta fortuna cœlesti custodia liberatum uelut fulmen aliquod ocio ac tranquillitati iniecit: Himera cum mœnia inter effusam ad officium: & spectaculum eius turbam intrātem ut aspexit: hunc esse quem inquiete uiderat uociferata est. Id cognitum tyranno curam tollendæ mulieris dedit. Altioris somnii mater eiusdem Dionysii: quæ cum eum cōceptum utero

¶ Satyriscū, parū satyrū, ē, n. d. i. m. i. n. u. t. i. u. m. g. r. a. e. c. ū. n. ā. d. i. m. i. n. u. t. i. o. n. e. f. o. r. m. a. e. g. r. a. e. s. u. n. t. a. l. i. a. e. i. n. :
 m. ū. c. i. o. a. l. i. ā. i. n. u. t. u. e. r. s. i. c. u. l. u. s. a. l. i. a. i. n. u. t. i. n. d. u. m. o. r. a. t. i. ū. c. u. l. a. E. t. s. i. /
 c. u. t. b. e. a. t. u. s. A. u. g. d. i. c. i. t. d. e. l. u. s. a. g. ē. t. i. l. i. t. a. s. p. d. i. i. s. c. e. l. e. b. r. a. b. a. t. F. a. u. n. o. s. S. a. t. y. r. o. s. N. y. m. p. h. a. s. s. u. n. t. ā. t. S. a. t. y. r. i. a. i. a. l. i. a. d. i. u. u. i. u. ē. /
 t. i. a. : a. d. ū. c. i. s. n. a. r. i. b. u. s. & c. o. r. n. u. a. i. n. f. r. ō. t. i. b. u. s. h. a. b. ē. t. i. a. C. a. p. r. i. n. i. s. p. e. d. i. b. u. s. h. o. m. ū. c. i. o. n. ū. s. i. m. i. l. i. t. u. d. i. n. e. r. e. f. e. r. ē. t. i. a. n. a. s. c. u. n. t. ā. t. /
 r. e. s. t. e. P. l. i. n. i. o. & h. a. b. i. t. ā. t. i. n. r. e. c. e. s. s. ū. i. n. s. u. l. a. e. C. a. n. o. p. e. a. e. i. n. f. i. n. i. b. u. s. a. e. t. h. i. o. p. i. a. e. : & p. r. e. t. e. r. f. i. g. u. r. a. m. n. i. h. i. l. o. r. i. s. h. u. m. ā. i. s. a. t. y. r. i. s. c. ū. /
 e. r. g. o. q̄. s. i. a. s. p. e. r. e. c. o. r. r. u. p. t. o. r. e. s. ¶ P. o. t. ē. t. i. s. s. i. m. ū. q̄. a. S. a. t. y. r. i. m. i. r. a. a. g. i. l. i. t. a. t. e. c. o. r. p. o. r. i. s. m. o. u. e. t. s. u. n. t. n. u. t. d. i. x. i. u. s. h. o. m. e. l. l. i. S. y. l. u. e. /

haberet parere uisa est satyriscum: consultoque prodigiorum interprete: clarissimū ac potentissimum graii sanguinis futurum certo cum euentu cognouit.

De Amilcare duce Carthaginensium.

A T carthaginēsiū dux Amilcar cū obsideret Syracusas inter somnium uocē exaudisse credidit nuntiantē: futurū ut proximo die in ea urbe cōnaret: latus igitur perinde ac diuinitus pmissa uictoria exercitū pugnae cōparabat: in quo iter siculos & pēnos orta dissensio: castris eius syracusani subita irruptioe oppressis: ipsum intra mœnia sua uictū p̄traxerūt. Itaq; magis spe q̄ somnio deceptus: cōnauit syracusis captiuus: non ut animo p̄sumpserat uictor.

De Alcibiade.

A Lcibiades quoq; miserabilem exitum suum haud fallaci nocturna imagie specularus est. quo enim pallio amicæ suæ dormiēs opertū se uiderat: eo interfectus & insepultus iacēs cōtectus est.

De duobus Arcadibus pulchrum.

P Roximū somni: & si paulo est lōgius p̄pter nimiam tamen euidentiā ne omittatur impetrat. duo familiares Arcades iter una facientes Megaram uenerunt. quorum alter ad hospitē se cōtulit: alter ī tabernā meritoriā diuertit. Is q̄ in hospitio

sensio: quam Syracusani sentientes eruptione facta p̄noꝝ castra cepere: & Amilcarem uictum in urbem traxere ubi cōnauit captiuus. & hoc pacto impletum est eius somnium nō autem eo quo animo p̄sumpserat. ¶ Inter siculos, uel qui transfugerant, uel certe q̄ cum carthaginensibus socia arma coniunxerant & cōfœderati erant, ¶ Magis spe quia credebatur se uictotem cōnaturum sed uictus cōnauit.

A Lcibiades quoq; miserabilē. Lysander Lacedæmonius athenienses diu obsessos tadē in suā p̄tātē redegit & oēm reip̄statū p̄mutauit impositis triginta p̄toribus q̄ in totidē euasere tyrānos, quoz primus Critias fuit, q̄ cū uideret Alcibiadē plurimū grā & auctoritate ualere ap̄d Pharnabazū p̄saz̄ regē scripsit Lysandro nisi daret opam ut de medio tolleret Alcibiades: nihil eoz q̄ athenis cōstituerat ratū fore. Lysander ubi hoc cognouit misit ad Pharnabazū nūciū q̄ diceret Lacedæmōes renūciare illi societate q̄ cū Rege erat nisi uel mortuū uel uiuū ad se mitteret Alcibiadē. Pharnabazū clemētiā & fidē suā maluit q̄ opes regias minui. Itaq; duos misit, Fusimēnū uel ut alii Susametrē & Bagoū, q̄ Alciadē interficerēt. Hi cū nō auderēt ferro aggredi uig; fortissimū: ligna intulerūt: & tuguriū, in quo cū amica q̄dā erat: Alcibiades: incēderūt. Ille strepitu flāmae excit⁹ uestimēta oīa sup ignē iniecit, & cū familiari seruo & amica euaserūt: sed tadē a multitudie militū occidit, tū mortuū mulier ueste sua optū cremauit icēdio tugurii. De hoc uiro dicef ī ca. de mutatiōe cāus & fortūa.

P Roximū somniū: Excusat p̄lixitatē somni q̄d narraturus ē, q̄ Cili, de diuinita p̄dit. Cū duo q̄dā Arcades familiares iter una facerent & Megarā uenissent: ad cauponē alterz̄ diuertisse ferunt: alterū ad hospitē: q̄ cū cōnati gescerēt cōcubia nocte uisum eē in somniis ei q̄ erat in hospitio: illū alterū orare: ut subueniret q̄ sibi a caupōe pararef̄ iteritus: eū priō p̄territū somno surrexisse, deide cū se collegisset, idq; uisum p̄ nihilo habēdū eē duxisset recubuisse, tū ei dormiētī eūdē illū uisum eē rogare ut quoniā sibi uiuo nō subuenisset: mortē suā ne inultā eē pateref̄: se interfectū in plaustrz̄ eē a caupōe cōiectū: & supra sterc⁹ iniectū: petere ut m̄ae ad portā adesset priusq̄ plaustrz̄ ex oppido exiret, hoc uero somnio eū cōmotū, m̄ae bubulco p̄sto ad portā fuisse: q̄sisse ab eo qd eēt ī plaustro, illū p̄territū aufugisse: mortuū erutū eē: cauponē re patefacta p̄cnas de-

Saty-
riscus
THE.
Cice-
locus
OLI,
Alci-
biadae
mors
OLI,
OLI,